

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคลที่มีต่อความสามารถ
ในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15
จังหวัดยโสธร

ชื่อและนามสกุล นางสาวรัตนัน ปานเพชร

แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน

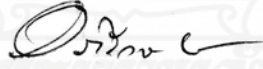
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

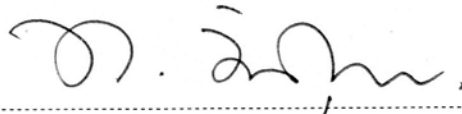
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณณี ยะหะกร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2562

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณณี ยะหะกร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุษะมาน)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคลที่มีต่อความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร

ผู้ศึกษา นางสาวริรัตน์ ปานเพชร รหัสนักศึกษา 2562101622

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณณี ยะหะกร ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร ระหว่างก่อนและหลังการใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธรจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 45 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ คือ (1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน และ (2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยนี้ปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน การอ่านบทร้อยกรอง มัธยมศึกษา

Independent Study title: The Effect of Using TAI Technique on Thai Poetry Reading Ability of Mathayom Suksa IV Sukwittayakorn Tang Trong Chit 15 School in Yasothon Province

Author: Mrs. Sarirat Panphet; **ID:** 2562101622;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Independent Study advisor: Dr. Suwanee Yahakorn, Assistant Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The objective of this research was to compare Thai poetry reading abilities of Mathayom Suksa IV students at Tessaban 1 Sukwittayakorn Tang Trong Chit 15 School in Yasothon province before and after learning from the use of TAI Technique.

The research sample consisted of 45 Mathayom Suksa IV students in an intact classroom of Tessaban 1 Sukwittayakorn Tang Trong Chit 15 School in Yasothon province, obtained by cluster sampling. The employed research instruments were (1) learning management plans for the instruction with the use of TAI Technique; (2) a learning achievement test on Thai poetry reading ability. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test.

The research result showed that the post-learning mean score on Thai poetry reading ability of Mathayom Suksa IV students who learned from the use of TAI Technique was significantly higher than their pre-learning counterpart mean score at the .05 level of statistical significance.

Keywords: TAI Technique, Thai Poetry Reading, Mathayom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องผลการใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล ที่มีต่อความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากร ตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร เล่มนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก นายประสงค์ สิทธิยา รองผู้อำนวยการรักษาราชการ ในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากร ตั้งตรงจิตร 15 รวมทั้งคณะผู้บริหาร ขอขอบคุณ นางเพ็ญศรี บุญเดช รองผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาล 2 สามัคคีวัฒนา นางเพ็ญศรี บุตรโคตร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศสำนักเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 3 นางอำไพ กุบแก้ว ตำแหน่ง ครูเชี่ยวชาญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณคณะครูที่ให้คำแนะนำข้อเสนอแนะ และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 ที่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไขผลงานให้มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ การศึกษาค้นคว้า รวมถึงขอขอบคุณครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่งที่เป็นกำลังใจสำคัญอย่างมากในการช่วยเหลือและสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้จนสำเร็จไปได้ด้วยดี

คุณค่าความดีและประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาค้นคว้าอิสระเล่มนี้ ผู้ศึกษา ขอมอบเป็นเครื่องแสดงความกตเวทิตาแด่ บิดา มารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอนแนะนำ และให้กำลังใจมาโดยตลอด จนทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้าประสบความสำเร็จ และได้รับความเจริญก้าวหน้าในการประกอบอาชีพยิ่งขึ้นไปตราบเท่าทุกวันนี้

สาริรัตน์ ปานเพชร

พฤษภาคม 2562

ผลการใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคลที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
บทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15
จังหวัดยโสธร

นางสารีรัตน์ ปานเพชร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

พ.ศ. 2561

**The Effect of Using TAI Technique on Thai Poetry Reading Ability of
Mathayom Suksa IV Sukwittayakorn Tang Trong Chit 15
School in Yasothon Province**

Mrs. Sarirat Panphet

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2018

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	8
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย	10
การอ่านบทร้อยกรอง	12
การจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	49
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	52
สรุปการวิจัย	52
อภิปรายผล	52
ข้อเสนอแนะ	55
บรรณานุกรม	57
ภาคผนวก	63
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	64
ข ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	66
ค แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	124
ง แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของผู้เชี่ยวชาญ	132
จ ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	138
ฉ ค่าคะแนน	142
ช ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	145
ประวัติผู้ศึกษา	147

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดชั้นปี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 สาระที่ 1 การอ่าน	9
ตารางที่ 3.1 แสดงระดับความคิดเห็น ความหมายของการให้ค่าความสอดคล้องระหว่าง แบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้	47
ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธรก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อน ช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่อง ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ t-test Dependent Samples	51

ญ

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 5

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดหลัก ผู้เรียนสำคัญที่สุด ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนาตามธรรมชาติและศักยภาพให้ความสำคัญต่อความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์กับ ตนเองและสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ความรู้และทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การ กีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยและ การประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ ด้านภาษา โดยเน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ การดำรงชีพในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.4-5)

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนมีความรัก และเห็นคุณค่าความงามของภาษาไทย จึงมีการ ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน การจัดการ เรียนการสอนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมุ่งเน้นทักษะ ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและรวมถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่น อย่างมีประสิทธิภาพ ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสาร การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง สามารถอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวัน เขียนสะกดตาม อักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ข้อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

นักเรียนสามารถฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ เข้าใจธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆและอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.4-5)

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม จะเห็นได้ว่าสาระที่ 1 การอ่าน เป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้เรื่องราวที่ปรากฏอยู่ในวัสดุสิ่งพิมพ์ต่างๆ โดยการอ่าน รับรู้เรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมาถึงผู้อ่าน การอ่านเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านจะมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ผู้ใดมีความสามารถในการอ่านหนังสือเป็นพิเศษ มักจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพและชีวิตมากกว่าคนที่อ่านหนังสือได้น้อยและช้า โลกปัจจุบันเรียกได้ว่าเป็น โลกของการอ่าน เพราะการอ่านแทรกอยู่ในกิจกรรมทุกประเภททุกแห่ง ทั้งนี้เพราะการสื่อสารซึ่งกันและกันในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตเรา สิ่งที่เราจะต้องอ่านในชีวิตจึงมีมากมาย เราต้องรู้จักเลือกอ่านจับใจความให้ได้เร็ว จึงประหยัดเวลา ได้ผลการอ่านคุ้มค่า มีบางคนกล่าวว่าอาหารหล่อเลี้ยงร่างกาย การอ่านหล่อเลี้ยงสมอง ถ้าต้องการให้สมองเจริญเติบโตก็ต้องอ่านมาก ถ้าเด็กไม่ได้อ่านหนังสือก็ยากที่จะหวังให้สติปัญญาและความรู้ของเด็กเพิ่มพูนขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552, น.89)

จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของผู้วิจัยที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนส่วนมากมีปัญหาในเรื่องการใช้ภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการอ่านบทร้อยกรอง ซึ่งนักเรียนไม่สามารถถอดความ แปลความ ตีความหรือตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาในบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ซึ่งส่งผลต่อความเข้าใจและการเรียนรู้ในเนื้อหาอื่นๆไปด้วย และเมื่อพิจารณาการอ่านบทร้อยกรองทีละประเด็นครูผู้สอน พบว่า การอ่านตีความ มีปัญหามากที่สุด โดยปัญหาที่ครูผู้สอนพบ คือ นักเรียนไม่เข้าใจความหมายของคำในบทร้อยกรอง ถอดคำประพันธ์จากบทร้อยกรองเป็นร้อยแก้วไม่สละสลวย และไม่ไต่ใจความ ไม่เข้าใจความหมายแฝงของบทร้อยกรอง นอกจากนั้นครูผู้สอน

ยังพบว่า นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามและบอกข้อคิดจากบทร้อยกรองที่อ่านได้ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ พบว่า ครูผู้สอนขาดเทคนิคที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงทำให้นักเรียนไม่เข้าใจ ไม่สนใจเรียน และไม่เห็นความสำคัญของการอ่านบทร้อยกรอง จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านต่ำไปด้วย ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจนทำให้ผู้วิจัยพบว่า เทคนิคการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตน สามารถเรียนรู้ได้เข้าใจมากยิ่งขึ้นจากการจัดกิจกรรมกลุ่ม ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี มีความเอื้อเฟื้อ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น (โรงเรียนเทศบาล 1สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15, 2560, น.15-16)

รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนการสอนเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้รูปแบบเทคนิคการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างตื่นตัวทางกาย ได้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางสติปัญญา ได้ใช้ความคิด การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางสังคม ได้มีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น และการมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางอารมณ์ เกิดอารมณ์ความรู้สึกลึกซึ้งจะช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายต่อคนพบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีรวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งวัชร่า เล่าเรียนดี (2553, น.174) กล่าวว่า การสอนแบบกลุ่มช่วยสอนเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization : TAI) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิด การร่วมมือกันเรียนรู้กับการสอนเป็นรายบุคคล (Individualize Instruction) เข้าด้วยกัน ซึ่งเทคนิค TAI จะใช้ได้เหมาะสมกับวิชาที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันมากที่สุด เนื่องจากเทคนิค TAI จะเน้นให้กลุ่มช่วยพัฒนาสมาชิกของตนเองเป็นรายบุคคลโดยเฉพาะผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มมีหน้าที่ช่วยเหลือบุคคลที่มีปัญหา สนับสนุน ส่งเสริมให้ได้รับความสำเร็จในการเรียน โดยครูสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างอิสระ แนวทางในการปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ถือเป็นหน้าที่ของครูโดยตรง ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงระดับความสามารถและวุฒิภาวะของผู้เรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องเริ่มจากง่ายไปยาก จากรูปธรรมไปสู่กึ่งนามธรรมและนามธรรม ใช้สื่อต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ประกอบการศึกษา (ศุภกิจ เฉลิมวิสุตม์กุล, 2553,น.24) ตลอดจนผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องอาศัยกระบวนการคิด การตัดสินใจ กระบวนการทำงานกลุ่ม การจัดกิจกรรมโดยใช้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหรือการเรียนที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นกลุ่มย่อยจึงมีความสำคัญ และการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAD) เป็นการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญโดยที่กิจกรรมการเรียนการสอน

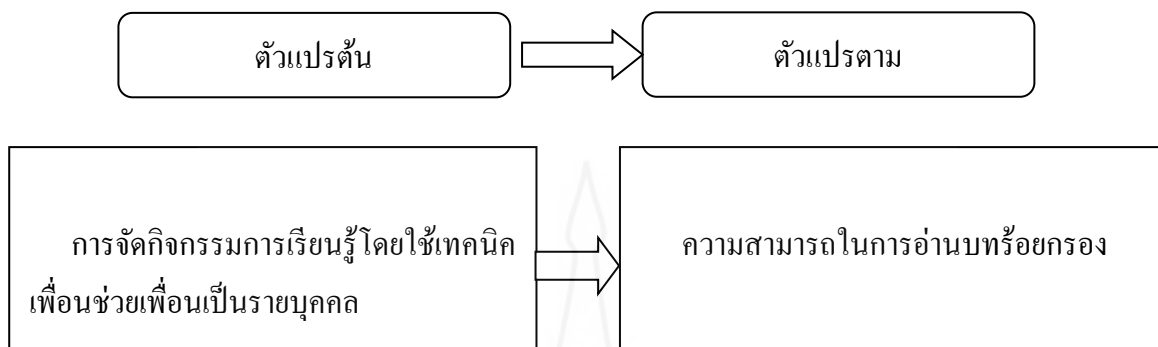
เป็นลักษณะการเรียนรู้เป็นกลุ่มโดยจัดการเรียนการสอน ครูจะเข้ามามีบทบาทน้อยที่สุด แต่ครูผู้สอนต้องมีการกระตุ้นเด็ก มีการตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งจากเพื่อนและครูผู้สอน (สำราญหาญห่าว, 2550, น.32) อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้เกิดความช่วยเหลือกันในกลุ่มของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง และยังสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ (ทิศนา เขมมณี, 2553, น.265) นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เป็นกระบวนการสอนที่สนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลและเสริมความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม อีกทั้งการสอนแบบ TAI นั้นนักเรียนจะต้องทำแบบฝึกทักษะเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ มีการทำงานเป็นกลุ่ม มีการให้เพื่อนช่วยเพื่อน มีการถ่ายโอนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งวิธีดังกล่าวก็จะช่วยให้เด็กเกิดความรับผิดชอบ มีความอดทน มีความเสียสละและสามารถประสบผลสำเร็จในการเรียน (พันทิพา ทับเที่ยง, 2550, น.101)

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวจึงได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่อง ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาด้านทักษะการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียน และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร ระหว่างก่อนและหลังการใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5. ขอบเขตของการวิจัย

ผลการใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล ที่มีต่อความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากร ตั้งตรงจิตร 15 ผู้วิจัย ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากร ตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 89 คน ซึ่งจัดชั้นเรียนแบบละ
ความสามารถ

5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 45 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

5.2.1 *ตัวแปรต้น* คือ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล

5.2.2 *ตัวแปรตาม* คือ ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง

5.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สาระที่ 1 การอ่าน โดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เวนิสวานิช

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ระเด่นลันได

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ประสาท DAX

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง พอใจให้สุข

5.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ระหว่างวันที่ 5 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ถึงวันที่ 28 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ใช้เวลา 8 ชั่วโมง โดยไม่รวมชั่วโมงการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล หมายถึง รูปแบบการสอนประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียนและจัดกลุ่มนักเรียน

ขั้นที่ 2 ชี้นำเสนอบทเรียนใหม่

ขั้นที่ 3 ชี้นำการศึกษากลุ่มย่อย

ขั้นที่ 4 ชี้นำการทดสอบย่อย

ขั้นที่ 5 ชี้นำตรวจสอบผลงาน

ขั้นที่ 6 ชี้นำสรุปบทเรียนและประเมินผล

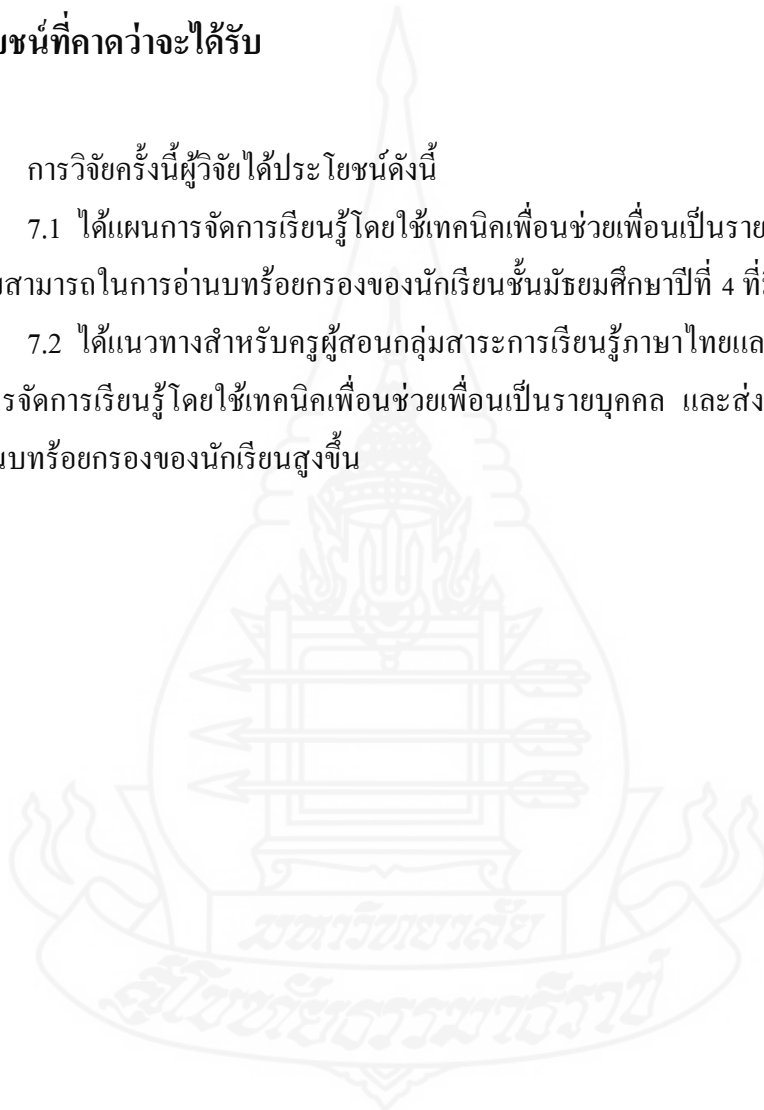
6.2 ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย หมายถึง ความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เมื่ออ่านบทร้อยกรองแล้วสามารถถอดคำประพันธ์ แปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับฉันทลักษณ์และเนื้อหาในบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง โดยวัดจากแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประโยชน์ดังนี้

7.1 ได้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่อง ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพ

7.2 ได้แนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระอื่นๆ ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล และส่งผลให้ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนสูงขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาสาระสำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้กำหนด สาระสำคัญ ประกอบด้วยหัวข้อตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย
3. การอ่านบทร้อยกรอง
4. การจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล
 - 4.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็น รายบุคคล
 - 4.2 ลักษณะของการสอน โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล
 - 4.3 หลักการของวิธีการสอน โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล
 - 4.4 ข้อดีของการจัดการสอน โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, น.3) ได้กำหนดให้หลักสูตรการเรียนรู้ ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยกำหนดความสำคัญ ลักษณะเฉพาะ วิสัยทัศน์ คุณภาพผู้เรียน สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งผู้วิจัย จะได้ให้รายละเอียดในด้านหลักสูตรแกนกลางที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1.1 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ม.4-6

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดชั้นปี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 สาระที่ 1 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4-ม. 6	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	- การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ
	2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	ในชุมชน - บทความ
	3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	- นิทาน - เรื่องสั้น
	4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	- นวนิยาย - วรรณกรรมพื้นบ้าน - วรรณคดีในบทเรียน
	5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล	- บทโฆษณา - สารคดี - บทกวี - ปาฐกถา - พระบรมราชาบาท

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4-ม. 6	6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนด	- เทศนา - คำบรรยาย
	7. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน	- คำสอน - บทร้อยกรองร่วมสมัย
	8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนา ความรู้ทางอาชีพ	- บทเพลง - บทอาเศียรวาท - คำขวัญ - มารยาทในการอ่าน
	9. มีมารยาทในการอ่าน	

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยกำหนดความสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คุณภาพผู้เรียน สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งผู้วิจัยจะได้ให้รายละเอียดในด้านหลักสูตรที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

2.1 ความสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการ

ติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่ชาติไทยตลอดไป

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือ ขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้นำเสนอสาระที่เกี่ยวข้องกับ งานวิจัยดังนี้

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.2.1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจ ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านสังเคราะห์ประเมินค่า และนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ และ นำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

2.2.2 เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่างๆ เขียนบันทึกรายงานการศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิงผลิตผลงานของตนเองในรูปแบบต่างๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง

2.2.3 ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูมีวิจาร์ณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์วัตถุประสงค์ แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดู ประเมินสิ่งที่ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีทักษะการพูดในโอกาส

ต่างๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง พุคแสดงทรรศนะ โต้แย้ง โน้ม น้ำว และเสนอแนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

2.2.4 เข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะของภาษาไทย ใช้ คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ โคลง ร่าย และฉันท์ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการ สร้างคำในภาษาไทย อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2.2.5 วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดี เบื้องต้น รู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทยประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์และนำข้อคิด จากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่า หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ทั้งการสื่อสารส่วนบุคคล การสื่อสารระหว่างครอบครัว การสื่อสารสาธารณะเพื่อให้ สัมฤทธิ์ผล รวมถึงชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของการใช้ภาษาให้บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ ในสังคมแห่งการสื่อสารได้อย่างมีความสุข

3. การอ่านบทร้อยกรอง

การอ่านบทร้อยกรองเป็นการอ่านที่มุ่งให้เกิดความไพเราะ ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน และความซาบซึ้งในรสทำนองของบทร้อยกรองประเภทนั้นๆ จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย พบว่า มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของบทร้อยกรอง ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมมาพอสังเขปดังนี้

3.1 ความหมายของบทร้อยกรอง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2542, น.528) ให้ความหมาย บทร้อยกรอง หมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียงให้เป็นระเบียบตามบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์โดยมีกำหนด ข้อบังคับต่างๆ เพื่อให้เกิดความครึกครื้น และมีความไพเราะแตกต่างไปจากถ้อยคำธรรมดา ในการ อ่านบทร้อยกรองนั้น เราเรียนกว่า “การอ่านทำนองเสนาะ”

วิเชียร เกษประทุม (2550, น.99) ได้กล่าวว่า บทร้อยกรองคือ งานเขียนที่นำถ้อยคำ มาประกอบกันโดยมีลักษณะบังคับ จำกัดคำ และวรรคตอนให้รับสัมผัสกันไพเราะตามกฎหมายที่

วางไว้ ในฉันทลักษณ์ ซึ่งรูปแบบของบทร้อยกรองหรือคำประพันธ์ไทย ได้แก่ ถ้อยคำที่นำมาเรียบเรียงกันโดยมีกำหนดเอาไว้เป็นแบบแผน จำแนกออกเป็นประเภทใหญ่ๆ คือ กลอน โคลง ร่าย กาพย์ ฉันท์ ในบางครั้งผู้ประพันธ์อาจนำร้อยกรองแต่ละประเภทมาแต่งร่วมกันไป เช่น นำประเภทโคลงกับร่าย มาแต่งร่วมกันเรียกว่า ลิลิต นำฉันท์กับกาพย์มาแต่งร่วมกัน เรียกว่า คำฉันท์ นำโคลงและกาพย์มาแต่งร่วมกัน เรียกว่า กาพย์ห่อโคลง และรวมไปถึง กลอนเปล่าที่น้ำจะได้อธิปไตยมาจากกวีนิพนธ์ตะวันตกก็ควรจะนับเป็นรูปแบบร้อยกรองด้วย

พระยาอนุมานราชชน (2515, น.6 อ้างถึงในนภดล จันทรเพ็ญ 2549, น.2) ให้ความหมายร้อยกรองไว้ว่าหมายถึง ถ้อยคำที่นำมาประกอบกันมีขนาดมาตราเสียงสูงต่ำหนักเบาและสั้นยาวตามรูปแบบที่กำหนดไว้ขนาดมาตราได้แก่ ถ้อยคำที่เป็นบทหนึ่งๆ โดยกำหนดเป็นมาตราวัดขึ้นไว้เป็นหน่วยหนึ่งๆถ้าต้องการจะแต่งต่อก็ซ้ำรูปอย่างนั้นเรื่อยไปทุกบท

ฐปะนิย นาครทรรพ (2519, น.140) ให้ความหมายของคำว่าร้อยกรองว่าหมายถึง คำสำหรับเรียกรวมกรรมประเภทที่มีลักษณะบังคับในการแต่งหรือมีกำหนดคณะเข้ากับคำว่า ร้อยแก้วและร้อยกรองก็ใช้แพร่หลายในความหมายนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2537, น.836) ได้ให้ความหมายของร้อยกรองว่าหมายถึงงานสร้างสรรค์หรือบทกวีนิพนธ์ที่กวีผู้สร้างสรรค์จัดทำขึ้นเพื่อแสดงออกซึ่งความคิด ความเห็นความต้องการหรือจินตนาการของตนให้เป็นที่ปรากฏโดยใช้ระเบียบของภาษามีรูปแบบมีข้อบังคับกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆเฉพาะแบบเช่นกำหนดจำนวนคำหรืออักษรกำหนดส่งรับสัมผัสตามตำแหน่งกำหนดจำนวนวรรคกำหนดคำที่มีเสียงหรือรูปวรรณยุกต์กำหนดคำที่มีเสียงหนักเบา สั้นยาวที่เรียกว่าครูลหุเป็นต้นส่วนบทร้อยกรองหมายถึงเรื่องราวที่ถูกเรียบเรียงให้เกิดความไพเราะตามกฎเกณฑ์ของฉันทลักษณ์บทร้อยกรองแต่ชนิดจะมีลักษณะสัมผัสบังคับที่แตกต่างกันตามลักษณะของคำประพันธ์

กำชัย ทองหล่อ (2543, น.433) ได้ให้ความหมายของร้อยกรองว่าหมายถึง ถ้อยคำที่ได้ร้อยกรองหรือเรียบเรียงขึ้น โดยมีข้อบังคับจำกัดคำและวรรคตอนให้รับสัมผัสกันไพเราะตามเกณฑ์ที่ได้วางไว้ใน ฉันทลักษณ์

กรมศิลปากร (2544, น.1) ได้ให้ความหมายของร้อยกรองอยู่ 2 นัยนัยที่หนึ่งจะหมายถึงการแต่งหนังสือให้มีความไพเราะส่วนอีกนัยหนึ่งจะมีความหมายเป็นที่คุ้นเคยของคนทั่วไปคือหมายถึงคำที่เรียบเรียงให้เป็นระเบียบตามบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์

นพดล สังข์ทอง (2542, น.9) ได้ให้ความหมายของร้อยกรองว่าหมายถึง คำที่เรียบเรียงตามฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์ชนิดนั้นๆให้เกิดความไพเราะเหมาะสมด้วยเสียงความหมายหรืออาจกล่าวได้ว่าบทร้อยกรองนั้นเป็นรูปแบบการเขียนอย่างหนึ่งของไทยซึ่งแตกต่างไปจากร้อย

กรองโดยมีลักษณะพิเศษคือมีสัมผัส (คำคล้องจอง) การเลือกใช้คำที่มีลักษณะเหมาะสมกลมกลืน และยังรวมไปถึงความงดงามไพเราะสละสลวยในภาษาด้วย โดยบทร้อยกรองไทยมีหลายชนิดเช่น โคลงฉันท์กาพย์กลอนร่าย

รุ่งกานต์ จันทา (2551, น.18) ได้ให้ความหมายของร้อยกรองว่า หมายถึง ศิลปะแห่งการเลือกใช้ถ้อยคำอันไพเราะด้วยเสียงด้วยสัมผัสด้วยความหมายให้จับใจผู้อ่านและผู้ฟังโดยมีลักษณะบังคับมีการจำกัดคำวรรคตอนและมีเสียงรับสัมผัสถูกต้องตามแบบฉันทลักษณ์

จากคำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าร้อยกรอง หมายถึง การเขียนที่ใช้คำที่เรียบเรียงตามลักษณะฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์ชนิดนั้นๆ ทำให้เกิดความไพเราะสละสลวยมีลักษณะพิเศษคือ มีคำสัมผัส(คำคล้องจอง) การเลือกใช้คำที่มีลักษณะเหมาะสมกลมกลืนทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์เพลิดเพลินคล้อยตามถ้อยคำของบทกวี

3.2 คุณค่าของบทร้อยกรอง

บทร้อยกรองที่มีคุณค่านั้นนอกจากผู้ประพันธ์จะสามารถเลือกใช้ถ้อยคำที่สละสลวย สร้างจินตนาการได้แล้วนั้นยังต้องสามารถโน้มน้าวใจผู้อ่านโดยใช้ภาษากระทัดรัดได้ใจความที่ชัดเจนทั้งนี้เพื่อแสดงถึงวัฒนธรรมอันงดงามของสังคมไทย ทำให้คนรุ่นหลังได้ทราบถึงชีวิตความเป็นอยู่ ค่านิยม และภูมิปัญญาทางด้านภาษาของสังคมไทย ก่อให้เกิดความรัก ความหวงแหนและอนุรักษ์ในสิ่งที่มีคุณค่านั้นไว้ ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงคุณค่าของบทร้อยกรองไว้ดังนี้

นภลัย สุวรรณธาดา (2527, น.40 -47) กล่าวถึงคุณค่าของร้อยกรองที่มีต่อผู้แต่ง และต่อผู้อ่านไว้ดังนี้

คุณค่าของบทร้อยกรองที่มีต่อผู้แต่งมี 4 ประเภทคือ

1. คุณค่าทางจิตใจเป็นเครื่องระบายอารมณ์และพัฒนาจิตใจของผู้เขียนเอง
2. คุณค่าทางสติปัญญาผู้เขียนจะต้องฝึกฝนความคิดโดยใช้วิจารณญาณอันลึกซึ้งในการเขียนเพื่อให้ได้เนื้อหาในร้อยกรองที่ประพันธ์ขึ้นมา
3. คุณค่าทางสังคมเมื่อผู้เขียนประสบความสำเร็จในการเขียนบทกวีจะเกิดความมั่นใจภาคภูมิใจในความสำเร็จนั้นๆ สังคมยอมรับว่าเป็นผู้มีความสามารถ
4. คุณค่าทางการศึกษาทำให้กวีสามารถเล่าเรื่องราวหรือถ่ายทอดความในใจสู่ผู้อ่านผู้ฟังและผู้ชมโดยผ่านสื่อต่างๆ เช่นการละเล่นพื้นบ้านการแต่งบทละครบทเพลงประกอบดนตรีไทยเดิมบทเพลงไทยสากลบทกวีในหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

คุณค่าของร้อยกรองที่มีต่อผู้อ่านมี 2 ประเภทคือ

1. คุณค่าต่อผู้อ่านเฉพาะบุคคลได้แก่คุณค่าในด้านจิตใจคุณค่าในด้านสติปัญญา และคุณค่าในด้านการศึกษาปฏิบัติบทร้อยกรองที่ไพเราะจะช่วยกล่อมเกลาจิตใจของผู้อ่านให้มองโลกใน

แง่ดีมีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นสามารถรับรู้ความรู้สึกของผู้อ่านได้โดยง่ายทำให้เกิดความเข้าใจเห็นใจและปรารถนาจะช่วยเหลือผู้อื่นประทับใจและปฏิบัติตามความคิดที่หลีกเลี่ยงการทำ ความชั่วและเป็น การยกระดับความคิดของผู้อ่านที่ต้องใช้วิจารณ์ญาณในการไตร่ตรองตีความในความหมายของ บทร้อยกรองซึ่งมีศิลปะการแต่งแตกต่างกันออกไปทั้งบทร้อยกรองมักเป็นเครื่องมือสั่งสอน จริยธรรมแก่คนทุกยุคทุกสมัยตั้งแต่มหากาพย์ของกรีกโรมันและของอินเดียจนกระทั่งถึงสุภาษิต พระร่วงและสุภาษิตคำพังเพยไทยใช้เป็นตำราสอนเด็กมาตั้งแต่โบราณกาพย์พระไชยสุริยามูลบท บรรพกิจเหล่านี้สอนทั้งไวยากรณ์ไทยและสอนข้อประพฤติปฏิบัติในชีวิตควบคู่กันไปทำให้เด็กๆ ฝังใจว่าความรู้กับความประพฤติเป็นของคู่กันจะขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดมิได้ร้อยกรองจึงมีคุณค่าในด้าน การประพฤติปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง

2. คุณค่าต่อสังคมร้อยกรองเป็นสื่อทางวัฒนธรรมเป็นที่รวมของขนบธรรมเนียม ประเพณีภาษาและความรู้สึกนึกคิดของคนทุกท้องถิ่นสามารถใช้ศึกษาค้นคว้าและควรแก่การ อนุรักษ์สืบไปนอกจากนี้ร้อยกรองยังมีอิทธิพลต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างมากดังเช่น ใองการแข่งน้ำในสมัยต้นกรุงศรีอยุธยามีส่วนสำคัญในการสร้างความสามัคคีและความจงรักภักดี ของบรรดาข้าราชการในยุคที่บ้านเมืองอยู่ในภาวะสงครามวรรณคดีสาสนาอาทิมหาชาติคำหลวงนั้น โทปนันทสูตรคำหลวงพระมาลัยคำหลวงล้วนชักนำประชาชนให้ฝั้ธรรมะเพื่อความสงบเรียบร้อย ของบ้านเมืองลิลิตพระลอโคลงสรรเสริญพระเกียรติสมเด็จพระนารายณ์มหาราชสมุทรโฆษคำฉันท์ เหล่านี้ล้วนมุ่งแสดงความกล้าหาญของพระมหากษัตริย์ซึ่งทำให้ประชาชนยำเกรงและจงรักภักดี ยิ่งขึ้นนิพนธ์รามเกียรติ์สังข์ทองก็ล้วนส่งเสริมความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อบุญญาธิการของ พระมหากษัตริย์ทั้งสิ้น

อัมพร สุขเกษม (2535, น.67-68) กล่าวถึงคุณค่าของบทร้อยกรองไว้ว่าร้อยกรอง เป็นกิจกรรมทางศิลปะที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อมนุษยชาติคุณค่าของร้อยกรองอาจชี้ให้เห็นได้ 2 ด้านคือ

1. คุณค่าต่อผู้แต่งบทร้อยกรองเป็นผลงานทางศิลปะซึ่งต้องอาศัยกลวิธีในการ แสดงออกที่ประณีตเพื่อนำเสนอความคิดความสะเทือนใจและจินตนาการของผู้แต่งออกมาสู่ผู้อ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้แต่งบทร้อยกรองมีจิตใจละเอียดละไมรับความดีได้ง่าย รู้จักการแสดงออกอย่าง อ่อนโยนงดงามการแต่งบทร้อยกรองจึงเป็นวิธีขัดเกลาจิตใจให้ประณีตละเอียดอ่อนที่ดีวิธีหนึ่ง

2. คุณค่าต่อผู้อ่านมีคุณค่าหลายประการดังนี้

2.1 ช่วยให้อ่านมีจิตใจละเอียดละไม

2.2 ช่วยให้อ่านเข้าใจและปรารถนาดีต่อเพื่อนมนุษย์และเพื่อนร่วมโลกอย่าง

กว้างขวางเห็นอกเห็นใจผู้อื่นรวมทั้งปลูกฝังนิสัยรักธรรมชาติ

2.3 ช่วยสร้างจินตนาการเพราะสิ่งที่ผู้แต่งบทร้อยกรองนำเสนอต่อผู้อ่านคือจินตนาการของผู้แต่ง

2.4 ช่วยให้เกิดปัญหาเพราะบทร้อยกรองจะนำเสนอความรู้ต่างๆที่มีคุณค่าและมักมีความคิดอันลึกซึ้งคมคายของผู้แต่งแทรกอยู่

2.5 ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน

2.6 ช่วยให้เกิดความประทับใจ

รชนี ศรีไพรวรรณ (2537, น.600 – 606) ได้กล่าวถึงคุณค่าของบทร้อยกรองที่มีต่อเด็กไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดความละเมียดละไมในจิตใจบทร้อยกรองที่ไพเราะสามารถโน้มน้าวจิตใจผู้ฟังให้เกิดความประทับใจโดยเฉพาะเด็กๆที่จิตใจยังอ่อนเยาว์ในขั้นแรกที่ยังฟังเนื้อความไม่เข้าใจก็พอใจเสียงสัมผัสคล้องจองเสียงสูงต่ำของทำนองและน้ำเสียงอันไพเราะของผู้ขับ

2. ช่วยให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินทำให้เด็กมีความเบิกบานบทร้อยกรองบทเพลงบทร้องประกอบการเล่นให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่เด็ก

3. บทร้อยกรองช่วยให้เด็กเกิดความคิดความเข้าใจสิ่งต่างๆบทร้อยกรองที่ไพเราะกวีหรือผู้แต่งย่อมสรรหาคำและข้อความที่นอกจากจะให้ความไพเราะแล้วยังแฝงแง่คิดต่างๆไว้อย่างแนบเนียนเมื่อเด็กได้ฟังหรือได้อ่านข้อความเหล่านั้นก็จะสื่อความหมายให้เด็กคิดตามไปด้วย

4. บทร้อยกรองช่วยให้เด็กมีจินตนาการคือการคิดสร้างภาพขึ้นในจิตใจเมื่อเด็กได้ฟังหรือได้อ่านบทร้อยกรองที่ไพเราะทั้งเสียงของคำและมีทั้งความหมายตลอดจนเนื้อหาชวนคิดเด็กก็จะติดตามคิดวาดภาพจากเนื้อหาที่ได้ฟังเกิดเป็นภาพขึ้นในจิตใจ

5. ช่วยให้เกิดมีคุณธรรมหรือลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์บทร้อยกรองที่มีเนื้อหาแฝงคติหรือคุณธรรมต่างๆจะถ่ายทอดซึมซาบเข้าสู่จิตใจของเด็ก

6. บทร้อยกรองช่วยให้เด็กจดจำความรู้หรือเรื่องราวที่ควรจดจำได้เร็วและง่ายกว่าข้อความที่เป็นร้อยแก้วหรือความเรียงเพราะคำที่สัมผัสคล้องจองกันช่วยให้จำได้ง่ายและจำได้ไม่ลืม

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าบทร้อยกรองเป็นงานเขียนที่มีคุณค่าต่อมนุษย์ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 3 ประการ คือ

1. คุณค่าต่อผู้แต่งเช่นเป็นเครื่องระบายอารมณ์พัฒนาจิตใจฝึกฝนความคิดเป็นต้น
2. คุณค่าต่อผู้อ่านเช่นช่วยให้ผู้อ่านมีจิตใจละเมียดละไมเห็นอกเห็นใจผู้อื่นช่วยสร้างจินตนาการช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินและเกิดความประทับใจเป็นต้น

3. คุณค่าต่อสังคมเช่นเป็นสื่อทางวัฒนธรรมรวมรวมขนบธรรมเนียมประเพณีของคนทุกท้องถิ่นใช้ศึกษาค้นคว้าช่วยให้บ้านเมืองสงบสุขเป็นต้น

3.3 ลักษณะและประเภทของบทร้อยกรอง

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประเภทและลักษณะของบทร้อยกรองที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะและประเภทของบทร้อยกรอง ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ดังนี้

วราภรณ์ บำรุงกุล (2542, น.33-199) ได้แบ่งประเภทของร้อยกรองไทยเป็น 5 ประเภท คือ

1. ร่ายแบ่งเป็น 4 ประเภทคือร่ายยาวร่ายโบราณร่ายคั่นและร่ายสุภาพ
2. โคลงแบ่งเป็น 3 ประเภทคือโคลงโบราณโคลงคั่นและโคลงสุภาพ
3. กาพย์แบ่งได้ 3 ประเภทคือกาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 และกาพย์สุรางคนางค์ (28, 32, 36)

4. ฉันท์ แบ่งเป็น 108 ชนิดไทยนิยมใช้ 8 ชนิดคือวิชมุขมอลาฉันท์ท้าวฉวนฉันท์จิตรปทาฉันท์อินทวิเชียรฉันท์วสันตดิถีฉันท์สัททวิภักดีฉันท์ไตรภพฉันท์และสาลินีฉันท์

5. กลอนแบ่งเป็น 6 ประเภทคือกลอนสุภาพ (กลอนแปด) กลอนสี่กวางกลอนดอกสร้อยกลอนบทละครกลอนเสภาและกลอนนิราศ

กอบกาญจน์ วงศ์สิทธิ์ (2551, น.35) กล่าวว่า บทร้อยกรอง คือ งานเขียนที่เรียบเรียงขึ้นโดยมีลักษณะบังคับจำกัคำและวรรคตอนให้รับสัมผัสกัน ไพเราะตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้ในฉันทลักษณ์ รูปแบบของบทร้อยกรอง สามารถจำแนกออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ คำประพันธ์ประเภทกลอน โคลง ร่าย กาพย์ และฉันท์

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2541, น.429) กล่าวว่าร้อยกรองสามารถแบ่งออกเป็น 5 ประเภทคือ

1. กาพย์แบ่งเป็นกาพย์ยานีกาพย์ฉบังกาพย์สุรางคนางค์กาพย์ขับไม้
2. กลอนแบ่งเป็นกลอนหกกลอนเจ็ดกลอนแปดกลอนเก้านอกจากนั้นยังมีกลอนดอกสร้อยสี่กวางเสภานิราศกลอนกลบทแบบต่างๆ

3. โคลงแบ่งเป็น โคลงสอง โคลงสาม โคลงสี่ซึ่งจัดเป็น โคลงสุภาพและยังมีโคลงคั่นอีกหลายชนิดมีชื่อเรียกต่างๆเช่นกันเช่น โคลงคั่นวิวิธมาลีจัตวาทัณฑ์บาททศุชราฯนอกจากนั้นยังมีโคลงพิเศษอีกหลายชนิดได้แก่โคลงกระทู้โคลงกลอักษรและ โคลงห้าหรือมณฑกคติที่ใช้ในประกาศแข่งน้ำพิพัฒน์สัตยา

4. ฉันทแบ่งเป็นหลายชนิดเช่นอินทรวีเชียรฉันทกฤษงคประยาดฉันทมาณวฉันท

ฯลฯ

5. ร่ายแบ่งเป็นร่ายโบราณร่ายสุภาพร่ายคั่นและร่ายยาว

กำชัย ทองหล่อ (2543, น.433) กล่าวว่าร้อยกรองหรือคำประพันธ์จำแนกออกเป็น

7 ชนิดคือ

1. โคลง

2. ร่าย

3. ลิลิต

4. กลอน

5. กาพย์

6. ฉันท

7. กลบท

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2546, น. 351 - 352) กล่าวถึงประเภทของกานท์หรือคำประพันธ์ของไทยดังนี้

1. ร่ายเป็นคำกานท์โบราณของไทยจะเห็นได้จากคำกานท์ของไทยเหนือเช่นกาพย์พระมุณีหรือคำแอ่วซึ่งเป็นร่ายทั้งสิ้น

2. โคลงเป็นคำกานท์โบราณเช่นกันแต่ก็มีเฉพาะแต่ในวรรณคดีสูงๆ เพราะแต่งยาก

3. กาพย์เป็นคำกานท์ที่ปรับปรุงขึ้นภายหลังโดยอาศัยแบบแผนทางบาลีสันสกฤตปนกับของไทย

4. ฉันทเป็นคำกานท์ที่ไทยปรับปรุงขึ้นต่อจากกาพย์โดยใช้คำราชาศัพท์ชื่อว่า “จตุตทัย” เป็นหลัก

5. กลอนเป็นคำกานท์ที่ปรับปรุงขึ้นภายหลังที่สุดและโดยมากจะใช้คำร้องต่างๆ เช่นเสภาบทละคร เป็นต้น

6. เพลงต่างๆ คำกานท์พวกนี้ไม่มีใครมีในหนังสือวรรณคดีแต่ใช้ร้องกันอยู่ทั่วไปและมีข้อบังคับต่างกัน

พรทิพย์ แฟงสุด (2544, น.36) ได้สรุป เกี่ยวกับลักษณะของบทร้อยกรองไว้ว่า คำว่า ร้อยกรองนี้เรียกกันได้หลายชื่อ เช่น กวีนิพนธ์ กาพย์ กลอน ฉันท คำกานท์ คำประพันธ์ คำประดับ และกวีวิจารณ์ ซึ่งคำต่างๆ นี้ ในสมัยก่อนมีความหมายกว้าง หมายถึงคำประพันธ์ทุกชนิด

สรุปได้ว่าบทร้อยกรองสามารถแบ่งตามลักษณะทางฉันทลักษณ์ได้หลายชนิดเช่น โคลงฉันท กาพย์ กลอน ร่าย

3.4 พื้นฐานและองค์ประกอบสำคัญในการอ่านบทร้อยกรอง

ประการสำคัญในการอ่านบทร้อยกรองนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้อ่าน และความไพเราะของบทร้อยกรองแต่ละประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้อ่านทำนองเสนาะ ต้องศึกษาวิธีการอ่านให้ไพเราะและต้องหมั่นฝึกฝนการอ่านจนเกิดความชำนาญ จึงจะสามารถถ่ายทอดอารมณ์ เพื่อให้เกิดความไพเราะ การใช้น้ำเสียง ให้เหมาะสมกับอารมณ์ของตัวละคร ซึ่งจะทำให้บทร้อยกรองมีความน่าสนใจมากขึ้น พื้นฐานและองค์ประกอบสำคัญในการอ่านบทร้อยกรองมีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

อัมพร สุขเกษม (2543, น.25) กล่าวว่า องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่านมีอยู่ 9 ประการ คือ

1. ความรู้ในเรื่องศัพท์
2. ความมีเหตุผลในการอ่าน ความสามารถในการหาความหมาย และรวบรวมความหมายของใจความหลายๆ ใจความเข้าด้วยกัน
3. ความสามารถในการค้นหาข้อความที่ผู้เขียนแสดงสาระสำคัญของเนื้อเรื่องได้อย่างกระจ่างแจ้ง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการรวบรวมความคิดของเนื้อเรื่องได้
4. ความสามารถในการแสดงความมุ่งหมายหรือความคิดของผู้เขียน
5. ความสามารถที่จะหาความหมายของคำ
6. ความสามารถในการรวบรวมเนื้อความย่อยๆ ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องที่อ่านได้
7. ความสามารถในการคาดคะเนเรื่องราวที่เกิดขึ้นก่อนและหลังเรื่องที่อ่านได้
8. มีความรู้เรื่องวิธีการเขียนแบบต่างๆ
9. ความสามารถในการหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

สุนาญ นิธิพุทธากุล (2540, น.8) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านของแต่ละบุคคลจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายๆ ประการ คือ บุคคลจะเข้าใจในการอ่านตามประสบการณ์เดิมของตน ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำและประโยค ขึ้นอยู่กับสติปัญญา และความยากง่ายของคำ ข้อความและประโยคที่อ่าน รวมถึงความเร็วของการอ่านแล้วเข้าใจคำศัพท์ ความสามารถในการนึกภาพในสิ่งที่อ่านแล้วเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว

การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองมี 2 วิธี คือ อ่านออกเสียงเสียงพหูพจน์และอ่านออกเสียง ทำนองเสนาะ การอ่านออกเสียงพหูพจน์มีวิธีการอ่าน เช่นเดียวกับการอ่านร้อยแก้ว แต่เพิ่มจังหวะ วรรคตอนเน้นสัมผัส และเอื้อนเสียงตามสมควรแก่ชนิดของคำประพันธ์

1. อ่านเหมือนร้อยแก้ว แต่เว้นวรรคตอนและมีจังหวะตามคำสัมผัส เส้นที่ขีด คือ

เส้นแสดงจังหวะตก เวลาอ่านเคาะจังหวะไปด้วย เช่น เมื่อแรก/ที่ถูกเกิด/ถือกำเนิด/ขึ้นในครรภ์/แม่รัก/แม่สร้างสรรค์/สิ่งดีงาม/ให้ทันที แม่ทำ/แม่คิดชอบ/ตามระบอบ/แห่งความดีเพื่อสร้าง/ให้ลูกมี/สมบูรณ์สุข/ทั้งกายใจ โดยทั่วไปนิยมอ่านคำประพันธ์ด้วยทำนองเสนาะ

2. การอ่านทำนองเสนาะ การอ่านร้อยกรองโดยทั่วไปมีหลักดังนี้

2.1 แบ่งวรรคตอนจำนวนคำแต่ละวรรคของร้อยกรองแต่ละชนิด ตามปกติ พยางค์หนึ่งนับเป็นคำหนึ่ง ถ้าเป็นพยางค์สระเสียงสั้น แม่ ก กา อาจออกเสียงรวมกับพยางค์อื่น นับเป็นคำหนึ่ง เช่น สวัสดิ์เป็นคำ 2 พยางค์ อาจนับเป็น 1 คำ ประรณนา เป็นคำ 3 พยางค์ อาจนับเป็น 2 คำ ยุคลบาท เป็นคำ 4 พยางค์ อาจนับเป็น 3 คำ ปัญญาสชาดก เป็นคำ 5 พยางค์ อาจนับเป็น 4 คำ ะริกระรี่เป็นคำ 4 พยางค์ อาจนับเป็น 4 คำ

2.2 อ่านเน้นคำตรงที่สัมผัสกัน โดยปกติสัมผัสนอก คำประพันธ์นั้นจึงจะไพเราะ เช่น ถ้าเจียกเอ๋ยเคยชื่นระรินรส ต้องจำออดอมระอาด้วยหนาหนาม ถึงคลองเตยเตยแตกใบ แฉกงาม คิดถึงยามปลูกรักมักเป็นเตย การเน้นเสียงคำตัวหนาอาจทำได้ โดยการอ่านออกเสียงหนักขึ้นหรือดิ่งขึ้นหรืออ่านทอดเสียงให้ยาวออกไป

2.3 อ่านเอื้อนสัมผัสในเพื่อเพิ่มความไพเราะมากขึ้น เช่น ตัวข้าขอเคารพ อภิวัต(อ่านว่า ออบพิवाद) ในพระบาทพิตรอดิศร (อ่านว่าอะคิดสอน)

2.4 อ่านให้ถูกต้องคำ ครุ ลหุในคำฉันทต่างๆ เช่น อินทรวีเชียรฉันท์ สายัณห์ ตะวันยาม (สายัณต์ตะวันยาม) ขณะข้ามทิมัมพร (ขณะข้ามทิมัมพร) เข้าภาคณภาดอน (เข้าพากนะพาดอน) ทิศะตกก็รำไร (ทิศะตกก็รำไร)

2.5 อ่านคำให้พ้องต้องสัมผัสกัน เช่น ฝ่ายนครกาญจน (อ่านว่า กาน - จน) จัดขุนพลพวกค่าน

2.6 มีศิลปะในการใช้เสียง กล่าวคือเอื้อนเสียงในที่ควรเอื้อนเพื่อให้เกิดความไพเราะ และใช้เสียงแสดงความรู้สึกให้เหมาะสมกับข้อความ เพื่อรักษาบรรยากาศของเรื่องที่อ่าน

2.7 อ่านถูกต้องตามทำนองและจังหวะของคำประพันธ์แต่ละชนิด เช่น กลอนสี่ บทหนึ่งมี 4 วรรค วรรคละ 4 คำ แต่ละวรรคแบ่งเป็น 2 ช่วงจังหวะ ช่วงจังหวะ 2 กลอนสุภาพ หรือกลอนแปดวิธีการอ่านมีดังนี้

1. วรรคหนึ่งแบ่งเป็น 3 จังหวะ คือจังหวะละ 3 คำ 2 คำ และ 3 คำ
2. คำสุดท้ายวรรคที่เป็นคำเสียงจัตวา ต้องเอื้อนเสียงให้สูงเป็นพิเศษ
3. คำสุดท้ายบท เอื้อนเสียงต่ำเป็นพิเศษ

ตามลำดับ

4. ในกรณีที่มีคำมากพยางค์เกินแผนผังบังคับ ต้องรวบเสียงคำนั้นๆ ให้สั้น เข้าไม่คิดสอย/มัวคอย/ดองไม้ร่วง กงชวดดวง/บุปผชาติ/สะอาดหอม คูแต่/กุมริน/เทียบินคอม จึงได้คอม/อบกลิ่น/สุมาลี คำรวบพยางค์ ได้แก่ บุปผชาติ 3 พยางค์ เหลือ 2 พยางค์ กุมริน 3 พยางค์ เหลือ 2 พยางค์ การอ่านกาพย์ยานี 11 กาพย์ยานี มีวิธีการอ่านดังนี้

4.1 แบ่งจังหวะการออกเสียงเป็น วรรคหน้า 5 คำ แบ่งเป็นจังหวะ 2 คำ และจังหวะ 3 คำ วรรคหลัง 6 คำ แบ่งเป็น 2 จังหวะ จังหวะละ 3 คำ

4.2 คำสุดท้ายวรรคที่เป็นคำเสียงจัตวา ต้องเอื้อนเสียงให้สูงเป็นพิเศษ

3. ในกรณีที่มีคำมากพยางค์เกินแผนผังบังคับต้องรวบเสียงคำนั้นๆ ให้สั้นเข้า

มีสมัน / แกงแก้วตา/ หอมยี่หระ / รสร้อนแรง ชายใด / ได้กลิ่นแกง/
แรงอยากไห้ / ใฝ่ฝันหา

3.5 หลักการถอดความบทร้อยกรอง

การถอดคำประพันธ์นั้น เป็นความสามารถที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อให้เกิด ความชำนาญ จึงจะสามารถถอดความได้สะดวก ถูกต้อง ซึ่งมีนักการศึกษาได้สรุปหลักการถอด ความบทร้อยกรองไว้ดังนี้

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2547, น.30) ได้สรุปหลักการถอดคำประพันธ์ ตาม ขั้นตอนดังนี้

1. อ่านข้อความนั้นให้จบ จับใจความให้ถูกต้องว่าข้อความตอนนั้นกล่าวถึงอะไร
 2. คำศัพท์ต่างๆ ต้องหาคำสามัญที่มีความหมายตรงกันมาแทน
 3. การถอดคำศัพท์ไม่ใช่อธิบายความ จึงต้องเขียนให้ตรงกับความเป็นมาเดิม ความใหม่หรือเรื่องใหม่ ให้เกินไปจากต้นเรื่องเดิม
 4. ต้องถอดความให้ได้ลักษณะเดิมของคำประพันธ์นั้นๆ
 5. ไม่อาจหาคำใด ที่มีความหมายดีและตรงกับคำในบทเดิมก็ให้ใช้คำในบทเดิม
 6. ถ้ายกประพันธ์เป็นร้อยแก้ว ที่มีประโยคซับซ้อนยืดยาว ต้องพยายามแยก
- วรภรณ์ บำรุงกุล (2547, น.87) ได้กล่าวถึง หลักการถอดคำประพันธ์ ไว้ดังนี้

1. อ่านบทประพันธ์นั้นให้จบหลายๆ เที้ยว แล้วจับใจความสำคัญให้ได้ว่ากล่าวถึง อะไรและมีรายละเอียดอย่างไร

2. ควรถอดคำประพันธ์แล้วเรียบเรียงให้เป็นร้อยแก้ว ตามสำนวนภาษาที่อ่านแล้ว เข้าใจง่าย เป็นสำนวนภาษาของตนเอง

3. หาความหมายของคำศัพท์ ในบทประพันธ์ให้เป็นคำที่มีความหมายเป็นคำ สามัญมาแทน

4. ไม่เพิ่มความใหม่เข้าไปจากที่ปรากฏในคำประพันธ์เดิม และไม่ให้ความหมายเดิมขาดหายไป

5. คงบรรยากาศ และรสของเนื้อเรื่องเดิมไว้

6. ไม่แปลศัพท์คำต่อคำเรียงกันไปแต่ใช้ภาษาร้อยแก้วง่าย ๆ ของตนเองเรียบเรียงใหม่แต่คงเนื้อเรื่องเดิม

7. คำที่ใช้เรียกชื่อคำร้อง คำพูดให้ตัดทิ้งออกไป

8. ลำดับเนื้อความตามบทประพันธ์เดิม ไม่สลับความ เว้นแต่การสลับความนั้นจะช่วยให้อ่านเข้าใจมากขึ้น

9. เมื่อถอดคำเสร็จแล้ว อ่านตรวจทาน แก้ไข ปรับปรุงสำนวนภาษาให้สละสลวย
พรทิพย์ แฟงสุด (2555, น.46) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรอง
เนื่องจากร้อยกรองมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากร้อยแก้ว การอ่านจับใจความจากการอ่านจึง
ยุ่งยากซับซ้อนมากกว่า ซึ่งผู้อ่านจำเป็นต้องรู้วิธีถอดความและวิธีสรุปความจากการอ่านร้อยกรอง
เสียก่อน จึงจะสามารถจับใจความจากร้อยกรองได้ถูกต้อง

การถอดความกระทำได้โดยเปลี่ยนแปลงถ้อยคำจากภาษาร้อยกรองเป็นร้อยแก้วที่
ได้ความชัดเจนตรงเนื้อความเดิมมากที่สุด การถอดความมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. อ่านคำประพันธ์แล้วจับประเด็นสำคัญโดยส่วนรวมไว้ให้ได้ หากมีคำศัพท์ยาก
ต้องพิจารณาความหมายให้สอดคล้องกับบริบทหรือคำแวดล้อมด้วย

2. ถอดความในแต่ละวรรค โดยพิจารณารายละเอียดได้ดังนี้

2.1 หากเนื้อความตอนใดไม่สมบูรณ์ เนื่องจากผู้เขียนละคำบางคำไว้ เช่น
ประธาน คำเชื่อม ควรเติมเข้าไปให้เหมาะสม

2.2 ต้องรักษาเนื้อความเดิมให้มากที่สุด ไม่ควรแทรกความคิดเห็นส่วนตัวโดย
ไม่จำเป็นถ้าจำเป็นต้องทำก็ให้ใช้วงเล็บ

2.3 ต้องใช้บุรุษสรรพนามตามฉบับเดิม ถ้าเป็นราชาศัพท์ควรเลือกใช้ให้
ถูกต้องตามชั้นของบุคคล

2.4 พยายามคงความไพเราะจากสำนวนโวหาร และความรู้สึกที่กวีได้
สอดแทรกไว้ให้คงเดิมหรือใกล้เคียงความเดิมมากที่สุด

กอบกาญจน์ วงศ์สิทธิ์ (2551, น.35) กล่าวว่า การอ่านบทร้อยกรองโดยทั่วไป
อ่านได้ 2 วิธี คือ การอ่านในใจ และการอ่านออกเสียง การอ่านเพื่อจับใจความบทร้อยกรอง
เนื่องจากร้อยกรองมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากร้อยแก้ว ซึ่งผู้อ่านจำเป็นต้องรู้วิธีถอดความและ
วิธีสรุปความจากการอ่านร้อยกรองเสียก่อน จึงจะสามารถจับใจความจากร้อยกรองได้ถูกต้อง การ

ถอดความกระทำได้โดยการเปลี่ยนถ้อยคำจากภาษาร้อยกรองเป็นร้อยแก้วที่ได้ความชัดเจนตรง
เนื้อความเดิมมากที่สุด การถอดความมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. อ่านคำประพันธ์แล้วจับประเด็นสำคัญโดยส่วนรวมไว้ให้ได้ หากมีคำศัพท์ยาก
ต้องพิจารณาความหมายให้สอดคล้องกับบริบทหรือคำแวดล้อมด้วย

2. ถอดความหมายในแต่ละวรรค โดยพิจารณาว่า เนื้อหาความตอนใดไม่สมบูรณ์
เนื่องจากผู้เขียนละคำบางคำไว้ เช่น ประธาน คำเชื่อม ควรเติมเข้าไปให้เหมาะสม และควรรักษา
เนื้อความเดิมไว้ให้มากที่สุด ไม่ควรแทรกความคิดเห็นส่วนตัวโดยไม่จำเป็น ถ้าจำเป็นต้องทำก็ให้
ใช้วงเล็บ และควรใช้บุรุษสรรพนามตามฉบับเดิม ถ้าเป็นราชาศัพท์ควรเลือกใช้ให้ถูกต้องตามชั้น
ของบุคคล นอกจากนี้ยังคงความไพเราะจากสำนวนโวหาร และความรู้สึกลึกที่กวีได้สอดแทรกไว้ให้
คงเดิมหรือใกล้เคียงความเดิมมากที่สุด

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านบทร้อยกรองสามารถนำมาใช้พัฒนา
ทักษะการอ่านด้านต่างๆ ของนักเรียนได้ ซึ่งผู้สอนควรเลือกรูปแบบของบทร้อยกรองให้เหมาะสม
กับการเรียนรู้และวัยของผู้เรียน การอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญของบทร้อยกรองควรอ่านข้อความ
นั้นให้จบ จับใจความให้ถูกต้องว่าข้อความตอนนั้นกล่าวถึงอะไร คำศัพท์ต่างๆ ต้องหาคำสามัญที่มี
ความหมายตรงกันมาแทน การถอดคำศัพท์ไม่ใช่อธิบายความ จึงต้องเขียนให้ตรงกับความเดิมอย่า
เพิ่มความใหม่หรือเรื่องใหม่ ให้เกินไปจากต้นเรื่องเดิม ต้องถอดความให้ได้ลักษณะเดิมของคำ
ประพันธ์นั้นๆ แล้วจึงสรุปใจความสำคัญโดยเรียบเรียงเป็นร้อยแก้วด้วยภาษาของตนเอง

4. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูมีความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของ
นักเรียน ดังนั้นรูปแบบการสอนที่ครูจะนำมาเพื่อทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนจึง
เป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพื่อส่งผลให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และมีปฏิสัมพันธ์
ทางสังคมที่ดี จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการสอน ผู้วิจัยขอเสนอ
รูปแบบที่เกี่ยวข้องดังนี้

4.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็น รายบุคคล

TAI (Team Assisted Individualization) ได้รับการพัฒนาขึ้นที่มหาวิทยาลัย จอห์น
ฮอปกินส์ (John Hopkins University) ประเทศสหรัฐอเมริกา (Slavin. 1990, p.83) ซึ่งหมายถึง
วิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอน

รายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน เป็นรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล โดยประยุกต์เอาหลักการเรียนแบบร่วมมือเข้าร่วมกับการเรียนเป็นรายบุคคล โดยรูปแบบของการเรียนเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนในกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยกันดำเนินการเรียนและมีการตรวจสอบร่วมกัน มีการร่วมมือช่วยเหลือกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียน ครูผู้สอน จะให้ความเป็นอิสระแก่นักเรียนในอันที่จะหาความรู้จากเพื่อนในกลุ่ม

ทิสนา เขมมณี (2553, น.265) ได้กล่าวว่าการเรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่ม เป็นวิธีการที่ให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละคนจะมีชุดการสอนคนละชุดเพื่อศึกษาเนื้อหาเดียวกัน เมื่อนักเรียนคนหนึ่งคนใดมีปัญหาในการเรียนก็ปรึกษาหารือกับเพื่อนในกลุ่มได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2546, น.139) ได้กล่าวว่า วิธีเรียนแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคล หมายถึง วิธีการเรียนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คน ลักษณะและความสามารถ โดยแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนเนื้อหาจากชุดการเรียนการสอนรายบุคคล เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนตอนใดก็สามารถปรึกษาและช่วยเหลือกันภายในกลุ่มของตนได้และจะมีการแข่งขันระหว่างกลุ่มโดยดูจากคะแนนของกลุ่มซึ่งได้จากการทำแบบทดสอบรายบุคคลของสมาชิกทุกคนในกลุ่มรวมกัน

สิริพร ทิพย์คง (2549, น.170-171) กล่าวว่า TAI (Team Assisted Individualization) เป็นการจัดกิจกรรมที่ใช้กับการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ แต่วิชาอื่นๆ ก็สามารถนำไปปรับใช้ได้ โดยเฉพาะในเรื่องที่ต้องการเน้นการพัฒนาทักษะให้กับนักเรียน ครูจะใช้การจัดกิจกรรมการสอนแบบต่างๆ ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่เรียน โดยอาจทำการสอนนักเรียนรวมกันทั้งชั้น แล้วทำการทดสอบว่านักเรียนคนใดเข้าใจหรือไม่อย่างไร แล้วครูจึงจัดกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถ การจัดกิจกรรมการเรียนแบบ TAI จะมีการจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 2 ลักษณะ คือ จัดนักเรียนเป็นกลุ่มที่ละความสามารถ (Heterogeneous Group) กลุ่มละ 4 คน และจัดนักเรียนเป็นกลุ่มที่มีระดับความสามารถใกล้เคียงกัน (Homogeneous Group) สำหรับการทำงานกลุ่มแบบ TAI นักเรียนแต่ละกลุ่มจับคู่กันทำงานและผลัดกันตรวจงานในกลุ่มของตน เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น แบบฝึกหัดครบหมดทุกชุดแล้ว ให้สมาชิกทั้งสี่คน ต่างคนต่างทำแบบฝึกหัดชุดรวม แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจและตรวจเฉลยที่ครูจัดเตรียมไว้ หากนักเรียนคนใดทำได้ไม่ถึงเกณฑ์ เช่น เกณฑ์กำหนด 75% ก็ต้องทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนที่สอบได้ถึงเกณฑ์ หลังจากมารับการทดสอบจากครูแล้ว ครูจะจัดให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถใกล้เคียงกันมาจัดกลุ่มอยู่ด้วยกัน ครูอธิบายในเรื่องที่ได้สอนไปแล้ว โดยใช้เวลา 5-10 นาที แล้วให้นักเรียนแยกย้ายกลับเข้ากลุ่มของตน แล้วไปอธิบายชี้แจงให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจอีกครั้งหนึ่ง และทำงานกับคู่ของตนต่อไปตามเดิม

ศรีสุดา ญาติปลื้ม (2547, น.204) กล่าวว่า TAI (Team Assisted Individualization) เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน ซึ่งมีจุดหมายเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้ลักษณะการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ให้นักเรียนในกลุ่มทำการศึกษาและเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยกันดำเนินการเรียนและมีการตรวจสอบร่วมกัน มีการร่วมมือช่วยเหลือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของการเรียน โดยผู้สอนจะให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่นักเรียนที่จะหาความรู้จากเพื่อนในกลุ่ม

สนอง อินละคร (2545, น.116) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4-6 คน ที่มีความสามารถคละกัน คือ นักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2-4 คน นักเรียนอ่อน 1 คน นักเรียนทุกคนเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน มีการปรึกษาหารือภายในกลุ่ม ผลสำเร็จของนักเรียนแต่ละคน คือ ผลสำเร็จกลุ่ม

รุจิห์ ภูสาระ (2545, น.166) การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มในการเรียนรู้อย่างแท้จริง และในความสำเร็จของกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากร การเรียนรู้ เป็นกำลังใจแก่กันและกัน สมาชิกในกลุ่ม ไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้น แต่จะรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคล หมายถึงความสำเร็จของกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, น.121) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม การจัดกิจกรรมที่เรียนรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตนเอง ทำชิ้นงานดำเนินงานไปสู่เป้าหมายของงานได้ ดังนั้น การจัดกิจกรรมแบบร่วมแรงร่วมใจจึงมีลักษณะดังนี้

1. มีการทำงานกลุ่มร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม
2. สมาชิกในกลุ่มมีจำนวนไม่ควรเกิน 6 คน
3. สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันเพื่อช่วยเหลือกัน
4. สมาชิกในกลุ่มมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น
 - 4.1 เป็นผู้นำกลุ่ม
 - 4.2 เป็นผู้อธิบาย
 - 4.3 เป็นผู้จัดบันทึก
 - 4.4 เป็นผู้ตรวจสอบ

4.5 เป็นผู้สังเกตการณ์

4.6 เป็นผู้ให้กำลังใจ

5. สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกัน ยึดหลักว่า “ความสำเร็จของแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของคน”

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542, น.37-38) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งสามารถสรุปได้ว่าเป็นวิธีสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนร่วมมือกันในการเรียน ซึ่งมีวิธีการ ดังนี้

1. ครูสอนบทเรียน

2. นักเรียนกลุ่มละ 4 คน ทำงานร่วมกันตามที่ครูกำหนด มีการเปรียบเทียบคำตอบซักถามและตรวจงานกัน

3. แต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาบทเรียนเนื้อหาที่ครูนำเสนอจนเข้าใจ

4. เมื่อเรียนบทเรียนให้นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบสั้น ๆ ด้วยตนเอง

5. ตรวจสอบการสอบหาค่าเฉลี่ยของแต่ละคน

6. นักเรียนคนใดทำได้ดีขึ้น ครูชมเชยและกลุ่มใดที่ได้ดีขึ้นก็จะได้รับคำชมเชย สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การที่ครูจัดกลุ่มการเรียนในห้องเรียนให้เป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 4 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกันแล้วกำหนดกระบวนการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนช่วยเหลือกัน มีการรับผิดชอบร่วมกัน อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่ม มีการตรวจผลงาน มีการทดสอบหาค่าเฉลี่ยรายกลุ่ม เพื่อแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม นักเรียนกลุ่มใดมีคะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) หมายถึง วิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน มาประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอน นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มมาช่วยในการเรียนการสอน ครูเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และจะให้ความสำคัญอิสระแก่นักเรียนในการหาความรู้จากเพื่อนในกลุ่ม และมีการฝึกฝนโดยใช้แบบฝึกทักษะให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ

4.2 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล

สลาวิน (Slavin. 1990, น.102-104) ได้อธิบายไว้ดังต่อไปนี้

1. การจัดกลุ่ม (Team) นักเรียนจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน คณะพิเศษและความสามารถ

2. การทดสอบเพื่อการเรียนเนื้อหาที่เหมาะสม (Placement Test) ในการเริ่มต้นของการเรียน นักเรียนทุกคนจะถูกทดสอบก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในการเรียนเนื้อหา

3. วัสดุหลักสูตร (Curriculum Materials) หลังจากผู้สอนสอนบทเรียนแล้วผู้เรียนจะทำงานในกลุ่มของตนเอง โดยมีสื่อหรือวัสดุหลักสูตรการสอนด้วยตนเองที่ครอบคลุมเนื้อหาซึ่งจะอยู่ในรูปของแบบฝึกทักษะโดยมีส่วนประกอบดังนี้

3.1 เอกสารแนะนำบทเรียน เป็นหน้าอธิบายวิธีการทำแบบฝึกทักษะเป็นขั้นตอน

3.2 แบบฝึกทักษะ ประกอบด้วยปัญหาซึ่งจะแบ่งเป็น 4 ตอน โดยจะเริ่มด้วยการแนะนำทักษะย่อยๆ ที่จะนำไปสู่ความสามารถในการพัฒนาการเรียนรู้ทักษะทั้งหมด

3.3 แบบทดสอบย่อย (Formative Test) เป็นแบบทดสอบซึ่งประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ

3.4 แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ (Unit Test) มีจำนวน 15 ข้อ

3.5 แผ่นคำตอบแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบย่อย ส่วนแผ่นคำตอบของแบบทดสอบรวมประจำหน่วยจะแยกออกไปต่างหาก

4. การเรียนเป็นกลุ่ม (Team Study) นักเรียนจะเริ่มฝึกทักษะตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้ของหน่วยการเรียนรู้ โดยจะทำแบบฝึกทักษะภายในกลุ่มตามลำดับดังนี้

4.1 สมาชิกของแต่ละกลุ่มทำการจับคู่กันเพื่อทำการเช็คหรือตรวจสอบซึ่งกันและกัน

4.2 นักเรียนศึกษาเอกสารแนะนำบทเรียน และถามครูได้ หากเกิดความไม่เข้าใจ

4.3 นักเรียนแต่ละคนเริ่มทำแบบฝึกทักษะจากโจทย์ปัญหาที่ละขั้นตอน แล้วให้เพื่อนร่วมทีมตรวจสอบคำตอบให้ตามบัตรเฉลยด้านหลังของแบบฝึกทักษะ ถ้าพบว่าผู้เรียนไม่ผ่านในข้อใดกลุ่มจะต้องช่วยกันอธิบายหรือสอนให้เข้าใจก่อนที่จะถามครูจนกว่าจะผ่านแล้วจึงทำแบบฝึกทักษะลำดับต่อไป

4.4 เมื่อนักเรียนทั้งกลุ่มทำแบบฝึกทักษะได้ถูกต้องครบแล้ว ต่อไปครูจะเป็นผู้บันทึกคะแนนลงในแผ่นสรุปประจำกลุ่ม และนำคะแนนผลการสอบส่งให้ครูนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐานของแต่ละบุคคลและของแต่ละกลุ่มต่อไป

5. คะแนนกลุ่มและความสำเร็จของกลุ่ม (Team Scores and Team Recognition) ในวันสุดท้ายของแต่ละสัปดาห์ครูจะรวบรวมคะแนนกลุ่มซึ่งได้จากการนำเอาคะแนนที่สมาชิกแต่ละคนได้รับจากการทำแบบทดสอบประจำเรื่องมาหาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เกณฑ์การให้รางวัลแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ (Super Team) กลุ่มที่ได้คะแนนปานกลางเป็นกลุ่มรองชนะเลิศ (Great Team) และกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยเป็นกลุ่มดี (Good Team) กลุ่มชนะเลิศก็จะได้รับใบรับรองเป็นรางวัล

6. การสอนกลุ่มย่อย (Teaching Groups) ทุกๆ วันครูจะใช้เวลาประมาณ 10 – 15 นาที ในการสอนกลุ่มย่อย โดยเลือกนักเรียนจากกลุ่มต่างๆ ที่เรียนเนื้อหาเดียวกันมารวมกันเพื่อให้คำแนะนำหรือทำการสาธิต เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและตรงตามวัตถุประสงค์ และเพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจความคิดรวบยอดที่สำคัญของการเรียนนั้นๆ ส่วนนักเรียนคนอื่นๆ ก็ปฏิบัติงานของตนเองไปเรื่อยๆ

7. การทดสอบข้อเท็จจริง (Facts Tests) จะทำสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 3 นาที โดยนักเรียนจะรับเอกสารเพื่อให้เตรียมตัวศึกษาที่บ้านก่อนทำการทดสอบ

8. การสอนร่วมกันทั้งชั้น (Whole – class Units) ครูจะทำการสอนสรุปบทเรียนให้กับนักเรียนทั้งห้อง โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและทักษะต่างๆ ของบทเรียนจากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า ลักษณะการสอนแบบ TAI เป็นการสอนที่เน้นการทำกิจกรรมกลุ่มหรือการเรียนรู้เป็นกลุ่ม และรวมทั้งการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ซึ่งมีการทำแบบฝึกทักษะเป็นรายบุคคลพร้อมกับการตรวจสอบการทำแบบฝึกทักษะที่นักเรียนได้ทำมีการทำแบบทดสอบย่อยและแบบทดสอบประจำบท และมีการให้คะแนนกลุ่มเพื่อวัดความสำเร็จของกลุ่ม พร้อมทั้งมีการช่วยเหลือเพื่อนภายในกลุ่ม ส่งเสริมความร่วมมือกันและกระบวนการกลุ่ม

4.2.1 กระบวนการเรียนการสอนแบบ TAI

ทิสนา แจมมณี (2545, น.266) กล่าวว่า ใ้ว่า คำว่า “TAI” มาจาก “Team Assisted Individualization” ซึ่งมีกระบวนการดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้าเป็นกลุ่มละความสามารถ (เก่ง อ่อน ปานกลาง) กลุ่มละ 4 คน เรียกกลุ่มนี้ว่ากลุ่มบ้านเรา
2. สมาชิกในกลุ่มบ้านเราได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาสาระจากเอกสารร่วมกัน
3. สมาชิกในกลุ่มบ้านเราจับคู่ทำแบบฝึกหัด
 - 3.1 ถ้าใครทำแบบฝึกหัดได้ร้อยละ 75 ขึ้นไปได้รับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้ายได้
 - 3.2 ถ้ายังทำแบบฝึกหัดไม่ถึงร้อยละ 75 ให้ทำแบบฝึกหัดซ่อมจนกระทั่งทำได้แล้วจึงให้ไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้าย
4. สมาชิกในกลุ่มบ้านเราแต่ละคนทดสอบความคิดรวบยอดหลังเรียนและนำคะแนนทดสอบรวบยอดรวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุด กลุ่มนั้นได้รางวัล

กรมวิชาการ (2545, น.53) Team Assisted Individualization (TAI) กิจกรรมนี้เน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้และทำงานตามระดับความสามารถของตน เมื่อทำงานในส่วนของตนสำเร็จจึงไปจับคู่หรือเข้ากลุ่มทำงาน ขั้นตอนการจัดกิจกรรมประกอบด้วย

1. จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ แบบคละความสามารถ กลุ่มละ 2-4 คน
2. ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่เรียนมา หรือศึกษาประเด็นเนื้อหาใหม่ โดยอภิปราย

สรุปข้อความรู้ หรือถามตอบ

3. ผู้เรียนแต่ละคนทำใบงานหรือใบกิจกรรมแล้วจับคู่ภายในกลุ่มของตน แลกเปลี่ยนกันตรวจใบงาน หากทำใบงานถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป ให้ทำใบงานชุดที่ 2 แต่หากคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่ได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 75 ให้ผู้เรียนทั้งคู่ทำใบงานชุดที่ 3 หรือ 4 จนกว่าจะทำได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป จึงจะผ่านได้

4. ผู้เรียนทุกคนทำการทดสอบ

5. นำคะแนนทดสอบของแต่ละคนมารวมกัน เป็นคะแนนกลุ่ม หรือใช้คะแนนเฉลี่ย

6. กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัล หรือติดประกาศชมเชย

วิชรา เล่าเรียนดี (2548, น.174) กล่าวว่า การสอนแบบกลุ่มช่วยสอนเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization : TAI) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิด การร่วมมือกันเรียนรู้กับการสอนเป็นรายบุคคล (Individualize Instruction) เข้าด้วยกันซึ่งเทคนิค TAI จะใช้ได้เหมาะสมกับวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด เนื่องจากเทคนิค TAI จะเน้นให้กลุ่มพัฒนาสมาชิกของตนเองเป็นรายบุคคล โดยเฉพาะผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มมีหน้าที่ช่วยเหลือบุคคลที่มีปัญหา สนับสนุน ส่งเสริมให้ได้รับความสำเร็จในการเรียน โดยครูสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างอิสระ การนำเทคนิค TAI ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. ครูต้องชี้แนะผู้เรียนรู้จักหน้าที่ในการจัดการและการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของเพื่อน

2. ใช้เวลาเพียงเล็กน้อยในการสอนกลุ่มเล็ก

3. ใช้กับเด็กในระดับที่สามารถจัดการเรื่องต่างๆ ได้

4. ครูควรดำเนินการสอนตามขั้นตอน

5. นักเรียนจะสามารถตรวจงานคนอื่นได้ตามระเบียบ และลำดับเหตุการณ์ที่กำหนดให้

6. กิจกรรมที่นำมาใช้ในแต่ละเนื้อหาสามารถดัดแปลงได้ให้เหมาะสมตามลักษณะเนื้อหาวิชา โดยดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนดังนี้

6.1 สมาชิกของแต่ละกลุ่มจับคู่กันเพื่อการตรวจสอบงานของกันและกัน

6.2 นักเรียนแต่ละคนอ่านคำสั่งในบัตรงานให้คู่ของตนฟัง ถ้ามองครุ่นได้ถ้า

ไม่เข้าใจ

6.3 ผู้เรียนทำงานตามบัตรงานของตนให้เรียบร้อย ให้คู่ของตนตรวจงานตามบัตรเฉลย ถ้าพบว่าไม่ผ่านข้อใด กลุ่มจะต้องช่วยกันอธิบายหรือสอนให้เข้าใจบัตรงานนั้นใหม่จนกว่าจะผ่าน

6.4 เมื่อผู้เรียนทำงานชิ้นแรกผ่านไป ครูจะต้องทำแบบทดสอบ 2 ชุด จะมีข้อสอบ 10 ข้อ ผู้เรียนจะต้องทำให้ถูก 8 ใน 10 ข้อ จึงจะทำชุด 2 ต่อไป ถ้าไม่ผ่านจะต้องทำการอธิบายหรือสอนให้เข้าใจ

6.5 ผู้เรียนจะไปปรับแบบทดสอบประจำหน่วยจากหัวหน้ากลุ่ม หัวหน้ากลุ่มจะเป็นผู้รวบรวมคะแนนสอบ นำส่งครู เปรียบเทียบกับคะแนนฐานของแต่ละบุคคล

วัฒนาพร ระจับทุกข์ (2542, น.42) กล่าวถึง ขั้นตอนของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มแบบ TAI หรือเรียกว่า การเรียนแบบทีมร่วมใจ ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ คณะความสามารถ กลุ่มละ 2-4 คน

2. ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว หรือศึกษาประเด็นหรือเนื้อหาใหม่โดยอภิปรายสรุปข้อความรู้หรือถามตอบ

3. ผู้เรียนแต่ละคนไปทำใบงานที่ 1 แล้วจับคู่ภายในกลุ่มของตนเพื่อแลกเปลี่ยนกันตรวจใบงานที่ 1 เพื่อตรวจความถูกต้อง และอธิบายข้อสงสัยหรือข้อผิดพลาดของคู่ตนเอง

หากผู้เรียนคู่ใดทำใบงานที่ 1 ได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป ให้ทำใบงานชุดที่ 2 แต่ถ้าคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่ ได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 75 ให้ผู้เรียนทั้งคู่ทำใบงานชุดที่ 3 หรือชุดที่ 4 จนกว่าจะทำได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไปจึงจะผ่านเกณฑ์

4. ผู้เรียนทุกคนทำการทดสอบ

5. นำคะแนนผลการทดสอบแต่ละคนทดสอบแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม หรือใช้คะแนนเฉลี่ย (กรณีจำนวนคนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน)

6. กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด ได้รับรางวัลหรือติดประกาศชมเชย

จากลักษณะการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล เทคนิค TAI สามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. ขั้นการจัดกลุ่มนักเรียน โดยแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละความสามารถกึ่งกลาง อ่อน พร้อมทั้งชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ สนทนา กระตุ้น และชี้แจงวิธีการเรียนรู้โดยใช้ TAI

2. ขั้นนำเสนอบทเรียน โดยครูเป็นผู้นำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยอธิบายหลักการ ยกตัวอย่าง ร่วมกันอภิปราย ซักถาม

3. ขั้นการศึกษากลุ่มย่อย นักเรียนแต่ละกลุ่มจับคู่เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการตรวจสอบ ความรู้ ร่วมกันทำแบบฝึกหัด ช่วยกันอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังจนเข้าใจ สามารถทำแบบฝึกหัดได้ผ่านเกณฑ์ แต่ถ้าไม่เข้าใจจึงขอความช่วยเหลือจากครู

4. ขั้นการทดสอบย่อย เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัด ครบทุกขั้นตอนและทำแบบฝึกหัด ได้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 แล้ว ครูมอบหมายให้นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยหรือแบบฝึกย่อยอีกครั้ง โดยต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 เช่นเดียวกัน สำหรับนักเรียน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ครูนำมาทบทวนเนื้อหา เป็นกลุ่มเล็กแล้วกลับไปทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกย่อยอีกครั้งจนผ่านเกณฑ์ โดยให้มีเพื่อนคอยช่วยเหลือ แล้วร่วมกันสรุปเนื้อหาในบทเรียน

5. ขั้นการทดสอบประจำหน่วย ครูจะทำการทดสอบเมื่อนักเรียนเรียนจบในชั่วโมงสุดท้ายของบทหรือหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งแบบทดสอบจะมีเนื้อหาที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดในหน่วยหรือบทนั้น ๆ และในการทดสอบนักเรียนต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป

6. ขั้นการให้คะแนนความสำเร็จของกลุ่ม ครูจะรวบรวมคะแนนกลุ่มซึ่งได้จากการนำเอาคะแนนที่สมาชิกแต่ละคนได้รับจากการทำแบบฝึกหัดหรือการทำแบบทดสอบย่อยมาหาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม โดยมีเกณฑ์การให้รางวัลแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ กลุ่มที่ได้คะแนนปานกลางเป็นกลุ่มรองชนะเลิศ และกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยเป็นกลุ่มดี และกลุ่ม ที่ได้ชนะเลิศจะได้รับรางวัล

4.3 หลักการของวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล

ธรรมภรณ์ ปีกาเร (2553, น.52-54) ได้อธิบายหลักการของการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล ไว้ดังนี้

1. ครูควรเป็นผู้มีบทบาทน้อยที่สุดในการจัดการและการตรวจสอบผลงาน
2. ในการสอนกลุ่มย่อย ครูไม่ควรใช้เวลาเกินกว่าครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมด
3. ควรเป็นวิธีการเรียนที่ง่าย
4. ควรมีการกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและไม่ปฏิบัติลัด

ขั้นตอน

5. ควรมีการตรวจสอบเป็นระยะเพื่อเวลานักเรียนมีปัญหาจะได้ให้คำแนะนำที่เหมาะสมได้

6. นักเรียนควรมีสิทธิที่จะตรวจสอบ หรือเปรียบเทียบงานของนักเรียนคนอื่น ๆ ได้

7. ควรเป็นวิธีการที่ง่ายต่อครูและนักเรียน โดยนักเรียนไม่จำเป็นต้องปรึกษาครู

8. ควรจัดกลุ่มนักเรียนให้มีสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้ นักเรียนแต่ละคนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนแบบนี้

ชลากร ฌัญญปัญญามาศ (2553, น.109) ได้อธิบายหลักการสอนแบบ TAI ไว้ดังต่อไปนี้

1. การจัดกลุ่ม (Team) นักเรียนจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน คณะเพศและความสามารถ

2. การทดสอบเพื่อการเรียนเนื้อหาที่เหมาะสม (Placement Test) ในการเริ่มต้นของการเรียน นักเรียนทุกคนจะถูกทดสอบนักเรียนก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในการเรียนเนื้อหา

3. วัสดุหลักสูตร (Curriculum Materials) หลังจากผู้สอนแจกบทเรียนแล้ว ผู้เรียนจะทำงานในกลุ่มของตนเอง โดยมีสื่อหรือวัสดุหลักสูตรการสอนที่ครอบคลุมเนื้อหา ซึ่งจะอยู่ในรูปแบบของแบบฝึกทักษะโดยมีส่วนประกอบ ดังนี้

3.1 เอกสารแนะนำบทเรียน เป็นหน้าที่อธิบายวิธีการทำแบบฝึกทักษะเป็นขั้นตอน

3.2 แบบฝึกทักษะ ประกอบด้วยปัญหาซึ่งจะแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน โดยเริ่มด้วยการแนะนำทักษะย่อย ๆ ที่จะนำไปสู่ความสามารถในการพัฒนาการเรียนรู้ทักษะทั้งหมด

3.3 แบบทดสอบ (Formative Test) เป็นคำถามจำนวน 10 ข้อ

3.4 แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียน (Unit Test) มีจำนวน 15 ข้อ

3.5 แผ่นคำตอบแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบ ส่วนแผ่นคำตอบของแบบฝึกทักษะรวมประจำหน่วย จะแยกออกไปต่างหาก

4. การเรียนเป็นกลุ่ม (Team Study) นักเรียนจะเริ่มฝึกทักษะตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้ดังนี้

4.1 สมาชิกของแต่ละกลุ่มทำการจับคู่กันเพื่อทำการเช็คหรือตรวจสอบความถูกต้อง

4.2 นักเรียนศึกษาเอกสารแนะนำบทเรียน และถามครูได้หากไม่เข้าใจ

4.3 นักเรียนแต่ละคนเริ่มทำแบบฝึกทักษะจากโจทย์ปัญหาที่ละตอนแล้วให้เพื่อนร่วมทีมตรวจคำตอบตามบัตรเฉลยด้านหลังของแบบฝึกทักษะ ถ้าพบว่าผู้เรียนไม่ผ่านในข้อใดกลุ่มจะต้องช่วยกันอธิบายหรือสอนให้เข้าใจก่อนที่จะถามครูจนกว่าจะผ่านแล้วจึงทำแบบฝึกทักษะลำดับต่อไป

4.4 เมื่อนักเรียนทั้งกลุ่มทำแบบฝึกทักษะได้ถูกต้องครบแล้วต่อไปครูจะให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย จำนวน 10 ข้อ ผู้เรียนจะต้องทำให้ผ่าน 8 ข้อ ใน 10 ข้อ ถ้าไม่ผ่านผู้สอนจะต้องเข้าไปช่วยเหลือตรวจสอบปัญหาจนกระทั่งผู้เรียนเข้าใจ แล้วจึงให้ผู้เรียนที่สอบไม่ผ่านทำแบบทดสอบย่อยอีกครั้งหนึ่ง

4.5 นักเรียนจะไปปรับแบบทดสอบประจำหน่วยจากหัวหน้ากลุ่ม หัวหน้ากลุ่มจะเป็นผู้บันทึกคะแนนลงในแผ่นสรุปผลประจำกลุ่มและนำคะแนนผลการสอบส่งให้ครูนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนฐานของแต่ละบุคคลและของแต่ละกลุ่มต่อไป

5. คะแนนกลุ่มและความสำเร็จของกลุ่ม (Team Scores and Team Recognition) ในวันสุดท้ายของแต่ละสัปดาห์ครูจะรวบรวมคะแนนกลุ่ม ซึ่งได้จากนำเอาคะแนนที่สมาชิกแต่ละคนได้รับจากการทำแบบทดสอบประจำเรื่องมาหาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เกณฑ์การให้รางวัลเป็น 3 ระดับ คือ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ (Super Team) กลุ่มที่ได้คะแนนปานกลางเป็นกลุ่มรองชนะเลิศ (Great Team) และกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยเป็นกลุ่มดี (Good Team) กลุ่มชนะเลิศและรองชนะเลิศ ก็จะได้รับใบรับรองเป็นรางวัล

6. การสอนกลุ่มย่อย (Teaching Groups) ทุกๆ วัน ครูจะใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที ในการสอนกลุ่มย่อยทุกวัน โดยเลือกนักเรียนจากกลุ่มต่าง ๆ ที่เรียนเนื้อหาเดียวกันมารวมกัน เพื่อให้ข้อแนะนำหรือทำการสาธิต เพื่อการเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและตามวัตถุประสงค์ และเพื่อให้นักเรียนเข้าใจความคิดรวบยอดที่สำคัญของการเรียนนั้น ๆ ส่วนนักเรียนคนอื่น ๆ ก็ปฏิบัติงานของตนเองไปเรื่อย ๆ

7. การทดสอบข้อเท็จจริง (Fact Tests) จะทำสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 3 นาที โดยนักเรียนจะรับเอกสารเพื่อไปเตรียมตัวศึกษาที่บ้านก่อนทำการทดสอบ

8. การสอนร่วมกันทั้งชั้น (Whole Class) ครูจะทำการสอนสรุปบทเรียนให้กับนักเรียนทั้งห้องโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและทักษะต่าง ๆ ของบทเรียน

สิริพร ทิพย์คง (2545, น.151) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นกระบวนการซึ่งนักเรียนมีความสามารถแตกต่างกันอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือมีลักษณะสำคัญ 5 ประการ คือ

1. ให้การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในทางบวก

2. ใช้ปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด
3. ใช้ความรับผิดชอบในตัวเองต่องานที่ได้รับมอบหมาย
4. ใช้ทักษะทางสังคม
5. ใช้ทักษะในกระบวนการกลุ่ม

ทิสนา แคมมณี (2553, น.267) ได้อธิบายหลักการของ TAI ไว้ดังนี้

1. ครูควรเป็นผู้มีบทบาทน้อยที่สุดในการจัดการและการตรวจสอบผลงาน
2. ในการสอนกลุ่มย่อย ครูไม่ควรใช้เวลาเกินกว่าครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมด
3. ควรเป็นวิธีการเรียนที่ง่าย
4. ควรมีการกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และไม่ปฏิบัติ

ลักษณะ

ที่เหมาะสม

ได้ด้วย

5. ควรมีการตรวจสอบเป็นระยะ เพื่อเวลาที่นักเรียนมีปัญหา จะได้ให้คำแนะนำ
6. นักเรียนควรมีสติที่จะตรวจสอบหรือเปรียบเทียบผลงานของนักเรียนคนอื่น ๆ
7. ควรเป็นวิธีการที่ง่ายทั้งต่อครูและนักเรียน นักเรียนไม่จำเป็นต้องปรึกษาครู
8. ควรจัดกลุ่มนักเรียนให้มีความสามารถที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด เพื่อให้เกิด การ

แข่งขัน ที่เท่าเทียมกัน และนักเรียนจะได้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

สำรวย หาญห้าว (2550, น.32) ได้กล่าวถึง หลักการสอนแบบ TAI ว่า เป็นการสอนที่เน้น นักเรียนเป็นสำคัญ โดยที่กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูสอนเป็นลักษณะการเรียนเป็นกลุ่ม โดยที่การจัดการเรียนการสอนครูจะเข้ามามีบทบาทน้อยที่สุด แต่ครูผู้สอนมีการกระตุ้นเด็ก มีการตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียนจากทั้งเพื่อนและครูผู้สอน

ศรีสุดา ญาดีปลื้ม (2547, น.46-47) ได้ทำการศึกษาถึงการจัดการสอนแบบ TAI หรือเรียกว่าการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคล โดยมีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการสอน ดังต่อไปนี้

1. ให้เนื้อหาใหม่ หรือให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาใหม่จากใบความรู้ เอกสารประกอบการเรียนการสอน หรือหนังสือเรียน หรือศึกษาจากสื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ 4-6 คน เป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 3-4 คน และนักเรียนอ่อน 1 คน แล้วดำเนินการดังนี้

2.1 แต่ละกลุ่มทำแบบฝึกหัดชุดที่ 1 ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดขั้นพื้นฐานนักเรียนในกลุ่มจับคู่กันตรวจ การจับคู่กันตรวจนั้นควรเป็นนักเรียนเก่งจับคู่กับนักเรียนอ่อน นักเรียนปานกลางจับคู่กับนักเรียนปานกลาง

2.2 จากผลการตรวจให้ดำเนินการดังนี้

2.2.1 จับคู่ให้นักเรียนที่คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 75 ให้นักเรียนซ่อมโดยให้ทำแบบฝึกหัดชุดที่ 2 ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ง่าย ๆ ในจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นจึงทำแบบฝึกหัดชุดที่ 3

2.2.2 จับคู่ให้นักเรียนที่ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 75 ให้เรียนซ่อมโดยให้ทำแบบฝึกหัดชุดที่ 2 ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ง่าย ๆ ในจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นจึงทำแบบฝึกหัดที่ 2

2.2.3 แต่ละกลุ่มตรวจสอบและทำความเข้าใจแบบฝึกหัดชุดที่ 1, 2 และ 3 ร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง และเตรียมตัวทดสอบรายบุคคล

3. การทดสอบรายบุคคล ดำเนินการดังนี้

3.1 จัดที่นั่งสอบและดำเนินการสอบรายบุคคล

3.2 ตรวจสอบข้อสอบ รวมคะแนนของสมาชิกในกลุ่มเป็นคะแนน ของกลุ่ม หรือเฉลี่ยคะแนนรวมของกลุ่มเป็นคะแนนของสมาชิกแต่ละคน การตรวจและรวมคะแนนอาจให้นักเรียนช่วยกันตรวจและรวมคะแนนก็ได้

4. มอบรางวัลให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนรวมหรือคะแนนเฉลี่ยสูงสุด

สรุปได้ว่า หลักการของวิธีการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกลุ่มแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยครูผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทในการน้อยที่สุด นักเรียนได้ช่วยเหลือกันและเรียนรู้ร่วมกันมากที่สุด แต่ครูมีหน้าที่กระตุ้น ตรวจสอบการเรียนรู้และให้ความช่วยเหลือในบางโอกาส

4.4 ข้อดีของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อดีของรูปแบบการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล พบว่า มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงข้อดีของรูปแบบดังกล่าวไว้คล้ายคลึงกันดังนี้

สลาวิน (Slavin. 1990, p.83) ได้กล่าวถึงข้อดีของการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดแรงจูงใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตน
2. ช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดความช่วยเหลือในกลุ่มของผู้เรียน
3. สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาเด็กเรียนอ่อนในห้องเรียนได้
4. สนองความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อย่างดี

5. ช่วยให้เกิดการยอมรับในกลุ่ม โดยเด็กเก่งยอมรับเด็กอ่อน และเด็กอ่อน เห็นคุณค่าเด็กเก่ง

6. ช่วยปลูกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม

7. ช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น และทราบความก้าวหน้าของตนเอง

ประยูร กรงรัมย์ (2552, น.80-81) ได้สรุปข้อดีของการสอนแบบ TAI ไว้ดังนี้

1. ช่วยส่งเสริมให้เกิดความช่วยเหลือในกลุ่มของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง

2. ช่วยส่งเสริมความสามารถและสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ คือ เด็กที่เรียนช้ามีเวลาฝึกฝนมากขึ้น เด็กที่เรียนเร็วมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนในกลุ่ม

3. ช่วยให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม เด็กที่เรียนอ่อนได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าของเด็กที่เรียนเก่ง

4. ช่วยแบ่งเบาภาระครูได้บางส่วน ครูจะได้มีเวลาดูแลนักเรียนได้มากขึ้น และทั่วถึง

5. ช่วยปลูกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคมและมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น

6. ช่วยสร้างแรงจูงใจและความสนใจให้เกิดแก่ผู้เรียนอันเนื่องมาจากการเสริมแรง ทิศนา แจมมณี (2553, น.269) ได้กล่าวถึง ข้อดีของการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ไว้ดังนี้

1. ช่วยส่งเสริมให้เกิดความช่วยเหลือกันในกลุ่มของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง

2. ช่วยตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ คือ เด็กที่เรียนช้ามีเวลาฝึกฝนมากขึ้น ส่วนเด็กที่เรียนเร็วมีโอกาสได้ช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อนในกลุ่ม

3. ช่วยให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม เด็กอ่อนได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าของเด็กเก่ง

4. ช่วยแบ่งเบาภาระครูได้บางส่วน ครูจะได้มีเวลาดูแลนักเรียนมากยิ่งขึ้นและทั่วถึง

5. ช่วยปลูกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม และมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น

6. ช่วยสร้างแรงจูงใจ และเกิดความสนใจให้เกิดแก่ผู้เรียนอันเนื่องมาจากการเสริมแรง

โกวิท ศิลาณร (2547, น.52) ได้สรุปข้อดีของการจัดการเรียนด้วยกลุ่มแบบ TAI ดังนี้

1. TAI จะช่วยให้เกิดแรงจูงใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง

2. TAI จะช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดความช่วยเหลือ

3. TAI สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาเด็กอ่อนในห้องเรียน

4. TAI สนองความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี เด็กที่เรียนช้ามีเวลาศึกษาและฝึกฝนเรื่องที่ไม่เข้าใจมากขึ้น

5. TAI ช่วยให้เกิดการยอมรับในกลุ่ม โดยเด็กเก่งยอมรับเด็กอ่อน และเด็กอ่อนเห็นคุณค่าของเด็กเก่ง

6. TAI ช่วยแบ่งเบาภาระของครูในการสอนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทำให้ครูมีเวลาสร้างสรรค์งานสอน ปรับปรุงงานสอนมากขึ้น และมีเวลาที่ช่วยสนับสนุน ส่งเสริมเร้าความสนใจหรืออภิปรายปัญหาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มย่อย

7. TAI ปลูกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม

8. TAI มีการเสริมแรงให้เกิดขึ้นทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งจะช่วยสร้างแรงจูงใจ และความสนใจแก่ผู้เรียน

9. TAI ช่วยให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น และทราบความก้าวหน้าของตนเองตลอดเวลา

จากการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล สรุปได้ว่า เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้โดยรวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยนักเรียนรวมกันเป็นกลุ่มเล็ก มีกระบวนการทำงานกลุ่มที่ทุกคนมีภาระงานร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นตรวจสอบผลงานและรับผิดชอบการเรียนรู้ ผู้เรียนจะบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ได้ดีก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มบรรลุเป้าหมายเดียวกัน ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน สนับสนุนเพื่อนๆ ในกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายเดียวกัน ผู้วิจัยจึงได้นำแนวการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและจัดกลุ่มนักเรียน เป็นขั้นตอนในการชี้แจงขั้นตอนในการเรียนรู้ร่วมกัน ทดสอบความรู้ก่อนเรียน ทบทวนความรู้เดิมที่เรียนผ่านมาแล้ว และการจัดกลุ่มนักเรียนในการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน จำนวนใกล้เคียงกัน ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ สนทนา กระตุ้น เชื่อมโยงเนื้อหาที่จะเรียนใหม่

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอบทเรียนใหม่ โดยครูเป็นผู้นำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยอธิบายเนื้อหา ยกตัวอย่างประกอบ ครูซักถามเพื่อให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย และตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 3 ขั้นการศึกษากลุ่มย่อย โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาใบความรู้ร่วมกัน ทำความเข้าใจเนื้อหา และให้เพื่อนที่เข้าใจร่วมกันอธิบายให้เพื่อนภายในกลุ่มฟัง แล้วร่วมกันสรุปเนื้อหาที่เรียนร่วมกัน

ขั้นที่ 4 ขั้นการทดสอบย่อย ให้นักเรียนทำใบกิจกรรมที่กำหนดให้ โดยให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันปรึกษากันได้ภายในกลุ่ม แต่ให้เขียนคำตอบใบกิจกรรมด้วยตนเอง ในขณะที่ทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อนที่เรียนเก่งหรือเข้าใจต้องคอยอธิบาย ตอบคำถาม ให้คำแนะนำเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ช่วยยกตัวอย่างให้เพื่อนฟัง ให้เพื่อนเขียนตอบตามความเข้าใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นตรวจสอบผลงาน โดยครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจคำตอบใบกิจกรรมที่ทำเสร็จแล้ว โดยให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มเปลี่ยนกันตรวจและให้คะแนนเพื่อน โดยให้หัวหน้ากลุ่มอ่านเฉลยจากเฉลยที่อยู่ท้ายชุดกิจกรรม และสมาชิกคนอื่น ๆ ฟังหัวหน้าอ่านเฉลย และดูเฉลยประกอบในการตรวจกิจกรรม ให้คะแนนเพื่อนแล้วส่งชุดกิจกรรมคืนเจ้าของ หลังจากตรวจใบกิจกรรมเสร็จแล้ว ให้สมาชิกตรวจสอบคำตอบของตนเองจากเฉลยอีกครั้งหนึ่งให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 6 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาที่เรียนร่วมกัน สรุปผลการทำใบกิจกรรม บันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน พร้อมทั้งแจ้งให้นักเรียนทราบว่า คนใดผ่านเกณฑ์ คนใดไม่ผ่านเกณฑ์ สำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ให้หัวหน้ากลุ่มและสมาชิกในกลุ่มช่วยกันอธิบายเพิ่มเติม และให้ไปศึกษาใบความรู้และตัวอย่างเพิ่มเติม

จากข้อดีของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล ดังกล่าวสรุปได้ว่า เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดความช่วยเหลือกันในกลุ่มของผู้เรียนช่วยตอบสนอง ความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ ช่วยให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม เด็กอ่อนได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าของเด็กเก่ง ช่วยแบ่งเบาภาระครูได้บางส่วน ช่วยปลูกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม และมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้นและช่วยสร้างแรงจูงใจ และเกิดความสนใจให้เกิดแก่ผู้เรียนอันเนื่องมาจากการเสริมแรง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

ภาคินี ปราณี (2552, น.108-109) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้จากการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ จากการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 40 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนคอนสารวิทยาคม อำเภอคอนสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.39/81.43 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI มีค่าเท่ากับ 0.68 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI อยู่ในระดับมากที่สุด

สมจิตร เดชครอบ (2552, น.98-99) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ TAI เรื่อง ประโยค กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI เรื่อง ประโยค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนชุมชนโนนหันวันครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 5 จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI เรื่อง ประโยค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 93.57/85.00 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI เรื่อง ประโยค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 0.7332 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI อยู่ในระดับมาก

คมกฤช พุ่มบุญนาค (2555, น.89) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสมาคมป่าไม้แห่งประเทศไทยอุทิศ จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอนประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (TAD) การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ คำประพันธ์ประเภทกลอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ขาดทักษะในการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอนและเพื่อหาความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ คำประพันธ์ประเภทกลอนในการการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสมาคมป่าไม้แห่งประเทศไทยอุทิศก่อนและหลังจากการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ คำประพันธ์ประเภทกลอน ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอน ซึ่งได้นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสมาคมป่าไม้แห่งประเทศไทยอุทิศ ปีการศึกษา 2555 โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากที่ได้รับฝึกทักษะโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอนประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (TAD) มากกว่าก่อนในข้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน

2. ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอนประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (TAD) อยู่ในระดับมากที่สุด 8 ข้อ และ ระดับมาก 2 หัวข้อ โดยสรุปอยู่ในระดับดีมาก

นิสากร อัจโยธา (2555, น.128) ได้รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรองประกอบการใช้เทคนิคการสอนแบบกลุ่มเกมการแข่งขัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชิลองวิทยา การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งการทดลองโดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชิลองวิทยาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชิลองวิทยา 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชิลองวิทยาที่มีต่อการเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ

สำคัญหรือยกรองประกอบการใช้เทคนิคการสอนแบบกลุ่มเกมการแข่งขัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนซีลอนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้คือ แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญหรือยกรอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญหรือยกรอง แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญหรือยกรอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญหรือยกรองประกอบการใช้เทคนิคการสอนแบบกลุ่มเกมการแข่งขัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.91/84.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

2. ดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญหรือยกรองมีค่าเท่ากับ 0.7313 แสดงว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญหรือยกรอง เพิ่มขึ้นร้อยละ 73.13

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญหรือยกรองประกอบการใช้เทคนิคการสอนแบบกลุ่มเกมการแข่งขันอยู่ในระดับมาก

กมลชนก โลกทอง (2557, น.99) ได้รายงานผลการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAD) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทย และพัฒนาความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAD) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยเปือย อำเภอลาดกระบังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2557 จำนวน 45 คน มีการทดสอบก่อนการใช้แบบพัฒนาทักษะ ทดสอบระหว่างการใช้แบบพัฒนาทักษะและทดสอบหลังการใช้แบบพัฒนาทักษะ ผลการศึกษาพบว่าการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAD) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการอ่านจับใจความดีขึ้นร้อยละ 90.85

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

อาร์มสตรอง (Armstrong. 2003, p.884 – B) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดกลุ่มนักเรียน โดยยึดเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเป็นทีม ได้ทำการศึกษาค้นคว้ากับนักเรียน 47 คน ที่เรียนอยู่ในเกรด 12 ที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิมโดยใช้ตำราเรียน การอธิบาย การบรรยาย เอกสารประกอบการเรียน กับการสอนแบบกลุ่มร่วมมือจัดกลุ่มโดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่โดยวิธี 2 วิธีดังกล่าวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีและสะดวกต่อการเรียนรู้สังคมศึกษาไม่แตกต่างกันและตามข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสอบถามของครูและนักเรียน พบว่าการเรียนแบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานกับการเรียนมาก จึงควรนำไปใช้ในการสอนให้เหมาะสมในการจัดตารางเรียนแบบเน้นบล็อกเวลา

ลูคาส (Lucas. 2003, p.538 – A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนแบบร่วมมือที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถเฉพาะตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยในภาคตะวันตกกลาง และเพื่อศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับเพศว่าจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถเฉพาะหรือไม่ การศึกษาครั้งนี้แบ่งนักศึกษาออกเป็นสองกลุ่ม คือนักศึกษาที่เรียนพีชคณิต จำนวน 307 คน ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ และนักศึกษาจำนวน 427 คน ให้เรียนแบบปกติ การเก็บรวบรวมข้อมูลความสามารถเฉพาะตัวกระทำโดยการวัดความพึงพอใจ โดยวัดสัปดาห์ที่สอง และสัปดาห์ที่ 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับคะแนนของนักศึกษาที่เรียนแบบร่วมมือกันเรียนแบบปกติไม่แตกต่างกันทั้งสองระยะ ที่มีการทดลองและทดสอบ การวิเคราะห์ห้ระดับคะแนนของนักศึกษาทั้งสองแบบโดยใช้เพศเป็นองค์ประกอบ พบว่า ระดับคะแนนกับเพศมีความสัมพันธ์กันแต่การทดลอง กลับไม่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ลักษณะนั้นเลย ด้านระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือทำคะแนนได้มากกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ และไม่พบความแตกต่างของคะแนนความสามารถเฉพาะตัวของนักศึกษาที่เรียนด้วยการสอนแบบร่วมมือและการสอนด้วยวิธีปกติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยจึงได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาทักษะการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียน และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้

และเพิ่มความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นอื่นๆ
ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ผลการใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคลที่มีต่อความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 89 คน ซึ่งจัดชั้นเรียนแบบละความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 45 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่อง ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 แผน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คู่มือการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.1.2 ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ แนวคิดพื้นฐานการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล หลักการแนวคิด วิธีการ ข้อเสนอแนะ เทคนิคการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

2.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน (ไม่รวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน) ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล จำนวน 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและจัดกลุ่มนักเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอบทเรียนใหม่

ขั้นที่ 3 ขั้นการศึกษากลุ่มย่อย

ขั้นที่ 4 ขั้นการทดสอบย่อย

ขั้นที่ 5 ขั้นตรวจสอบผลงาน

ขั้นที่ 6 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา คั่นคว้าอิสระ หลังจากอาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมแล้ว ผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของหัวเรื่อง เนื้อหา เวลา จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การประเมินผล และองค์ประกอบอื่นๆ

2.1.5 ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบหาข้อบกพร่องทั้งด้านเนื้อหา เวลา และความเหมาะสมทุกองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้แล้วให้ข้อเสนอแนะกับผู้วิจัยเพื่อให้แก้ไขในด้านเวลา เนื้อหาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่แบ่งเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด.2545 : 65) ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การให้ความหมายของค่าเฉลี่ย

ระดับค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมระดับมาก

ระดับค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมระดับปานกลาง

ระดับค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมระดับน้อย

ระดับค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมระดับน้อยที่สุด

2.1.6 นำผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ได้ค่าเฉลี่ย 4.82 ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ง หน้า 128

จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยทุกแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 4.82 ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบ วิธีการ

วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ จากหนังสือการสร้างและการพัฒนาแบบ ทดสอบ เทคนิค การเขียนข้อสอบ (สมนึก ภัททิยธนี. 2541 : 73 – 128) และศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัด ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองแบบอิงเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 81 – 101)

2.2.2 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างข้อสอบและการสร้างแบบวัด ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง เพื่อเป็นแนวทางการสร้างเครื่องมือในครั้งนี้

2.2.3 สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อให้ออกข้อสอบได้ครอบคลุมตาม ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง

2.2.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง ประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่าน บทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยสร้างเป็นแบบทดสอบแบบ ปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ

2.2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสร็จเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา ของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2541, น.220– 221) ผลการประเมินค่าความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ของผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่า IOC ตั้งแต่ 0.66 ถึง 1.00 ซึ่งถือว่าเป็นข้อสอบที่เข้าเกณฑ์มีความ เหมาะสมสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงระดับความคิดเห็น ความหมายของการให้ค่าความสอดคล้องระหว่าง แบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ระดับความคิดเห็น	ความหมาย
1	แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อนั้นได้
0	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อนั้นได้
-1	แน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อนั้นได้

2.2.6 หลังจากผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำให้แก้ไขด้านความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ เวลา และความน่าสนใจแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบว่าเข้าเกณฑ์ แล้วมาจัดพิมพ์เป็นข้อสอบ จำนวน 40 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15

2.2.7 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนโดยตอบถูกให้คะแนน 1 คะแนน ตอบผิดตอบไม่ชัดเจนหรือไม่ตอบเลยให้ 0 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก(B) ของแบบทดสอบแต่ละข้อตามวิธีของBrennan แล้วคัดข้อสอบข้อที่มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 1.00 (บุญชม ศรีสะอาด. 2545, น.84) เลือกไว้จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2.8 นำข้อสอบที่ผ่านการให้คุณภาพแล้วจำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับตามวิธีของโลเวทท์ (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 , น.172) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก จ หน้า 134

2.2.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฉบับสมบูรณ์ โดยจัดพิมพ์ดังนี้

- 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง ก่อนเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
- 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง หลังเรียน เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน แต่สลับข้อคำถามและตัวเลือกในข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาและพัฒนาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยการสอนด้วยตนเอง ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวน 8 ชั่วโมง ดำเนินการศึกษาและพัฒนาตามขั้นตอน มีดังนี้

3.1 ทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองก่อนเรียน (Pre – test) เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียน โดยทดสอบนอกเวลาเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

3.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่อง ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ครบทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ตามตารางทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ระหว่างวันที่ 12 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ถึงวันที่ 27 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ใช้เวลา 12 ชั่วโมง โดยไม่รวมชั่วโมงการทดสอบวัดความสามารถในการ

อ่านบทร้อยกรองก่อนเรียน-หลังเรียน และดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

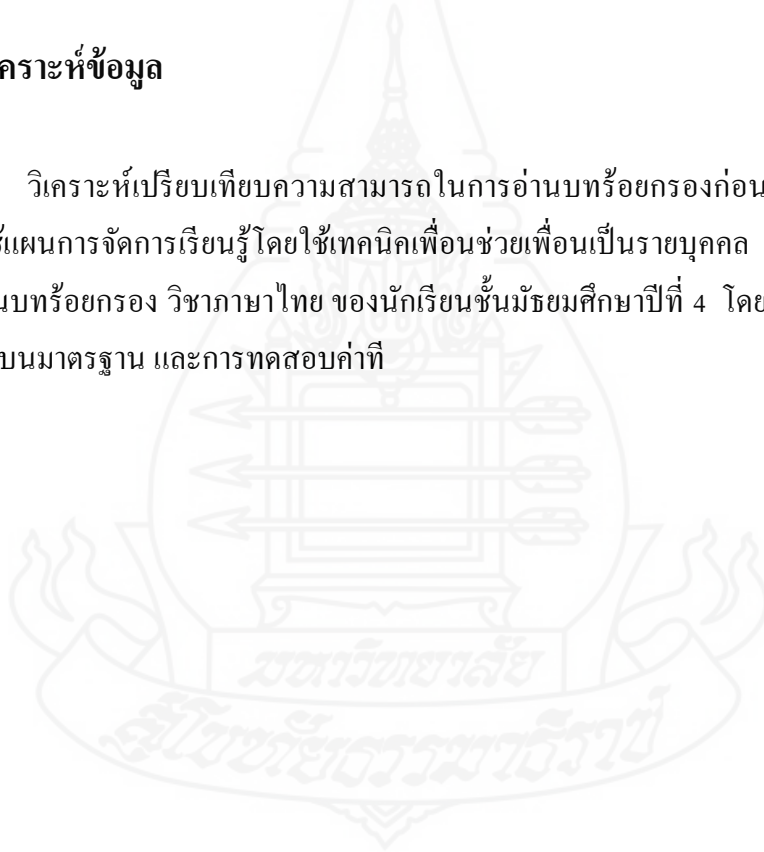
3.3 หลังจากเรียน โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ครบทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง อีกครั้งหนึ่ง (นอกเวลาเรียน) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมกับก่อนเรียน

3.4 นำแบบทดสอบมาตรวจสอบหาความสมบูรณ์ของการตอบแล้วนำไปตรวจให้คะแนน

3.5 นำข้อมูลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองก่อนเรียนและหลังเรียน จากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่อง ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เรื่อง ผลการใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล ที่มีต่อความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	แทน	จำนวนนักเรียน
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน t-test

2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร มีผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร ก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่อง ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ t-test Dependent Samples

ความสามารถในการอ่าน บทร้อยกรอง	N		S.D.	t	p
ก่อนเรียน	45	13.91	1.55	34.083*	.001
หลังเรียน	45	25.58	2.69		

p-value .05 df_{44} $t=2.012$ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ก่อนการทดลองการใช้แผนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.91 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.34 และคะแนนหลังการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นเป็น 25.58 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.25 และเมื่อมีการทดสอบค่าเฉลี่ยดังกล่าวด้วยสถิติการทดสอบแบบสองกลุ่มอิสระต่อกัน (t-test แบบ Dependent Samples) พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร สามารถพัฒนากระบวนการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษา ผลการใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล ที่มีต่อความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร มีขั้นตอนการวิจัยและผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า

เมื่อผู้เรียนเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดแล้ว สรุปผลได้ว่าความสามารถด้านการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. อภิปรายผล

จากผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 จังหวัดยโสธร ระหว่าง

ก่อนและหลังการใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่า คะแนนสอบก่อนเรียนเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมจิตร เดชครอบ (2552, น.98-99) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ TAI เรื่อง ประโยค กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI เรื่อง ประโยค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนชุมชนโนนหันวันครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 5 จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI เรื่อง ประโยค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 93.57/85.00 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI เรื่อง ประโยค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 0.7332 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับคมกฤษ พุ่มบุญ นาก (2555, น.89) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ ประเภทกลอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสมาคมป่าไม้แห่งประเทศไทยอุทิส จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอน ประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (TAI) การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ คำประพันธ์ประเภทกลอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ขาดทักษะในการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอนและเพื่อหาความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ คำประพันธ์ประเภทกลอนในการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสมาคมป่าไม้แห่งประเทศไทยอุทิสก่อนและหลังจากการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอน ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอน ซึ่งได้นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสมาคมป่าไม้แห่งประเทศไทยอุทิส ปีการศึกษา 2555 โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย ผลการศึกษาพบว่า 1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากที่ได้รับฝึกทักษะ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอนประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (TAI) มากกว่าก่อนในข้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน 2. ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการ

ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความคำประพันธ์ประเภทกลอนประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (TAI) อยู่ในระดับมากที่สุด 8 ข้อ และ ระดับมาก 2 หัวข้อ โดยสรุปอยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับ งานวิจัยของ กมลชนก โคกทอง (2557 : 99) ได้รายงานผลการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทย และพัฒนาความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยเปกล้า อำเภอ ลานสักสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2557 จำนวน 45 คน มีการทดสอบก่อนการใช้แบบพัฒนาทักษะ ทดสอบระหว่างการใช้แบบพัฒนาทักษะและทดสอบหลังการใช้แบบพัฒนาทักษะ ผลการศึกษาพบว่า การใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการอ่านจับใจความดีขึ้น ร้อยละ 90.85 สอดคล้องกับภาคินี ปราณี (2552, น.108-109) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้จากการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ จากการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และหาดัชนีประสิทธิผล ของแผนการจัดการเรียนรู้ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 40 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนคอนสารวิทยาคม อำเภอคอนสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.39/81.43 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI มีค่าเท่ากับ 0.68 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI อยู่ในระดับมากที่สุดและสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาร์มสตรอง (Armstrong. 2003, p.884 – B) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดกลุ่ม

นักเรียน โดยยึดเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเป็นทีม ได้ทำการศึกษาค้นคว้ากับนักเรียน 47 คน ที่เรียนอยู่ในเกรด 12 ที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิมโดยใช้ตำราเรียน การอธิบาย การบรรยาย เอกสารประกอบการเรียน กับการสอนแบบกลุ่มร่วมมือจัดกลุ่มโดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่โดยวิธี 2 วิธีดังกล่าวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีและสะดวกต่อการเรียนรู้สังคมศึกษาไม่แตกต่างกันและตามข้อมูลเชิงคุณภาพ จาก การสอบถามของครูและนักเรียน พบว่าการเรียนแบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานกับการเรียน มาก จึงควรนำไปใช้ในการสอนให้เหมาะสมในการจัดตารางเรียนแบบเน้นบล็อกเวลา

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นรายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยทำให้ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะกระบวนการในการอ่านบทร้อยกรองมากขึ้นและผลการวิจัย เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกประการ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 สำหรับครู ก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นรายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ครู ควรศึกษาและทำความเข้าใจรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจ เพื่อคอยอำนวยความสะดวกและแนะนำกระบวนการจัดกิจกรรมโดยเพิ่มเติมตามศักยภาพ รวมถึงให้กำลังใจเพื่อให้เกิดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์

3.1.2 ครูผู้สอนควรนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็น รายบุคคลไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาวิชาและระดับชั้นอื่นๆ โดยการปรับระยะเวลาที่ใช้หรือยืดหยุ่น ตามความเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนและห้องเรียนจะทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็น รายบุคคล เรื่องความสามารถในการอ่านบทร้อยกรอง วิชาภาษาไทย ในการเรียนการสอนทุกระดับชั้น

3.2.2 ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองวิชาภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการสอนอื่นๆ เพื่อพัฒนาและเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล กับการสอนแบบปกติ หรือการสอนด้วยเทคนิคอื่นๆ เช่น เทคนิคคู่คิด (Think pair share) เทคนิค KWLH เทคนิคการคิดนอกกรอบ เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการใช้ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

บรรณานุกรม

- กมลชนก โลกทอง. (2557). รายงานผลการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนบ้านห้วยเปือ อำเภอลานสักสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2.
- กรมวิชาการ. (2551). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ ฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมศิลปากร. (2544). วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์เอกลักษณ์และภูมิปัญญาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. กรุงเทพฯ ฯ: กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ ฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2551). แผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ ฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กอบกาญจน์ วงศ์สิทธิ์. (2551). ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ ฯ: โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮาส์.
- กำชัย ทองหล่อ. (2543). หลักภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ ฯ: รวมสาส์น.
- โกวิท ศิวาณ. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ด้วยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง การบวก การลบ การคูณ และการหารเศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- คมกฤษ พุ่มบุญนา. (2555). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญคำประพันธ์ประเภทกลอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. โรงเรียนสมาคมป่าไม้แห่งประเทศไทยอุทิศ. กาญจนบุรี.
- ชลากรณีภูฏ ปัญญามาส. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการให้เหตุผลและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TAI กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIPPA. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2519). การประพันธ์. กรุงเทพฯ ฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- _____. (2541). สอนหลักภาษาไทยอย่างไรไม่น่าเบื่อ. วารสารวิชาการ 1(11): 5-9.

ทิตานา แวมมณี. (2545). *รูปแบบการสอนทางเลือกหลากหลาย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2553). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*.

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธรรมภรณ์ ปีกาเร. (2553). *การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TAI*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม).

นภคล สังข์ทอง. (2542). *ร้อยกรอง...เขียนไม่ยาก*. กรุงเทพฯ. นานามีบุ๊คส์.

นภคล จันทร์เพ็ญ. (2549). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ. แสงศิลป์การพิมพ์.

นภลัย สุวรรณธาดา. (2527). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประพันธ์*. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชา*

ภาษาไทย 2 การประพันธ์ไทย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นิศากร อาจโยธา. (2555). *รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรอง ประกอบการใช้เทคนิคการสอนแบบกลุ่มเกมการแข่งขัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชิลองวิทยา. โรงเรียนชิลองวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30*.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ประยูร กรงรัมย์. (2552). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง การบวก การลบ การคูณทศนิยม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

พรทิพย์ แพงสุด. (2544). *สื่อเสริมสาระการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ภาษาไทย ม.5*.

กรุงเทพฯ: ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.

พรทิพย์ แพงสุด. (2555). *สื่อเสริมสาระการเรียนรู้ รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ม.6*. ฟิสิกส์เซ็นเตอร์:

กรุงเทพฯ.

พนทิพา ทับเที่ยง. (2550). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และความคงทนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) กับการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล(TAI)*. (ปริญญาโทการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ).

- ภาคินี ปราณี. (2552). *การเรียนรู้จากการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI*. โรงเรียนคอนสารวิทยาคม อำเภอคอนสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2537). *ประมวลสาระชุดกวีนิพนธ์*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รุจิรั ภู่อาระ. (2545). *การเขียนแผนการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: บั๊กพอยท์.
- รุ่งกานต์ จันทา. (2551). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนบทร้อยกรอง (กลอนแปด) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- โรงเรียนเทศบาล 1. (2560). *รายงานการจัดการศึกษาประจำปีการศึกษา 2560*. โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 เทศบาลเมืองยโสธร, จังหวัดยโสธร.
- วารภรณ์ บำรุงกุล. (2542). *ร้อยกรองไทย*. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ลิฟเฟิล.
- _____. (2547). *ร้อยกรอง*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2553). *เทคนิคการสอน*. ใน *เอกสารประกอบการสอน วิชา การนิเทศการสอน สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *การเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: เอล ที เพรส.
- วิเชียร เกษประทุม. (2550). *ลักษณะคำประพันธ์ไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- ศรีสุดา ญาดีปลื้ม. (2547). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้แบบ TAI วิชาคณิตศาสตร์เรื่องอัตราส่วน และร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2547). *รูปแบบกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2547). *การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. *วารสารศิลปากร*.
- ศุภกิจ เฉลิมวิสุตม์กุล. (2553). *หนังสือเรียนคณิตศาสตร์พื้นฐาน ม.4 ภาคเรียนที่ 2*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม็ค.

สนอง อินละคร. (2545). การเรียนแบบร่วมมือ. ใน *เทคนิค TAI ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ แผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง*. อุบลราชธานี : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 10.

สมจิตร เดชครอบครัว. (2552). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ TAI เรื่องประโยค กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. โรงเรียนชุมชนโนนหันวันครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5.

สมนึก กัททิษณี. (2541). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กทม. : ประสานการพิมพ์.

_____. (2544). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กทม. : ประสานการพิมพ์.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2546). *แนวทางการวัดและประเมินผลและการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.).

สำราญ หาญห้าว. (2550). *การสร้างชุดการเรียนการสอนพีชคณิต ช่วงชั้นที่ 3 สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงด้วยเทคนิค TAI*. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สิริพร ทิพย์คง. (2549). *หนังสือประสบการณ์ วิชาคณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษา. ใน การแก้ปัญหาคณิตศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บรรณกิจ.

_____. (2545). *หลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).

สุนาญ นิธิพุทธากุล. (2540). *การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและความสนใจอันเกิดจากการอ่านหนังสือที่ใช้สำนวนของเด็กชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับหนังสือที่ผู้ใหญ่เขียน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

อนุমানราชชน, พระยา. (2515). *ความหมายของวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

อุปทิศศิลปะสาร, พระยา. (2546). *หลักภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ:

อัมพร สุขเกษม. (2535). *การอ่านบทร้อยกรอง*. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- อัมพร สุขเกษม. (2543). *การส่งเสริมการอ่าน*. การพัฒนาหลักสูตร, มกราคม.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน*. (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Armstrong, Jocelyn, (2003).“Exploring The Effects of Individual Dramatherapy with a Child Diagnosed with Learning Disabilities: A Case Study, ” Masters Abstract International 41(04); 884 ; August.
- Lucas, Carol Ann. (2003). “A Study of the Effects of Cooperative Learning on the Academic Achievement and Self–efficacy of College algebra Student, ” Dissertational Abstracts International. 61(2) : 538 – A ; August.
- _____. (1990). Combining Cooperative Learning and Individualized Instruction Effects on Student Mathematics Achievement Attitude and Behaviors. Elementary School Journal. Journal of Educational Psychology.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นางเพ็ญศรี บุญเดช ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
 วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ รักษาการในตำแหน่ง
 ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาล 2 สามัคคีวัฒนา เทศบาลเมือง
 ยโสธร จังหวัดยโสธร
 ประวัติการศึกษา
 - คบ. ภาษาไทย
 - ค.ม. การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน
 - ศษ.ม. การบริหารการจัดการ
 - รป.ม.รัฐประศาสนศาสตร์
 - ประ.ด.วิจัยและประเมินผลการศึกษา
2. นางเพ็ญศรี บุตรโคตร ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชน
 บ้านบึงเลิศ สำนักเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3
 ประวัติการศึกษา
 - ค.ม. การบริหารการศึกษา
 - กศ.ม. การวิจัยการศึกษา
 - ศษ.ม.หลักสูตรและการสอน(ภาษาไทย)
 - ศศ.ม.ไทยคดีศึกษา
 - ประ.ด.ไทศึกษา
3. นางอำไพ กุบแก้ว ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญข้าราชการบำนาญ
 วุฒิการศึกษา
 - วท.บ. ศิลปะ
 - มีความชำนาญด้านการสอนภาษาไทย 40 ปี

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การอ่านจับใจความสำคัญของบทร้อยกรอง เรื่อง เวนิสวานิช

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2561

สาระสำคัญ

การอ่านบทประพันธ์ที่ดี เข้าใจลักษณะบทประพันธ์ที่กำหนด รู้ความหมายของคำ ตามบทประพันธ์ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พิจารณา ตีความ สรุปใจความสำคัญของบทประพันธ์แต่ละบท และโดยรวมได้ ทำให้สามารถเข้าใจบทประพันธ์ที่อ่านได้ดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ถอดคำประพันธ์จากบทร้อยกรองที่อ่านได้
2. จับใจความสำคัญของบทร้อยกรองที่อ่านได้
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับฉันทลักษณ์ของบทร้อยกรองที่อ่านได้
4. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องจากบทร้อยกรองที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านบทร้อยกรอง “เวนิสวานิช”

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและจัดกลุ่มนักเรียน

1. ครูให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองบนกระดาน
“อันความกรุณาปราณี จะมีใครบังคับก็หาไม่
หลังมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ จากฟากฟ้าสุราลัยสู่แดนดิน”

แล้วสนทนากับนักเรียนถึงใจความสำคัญของบทร้อยกรอง นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละคน

2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน จำนวนใกล้เคียงกัน แล้วให้เลือกหัวหน้ากลุ่ม (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 45 คน จึงแบ่งกลุ่ม 7 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน มี 3 กลุ่มที่มีสมาชิก 7 คน)

ชั้นนำเสนอบทเรียนใหม่

1. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่องบทร้อยกรอง โดยกล่าวถึง หลักการถอดความบทร้อยกรอง หลักการจับใจความสำคัญ ฉันทลักษณ์ และตัวอย่างบทร้อยกรองที่นักเรียนควรทราบ ครูผู้ถาม นักเรียนเป็นรายบุคคล โดยตั้งคำถามให้นักเรียนร่วมกันตอบ 1-2 ข้อ เช่น

- บทร้อยกรองคืออะไร
- ใจความของบทร้อยกรองกล่าวถึงเรื่องใด

2. อ่านตัวอย่างบทร้อยกรองในใบความรู้ พร้อมสังเกตฉันทลักษณ์บทร้อยกรอง และสรุปความรู้ร่วมกัน

3. นักเรียนทำใบงาน การอ่านบทร้อยกรอง

ชั้นการศึกษากลุ่มย่อย

1. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับบทร้อยกรองเรื่อง เวนิสวานิช โดยให้นักเรียนอธิบายความหมายว่า เนื้อหาสำคัญของบทร้อยกรองคืออะไร นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น จากนั้นครูจึงอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับขอบข่ายของเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วย การหาความหมายของคำในบทร้อยกรอง จาก พจนานุกรม การถอดความบทร้อยกรอง การสรุปใจความสำคัญ และการตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องจากบทร้อยกรองที่อ่าน

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาบทร้อยกรอง เรื่อง เวนิสวานิช โดยให้ร่วมศึกษาและทำความเข้าใจ และให้เพื่อนที่เข้าใจอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟัง

3. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากบทร้อยกรองที่อ่านเพิ่มเติมดังนี้

- เรื่องที่อ่านเป็นบทร้อยกรองประเภทใด
- นักเรียนมีความคิดโต้แย้งหรือสนับสนุนบทร้อยกรองอย่างไร
- นักเรียนอ่านแล้วสามารถนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

ชั้นการทดสอบย่อย

1. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 1 อ่านบทร้อยกรองแล้วหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ โดยให้ร่วมกันค้นหาความหมายของคำศัพท์ในแต่ละข้อจากพจนานุกรม แล้วเขียนคำตอบเป็นรายบุคคล

2. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 2 ถอดคำประพันธ์จากบทร้อยกรองเรื่อง เวนิสวานิช ระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม ครูย้ำเรื่องการแปลความ เพราะมีบางคำในบทร้อยกรองมีความหมายโดยนัย เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายคำแล้ว ควรเรียงคำในประโยคให้เข้าใจง่าย ให้ความหมายของ

เนื้อความคงอยู่เช่นเดิม

3. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 3 สรุปใจความสำคัญจากบทร้อยกรองให้ได้ใจความกระชับ อ่านเข้าใจง่าย

4. นักเรียนตอบคำถามจากบทร้อยกรองที่ครูถาม เพื่อนที่เรียนเก่งหรือเข้าใจดีต้องคอยช่วยอธิบาย ตอบคำถาม ยกตัวอย่าง ให้คำแนะนำกับเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ แต่ไม่บอกคำตอบเพื่อน ให้เพื่อนเขียนตามความเข้าใจของตนเอง

ขั้นตรวจสอบผลงาน

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจคำตอบกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3 ที่ทำเสร็จแล้ว ด้วยการให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มเปลี่ยนกันตรวจ โดยให้หัวหน้ากลุ่มอ่านเฉลยจากเฉลยที่กำหนดให้ เมื่อตรวจเสร็จแล้วให้คะแนนแล้วส่งกิจกรรมคืนเพื่อน

2. หลังจากตรวจกิจกรรมทั้งหมดแล้ว ให้สมาชิกตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบจากเฉลยด้วยตนเอง จากนั้นส่งให้ครูเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับหลักการถอดคำประพันธ์ ขั้นตอนการอ่านบทร้อยกรองเพื่อจับใจความอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ยากในบทร้อยกรอง สามารถถอดความบทร้อยกรอง ตั้งคำถาม ตอบคำถาม และสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างกระชับ ถูกต้อง และรวดเร็ว

2. ครูและนักเรียนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายแนวคิดเกี่ยวกับเนื้อหาจากบทร้อยกรองจะนำไปใช้ในชีวิตได้อย่างไร

3. ครูบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน พร้อมทั้งแจ้งให้นักเรียนทราบว่า คนใดผ่านหรือไม่ผ่านเกณฑ์ สำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ให้หัวหน้ากลุ่มร่วมกับสมาชิกในกลุ่มช่วยกันอธิบาย และศึกษาไปความรู้เพิ่มเติม

สื่อการเรียนรู้

1. ใบงาน การอ่านบทร้อยกรอง เรื่อง เวนิส วานิส
2. พจนานุกรม

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

- 1.1 ตรวจกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3

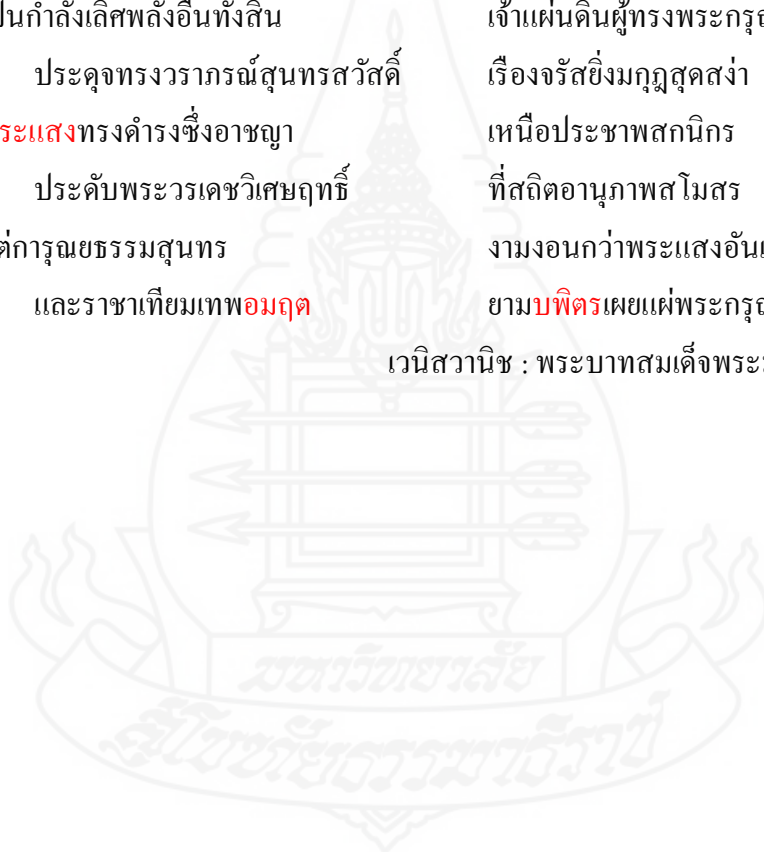

ใบงานเรื่อง เวนีสวานิช

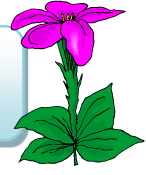
อันความกรุณา**ปราณี**
 หลั่งมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ
 เป็นสิ่งดีสองชั้นพลันปลื้มใจ
 เป็นกำลังเลิศพลั้งอื่นทั้งสิ้น
 ประคองทรงวรารากรณ์สุนทรสวัสดิ์
พระแสงทรงดำรงซึ่งอาชญา
 ประดับพระวรเคชวิเศษฤทธิ์
 แต่การุณยธรรมสุนทร
 และราชาเทียมเทพ**อมฤต**

จะมีใครบังคับก็หาไม่
 จากฟากฟ้า**สุราลัย**สู่แดนดิน
 แห่งผู้ให้และผู้รับสมถวิล
 เจ้าแผ่นดินผู้ทรงพระกรุณา
 เรื่องจรัสยิ่งมฤตสุตสง่า
 เหนือประชาพสกนิกร
 ที่สถิตอานุภาพสโมสร
 งามงอนกว่าพระแสงอันแรงฤทธิ์
 ยาม**บพิตร**เผยแผ่พระกรุณา

เวนีสวานิช : พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว.

กิจกรรมที่ 1 ค้นหาความหมายคำศัพท์

คำชี้แจง หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. ปราณี หมายถึง.....

.....

2. สุราลัย หมายถึง.....

.....

3. พระแสง หมายถึง.....

.....

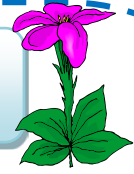
4. อมฤต หมายถึง.....

.....

5. บพิตร หมายถึง.....

.....

กิจกรรมที่ 2 ถอดคำประพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนถอดคำประพันธ์จากคำประพันธ์ที่กำหนดให้

1. อันความกรุณา**ปราณี** จะมีใครบังคับก็หาไม่
 หลังมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ จากฟากฟ้า**สุราลัย**สู่แดนดิน

.....

.....

.....

.....

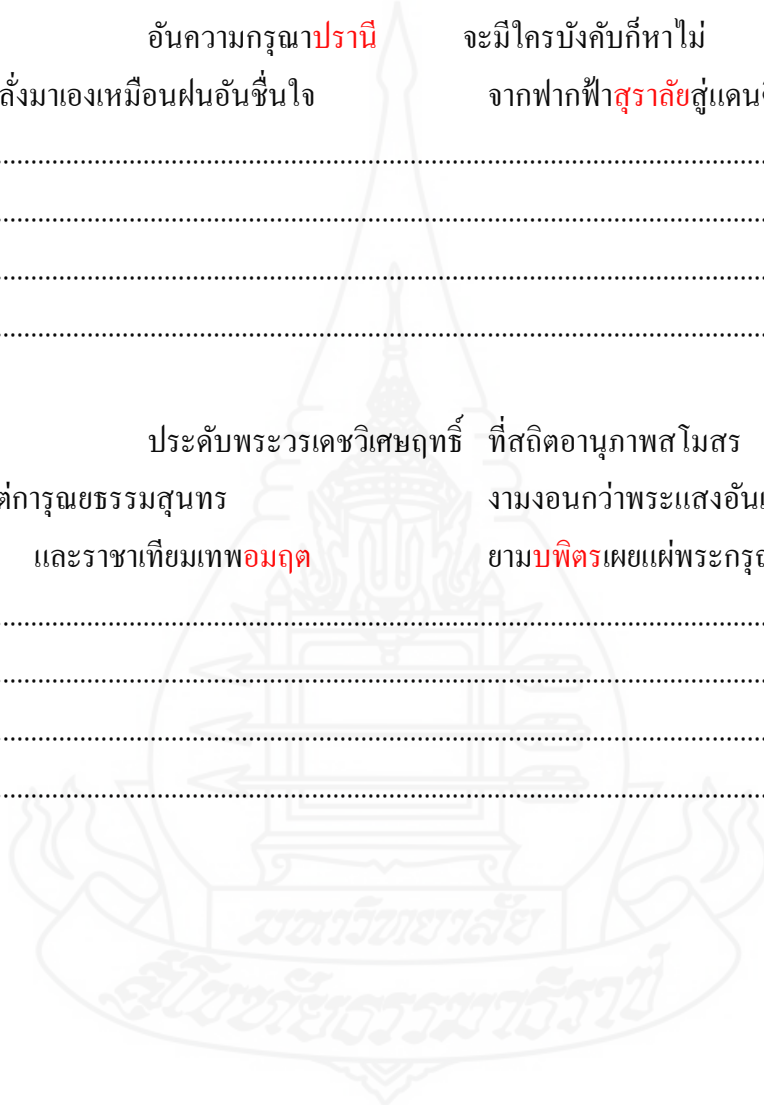
2. ประดับพระวรเศวตวิเศษฤทธิ์ ที่สถิตอานุภาพสโมสร
 แต่การุณยธรรมสุนทร งามงอนกว่าพระแสงอันแรงฤทธิ์
 และราชาเทียมเทพ**อมฤต** ยาม**บพิตร**เผยแผ่พระกรุณา

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 3 สรุปใจความสำคัญ

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง เรื่อง เวนิสวานิช

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก

เฉลย

ใบงานเรื่องที่ 1 เวนิสวานิช

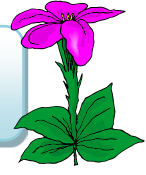
ใบงานเรื่อง เวนิสวานิช

อันความกรุณาปราณี	จะมีใครบังคับก็หาไม่
หลังมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ	จากฟากฟ้าสุราลัยสู่แดนดิน
เป็นลสิ่งดีสองชั้นพลันปลื้มใจ	แห่งผู้ให้และผู้รับสมถวิล
เป็นกำลังเลิศพลั้งอื่นทั้งสิ้น	เจ้าแผ่นดินผู้ทรงพระกรุณา
ประดุจทรงวราภรณ์สุนทรสวัสดิ์	เรื่องจรัสยิ่งมกฏสุดสง่า
พระแสงทรงดำรงซึ่งอาชญา	เหนือประชาพสกนิกร
ประดับพระวรเชษฐวิเศษฤทธิ์	ที่สถิตอาณูภาพสโมสร
แต่การุณยธรรมสุนทร	งามงอนกว่าพระแสงอันแรงฤทธิ์
และราชาเทียมเทพอมฤต	ยามบพิตรเผยแผ่พระกรุณา

เวนิสวานิช : พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

มหาวิทยาลัย
ศรีปทุมวิทยาลัย

กิจกรรมที่ 1 ค้นหาความหมายคำศัพท์

คำชี้แจง หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. ปราณีย์ หมายถึง.....

..... เอ็นดู, เมตตา, เผื่อแผ่ด้วยความสงสาร

2. สุราลัย หมายถึง.....

..... ที่อยู่ของเทวดา, สวรรค์

3. พระแสง หมายถึง.....

..... อาวุธ, ศัตราวุธ

4. อมฤต หมายถึง.....

..... น้ำทิพย์, น้ำที่ทำให้ผู้ดื่มไม่ตาย

5. บพิตร หมายถึง.....

..... พระองค์ท่าน, เป็นคำที่พระสงฆ์ใช้กับเจ้านาย

กิจกรรมที่ 2 ถอดคำประพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนถอดคำประพันธ์จากคำประพันธ์ที่กำหนดให้

1. อันความกรุณา**ปรานี** จะมีใครบังคับก็หาไม่
 หลั่งมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ จากฟากฟ้า**สุราลัย**สู่แดนดิน

..... ความมีเมตตา ปรานี เป็นความเอ็นดูที่ไม่ได้เกิดจากการบังคับ แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาเอง
..... ด้วยจิตใจที่งดงาม เปรียบได้ดั่งฝนที่ตกลงมาจากฟ้า

.....

2. ระดับพระวรเดชวิเศษฤทธิ์ ที่สถิตอานุภาพสโมสร
 แต่การุณยธรรมสุนทร งามงอนกว่าพระแสงอันแรงฤทธิ์
 และราชาเทียมเทพ**อมฤต** ขาม**บพิตร**เผยแผ่พระกรุณา

..... พระมหากษัตริย์ที่มีความกรุณา ปรานี เป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงความดีงามที่ยิ่งใหญ่
..... กว่าอาวุธใดๆ ประดุจดั่งน้ำทิพย์

.....

กิจกรรมที่ 3 สรุปใจความสำคัญ

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง เรื่อง เวนิสวานิช

..... ความปรารถนาให้ผู้อื่นพ้นทุกข์เป็นความเมตตาที่ไม่ได้เกิดจากการบังคับ เปรียบดังฝนที่
 ตกลงมาจากสวรรค์สู่แผ่นดิน ทำให้ผู้ที่ได้รับและผู้ที่มีพลังเหนือสิ่งใด ความกรุณา
 ปรานีเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงพระคุณที่ยิ่งใหญ่ เป็นเครื่องป้องกันอันตรายที่เหนือกว่า
 อารูธใด พระเจ้าแผ่นดินผู้มีเมตตาเปรียบได้ดั่งน้ำทิพย์มาขโลมใจ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรอง เรื่อง ระเด่นลันได

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2561

สาระสำคัญ

การอ่านบทประพันธ์ที่ดี เข้าใจลักษณะบทประพันธ์ที่กำหนด รู้ความหมายของคำ ตามบทประพันธ์ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พิจารณา ตีความ สรุปใจความสำคัญของบทประพันธ์แต่ละบท และโดยรวมได้ ทำให้สามารถเข้าใจบทประพันธ์ที่อ่านได้ดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ค้นหาและอธิบายความหมายของคำศัพท์จากบทร้อยกรองได้
2. หาคำที่มีเสียงสัมผัสภายในวรรคจากบทร้อยกรองได้
3. ถอดคำประพันธ์จากบทร้อยกรองที่อ่านได้
4. จับใจความสำคัญของบทร้อยกรองที่อ่านได้
5. ตอบคำถามเกี่ยวกับฉันทลักษณ์ของบทร้อยกรองที่อ่านได้
6. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องจากบทร้อยกรองที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

1. บทร้อยกรอง เรื่อง “ระเด่นลันได”

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและจัดกลุ่มนักเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูภาพนิ่งแล้วสนทนากับนักเรียนถึงภาพที่นักเรียนดู ก่อให้เกิด ความรู้สึกลงในดำเนินไต่บ้าง นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น
2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน จำนวนใกล้เคียงกัน แล้วให้เลือกหัวหน้ากลุ่ม (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 45 คน จึงแบ่งกลุ่ม 7 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน (มี 3 กลุ่มที่มีสมาชิก 7 คน)

3. ครูแนะนำขั้นตอนและทบทวนการทำกิจกรรมกลุ่ม โดยให้นักเรียนช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ซึ่งนักเรียนต้องตั้งใจทำกิจกรรมร่วมกัน

ขั้นนำเสนอบทเรียนใหม่

1. นักเรียนศึกษาใบงานเรื่อง “ระเด่นลันได” โดยกล่าวถึง ความหมายของคำในบทร้อยกรอง และตัวอย่างบทร้อยกรองที่นักเรียนควรทราบครูสุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยตั้งคำถามให้นักเรียนร่วมกันตอบ 1-2 ข้อ เช่น

- นักเรียนเข้าใจความหมายของบทร้อยกรองที่อ่านอย่างไร
- จากบทร้อยกรองที่นักเรียนอ่านสื่อให้เกิดความรู้สึกหรืออารมณ์ด้านใด

ขั้นการศึกษากลุ่มย่อย

1. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับชื่อบทร้อยกรองเรื่องที่ 2 ระเด่นลันได ให้นักเรียนลองบอกความหมายว่า เนื้อหาน่าจะเกี่ยวกับเรื่องอะไร จากนั้นครูจึงอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับขอบข่ายของเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วยการหาความหมายของคำในบทกลอนจากพจนานุกรม การหาคำสัมผัสในจากบทกลอน การถอดความบทร้อยกรอง การสรุปใจความสำคัญ และการตอบคำถาม ร่วมแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านและความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันอย่างไร

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาบทร้อยกรอง เรื่อง ระเด่นลันได โดยให้ร่วมศึกษาและทำความเข้าใจ และให้เพื่อนที่เข้าใจ ร่วมกันอธิบายให้เพื่อนภายในกลุ่มฟัง

3. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากบทร้อยกรองที่อ่านเพิ่มเติมดังนี้

- เรื่องที่อ่านเป็นบทร้อยกรองประเภทใดประเภทใด
- นักเรียนอ่านแล้วทำให้ได้ข้อคิดอย่างไรบ้าง

ขั้นการทดสอบย่อย

1. นักเรียนศึกษาบทร้อยกรองเรื่องที่ 2 ระเด่นลันได แล้วทำกิจกรรมที่ 1 หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ โดยให้ร่วมกันอ่านหาความหมายของคำศัพท์ในแต่ละข้อจากพจนานุกรม แล้วเขียนคำตอบเป็นรายบุคคล

2. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 2 เลือกคำที่มีเสียงสัมผัสภายในวรรคจากบทร้อยกรอง เรื่อง ระเด่นลันได จำนวน 5 คู่

3. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 3 ถอดคำประพันธ์จากบทร้อยกรองเรื่อง ระเด่นลันได ระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม ครูย้ำเรื่องการแปลความ เพราะมีบางคำในบทร้อยกรองมีความหมายโดยนัย

เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายคำแล้ว ควรเรียงคำในประโยคให้เข้าใจง่าย ให้ความหมายของ
เนื้อความคงอยู่เช่นเดิม

4. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 4 สรุปใจความสำคัญจากบทร้อยกรองให้ได้ใจความกระชับ
อ่านเข้าใจง่าย

5. นักเรียนตอบคำถามจากบทร้อยกรองที่ครูถาม เพื่อนที่เรียนเก่งหรือเข้าใจดีต้องคอยอธิบาย
ตอบคำถาม ให้คำแนะนำเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ช่วยยกตัวอย่างให้เพื่อนฟัง แต่ไม่บอกคำตอบเพื่อน ให้
เพื่อนเขียนตามความเข้าใจของตนเอง

ขั้นตรวจสอบผลงาน

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจคำตอบกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมที่ 3 และ
กิจกรรมที่ 4 ที่ทำเสร็จแล้ว ด้วยการให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มเปลี่ยนกันตรวจและให้คะแนนเพื่อน
โดยให้หัวหน้ากลุ่มอ่านเฉลยประกอบการตรวจคำตอบ ให้คะแนนแล้วส่งกิจกรรมคืนเพื่อน

2. หลังจากตรวจกิจกรรมทั้งหมดเสร็จแล้ว ให้สมาชิกตรวจสอบคำตอบของตนเองจาก
เฉลยให้ถูกต้อง แล้วส่งครูตรวจสอบอีกครั้ง

3. ครูเน้นเรื่อง ความซื่อสัตย์ ในการทำกิจกรรม โดยเสนอแนะว่าในการทำกิจกรรมต้องไม่
เปิดดูเฉลย ให้ทำกิจกรรมตามความเข้าใจของตนเอง

ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับความหมายของบทร้อยกรอง ประเภทของบทร้อย
กรอง ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ยากในบทร้อยกรอง การตั้งคำถาม ตอบคำถาม และสรุปใจความสำคัญ
ของเรื่อง ได้อย่างกระชับ ถูกต้อง และรวดเร็ว

2. ครูและนักเรียนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายแนวคิดเกี่ยวกับเนื้อหาและข้อคิดที่ได้
จากบทร้อยกรอง

3. ครูบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน พร้อมทั้งแจ้งให้นักเรียนทราบว่า คนใดผ่าน
เกณฑ์ คนใดไม่ผ่านเกณฑ์ สำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ให้หัวหน้ากลุ่มและสมาชิกในกลุ่ม
ช่วยกันอธิบายเพิ่มเติม และให้ไปศึกษาใบความรู้และตัวอย่างเพิ่มเติม

สื่อการเรียนรู้

1. ใบงาน การอ่านบทร้อยกรอง.
2. แบบฝึกทักษะเรื่องที่ 2 ระเด่นลันได
3. พจนานุกรม

การวัดและประเมินผล

1.วิธีการวัด

1.1 ตรวจสอบกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมที่ 3 และกิจกรรมที่ 4

ใบงาน เรื่องที่ 2 ระเด่นลันได

สูงระหงทรงเพรียวเรียวรูศ
 พิศแต่หัวตลอดเท้าขาวแต่ตา
 คิ้วก่งเหมือนกงเขาคิดฝ้าย
 หูกกลางดวงพักตร์หังกอ
 สองเต้าห้อยตุงดั่งถุงตะเคียว
 เสวยสลาจาก**พระโอรส**อุ้ม

งามละม้ายคล้ายอุฐกะหลาป่า
 ทั้งสองแก้ม**กัลยา**ดังลูกขอ
 จมูกละม้ายคล้าย**พริ้ว**ขา
 ลำคอโตนั่นสั้นกลม
 โคนเห็นวแห่งรวบเหมือนบวบต้ม
 มั่นนำเขยนำชมนาง**เทวี**

ระเด่นลันได.พระมหามนตรี

กิจกรรมที่ 1 ค้นหาความหมายคำศัพท์

คำชี้แจง หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. ระหง หมายถึง.....

.....
.....

2. กัลยา หมายถึง.....

.....
.....

3. พร้า หมายถึง.....

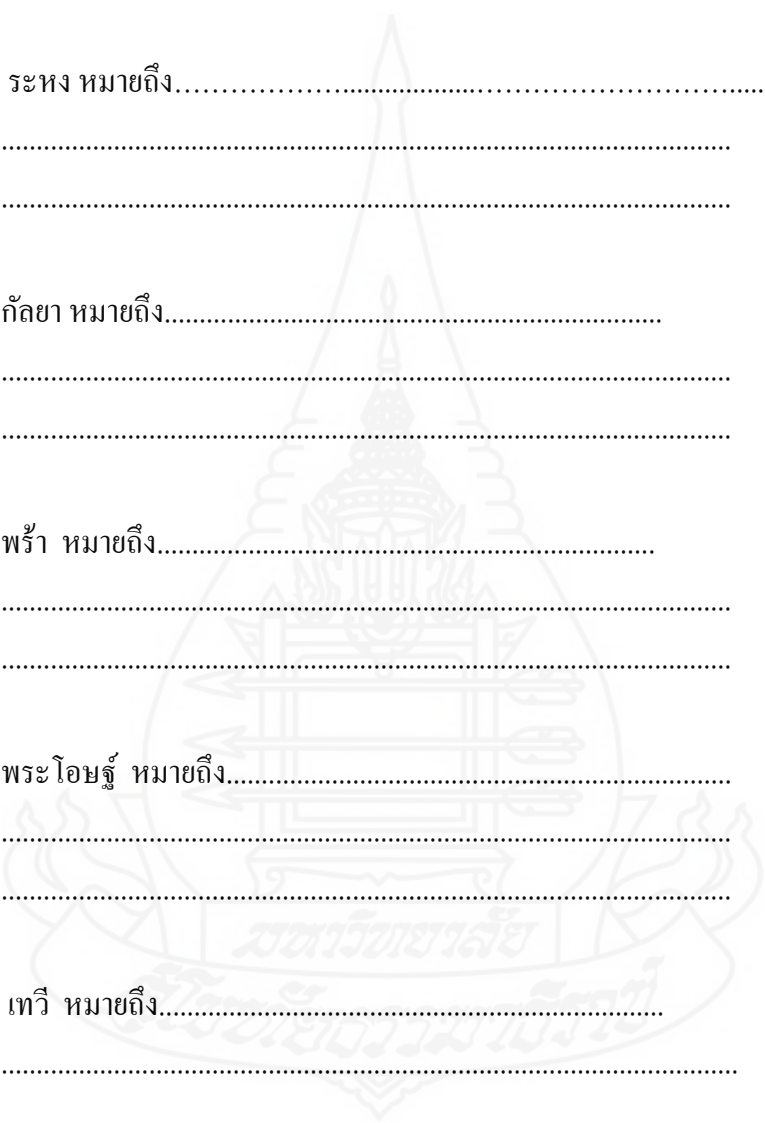
.....
.....

4. พระโอบอฐ์ หมายถึง.....

.....
.....

5. เทวี หมายถึง.....

.....
.....

กิจกรรมที่ 2 เติมคำสัมผัส

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่มีสัมผัสภายในวรรคจากบทร้อยกรอง
เรื่อง ระเด่นต้นไค มา 5 คู่ ดังตัวอย่าง

	รูป	อัฐ
1.
2.
3.
4.
5.

กิจกรรมที่ 3 ถอดคำประพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนถอดคำประพันธ์จากคำประพันธ์ที่กำหนดให้

1. สูงระหงทรงเพริชวเรียวรูศ
พิศแต่หัวตลอดเท้าขาแวแต่ตา

งามละม้ายคล้ายอุฐกะหลาป่า
ทั้งสองแก้มกัลยาตั้งลูกขอ

.....

.....

.....

.....

.....

2. สองเต้าห้อยตุงดั่งตุงตะเคียว
เสวยสลาจากพระโอบยรู้้อม

โคนเหี่ยวแห้งรวบเหมือนบวบต้ม
มันน่าเขย่นาชนนางเทวี

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 4 สรุปใจความสำคัญ

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง เรื่อง ระเด่นลันได

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

การสรุปใจความสำคัญของร้อยกรองง่ายๆ
ถ้าถอดคำประพันธ์เสร็จก็หาใจความ
สำคัญ แล้วเรียบเรียงด้วยภาษาของเราเอง

ภาคผนวก

เฉลย

ใบงานเรื่องที่ 2 ระเด่นลันได

ใบงาน เรื่องที่ 2 ระเด่นลันได

สูงระหงทรงเพียวเรียวรูค
 พิศแต่หัวตลอดเท้าขาวแต่ตา
 คิ้วก่งเหมือนกงเขาคิดฝ้าย
 หูกวางดวงพักตร์หังกอ
 สองเต้าห้อยตุงคังตุงตะเคียว
 เสวยสลาจากพระโอยฐ้อม

งามละม้ายคล้ายอุฐกะหลาป่า
 ทั้งสองแก้มกัลยาดังลูกขอ
 จมูกละม้ายคล้ายพริ้วขอ
 ลำคอโตตันสั้นกลม
 โคนเห็นวแห่งรวบเหมือนบวบต้ม
 มั่นนำชนนำชมนางเทวี

ระเด่นลันได. พระมหามนตรี

กิจกรรมที่ 1 ค้นหาความหมายคำศัพท์

คำชี้แจง หากความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. ระหง หมายถึง.....

สูงโปร่ง

2. กัลยา หมายถึง.....

หญิงงาม

3. พรีา หมายถึง.....

มีขนาดใหญ่ มีหลายชนิด

4. พระโขนง หมายถึง.....

ปาก

5. เทวี หมายถึง.....

เทวดาผู้หญิง, นางพญา

กิจกรรมที่ 2 เติมคำสัมผัส

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่มีสัมผัสภายในวรรคจากบทร้อยกรอง
เรื่อง ระเด่นต้นไทร มา 5 คู่ ดังตัวอย่าง

	รูป	อัฐ
1.	หง	ทรง
2.	ลวง	ดวง
3.	ม้าย	คล้าย
4.	ต้น	สิ้น
5.	เคียว	เหียว

กิจกรรมที่ 3 ถอดคำประพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนถอดคำประพันธ์จากคำประพันธ์ที่กำหนดมาให้

1. สูงระหงทรงเพรียวเรียวรูศ
พิศแต่หัวตลอดเท้าขาแต่ตา

งามละม้ายคล้ายอุฐกะหลาป่า
ทั้งสองแก้มกัลยาดังลูกขอ

เปรียบเทียบคนที่มีรูปร่างสูงโปร่ง เพรียว ผอม มีความงามคล้ายตั้งอุฐ
ผิวพรรณดำทุกส่วนตั้งแต่หัวจนถึงเท้า แก้มทั้งสองข้างของหญิงคนนี้
เหมือนลูกขอ

2. สองเต้าห้อยตุงคังตุงตะเคียว
เสวยสลาจากพระโอรสู้อม

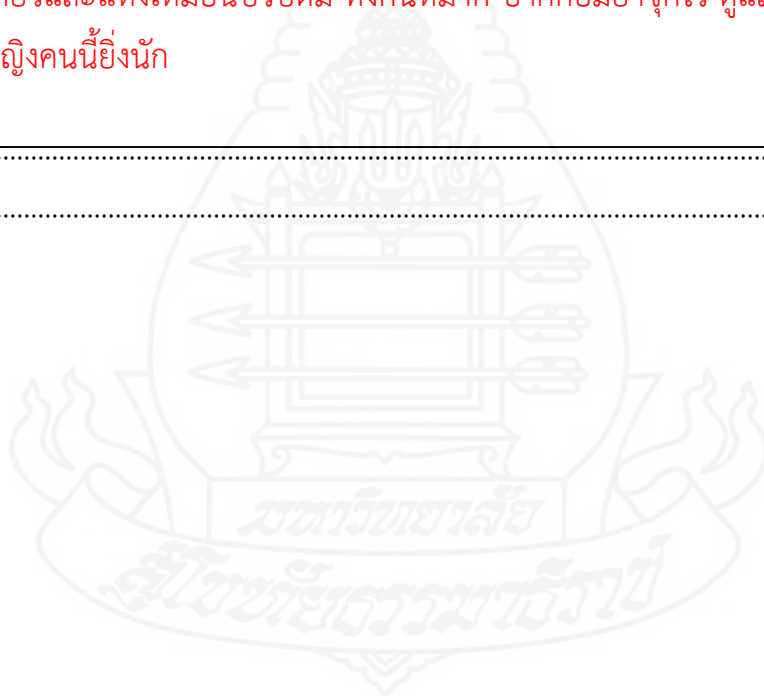
โคนเที้ยวแห่งรวบเหมือนบวบต้ม
มันน่าเขย่นาชนนางเทวี

นมทั้งสองเต้านั้นห้อยลงมาและเอียงตะแคง โคนทั้งเที้ยวและแห่งเหมือน
บวบต้ม ทั้งกินหมาก ปากก็อมยาจุกไว้ ดูแล้วน่าชื่นชมหญิงคนนี้นัก

กิจกรรมที่ 4 สรุปใจความสำคัญ

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง เรื่อง ระเด่นลันได

เปรียบเทียบคนที่มีรูปร่างสูงโปร่ง เปรี้ยว ผอม จะว่างามก็งามเหมือนอุฐ
 ดำทุกส่วนตั้งแต่หัวถึงเท้า เห็นชาวแต่ลูกตา แก้มทั้งสองข้างของนางเหมือน
 ลูกยอ มีคิ้วโค้งเหมือนงตืดฝ้าย จมูกคล้ายกับมิดด้ามยาวหูกวางตาหักงอ
 ลำคอโตตันสั้นกลม นมทั้งสองเต้านั้นห้อยลงมาและเอียงตะแคง โคนทั้ง
 เที่ยวและแห้งเหมือนบวบต้ม ทั้งกินหมาก ปากก็อมยาจุกไว้ ดูแล้วน่าชม
 หญิงคนนี้อย่างนัก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรอง เรื่อง ประสาท DAX

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2561

สาระสำคัญ

การอ่านบทประพันธ์ที่ดี เข้าใจลักษณะบทประพันธ์ที่กำหนด รู้ความหมายของคำ ตามบทประพันธ์ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พิจารณา ตีความ สรุปใจความสำคัญของบทประพันธ์แต่ละบท และโดยรวมได้ ทำให้สามารถเข้าใจบทประพันธ์ที่อ่านได้ดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ค้นหาและอธิบายความหมายของคำศัพท์จากบทร้อยกรองได้
2. หาคำที่มีเสียงสัมผัสภายในวรรคจากบทร้อยกรองได้
3. จับใจความสำคัญของบทร้อยกรองที่อ่านได้
4. ถอดคำประพันธ์จากบทร้อยกรองที่อ่านได้
5. ตอบคำถามเกี่ยวกับฉันทลักษณ์ของบทร้อยกรองที่อ่านได้
6. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องจากบทร้อยกรองที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

1. บทร้อยกรอง “ประสาท DAX”

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและจัดกลุ่มนักเรียน

1. ครูให้นักเรียนฟังเพลงความยาวไม่เกิน 3 นาที แล้วสนทนากับนักเรียนถึงเนื้อหาจากบทเพลงที่นักเรียนฟังว่ามีเนื้อหาอย่างไร มีผลดีหรือผลเสียต่อนักเรียน นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็น โดยครูเป็นผู้สรุปความคิดของนักเรียนแต่ละคน และตั้งคำถามเชื่อมโยงเพื่อกระตุ้นความคิดของนักเรียน

2. ครูแจกบทร้อยกรองเรื่องที่ 3 เรื่อง ประสาท DAX พร้อมกับชี้แจงองค์ประกอบของการทำกิจกรรม อธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้

3.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน จำนวนใกล้เคียงกัน แล้วให้เลือกหัวหน้ากลุ่ม (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 45 คน จึงแบ่งกลุ่ม 7 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน มี 3 กลุ่มที่มีสมาชิก 7 คน)

ขั้นนำเสนอบทเรียนใหม่

1. นักเรียนศึกษาใบงานเรื่อง “ประสาธ DAX” โดยกล่าวถึง ความหมายของคำในบทร้อยกรอง และครูสุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยตั้งคำถามให้นักเรียนร่วมกันตอบ 1-2 ข้อ เช่น
 - นักเรียนเข้าใจความหมายของบทร้อยกรองที่อ่านอย่างไร
 - จากบทร้อยกรองที่นักเรียนอ่านสื่อให้เกิดความรู้สึกหรืออารมณ์ด้านใด

ขั้นการศึกษากลุ่มย่อย

1. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับชื่อบทร้อยกรองเรื่องที่ 3 ประสาธ DAX ให้นักเรียนลองบอกความหมายว่า เนื้อหาน่าจะเกี่ยวกับเรื่องอะไร จากนั้นครูจึงอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับขอบข่ายของเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วย การหาความหมายของคำจากพจนานุกรม การหาคำสัมผัสจากบทระพันธ์ การถอดความบทร้อยกรอง การสรุปใจความสำคัญ และการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาบทร้อยกรอง เรื่อง ประสาธ DAX โดยให้ร่วมศึกษาและทำความเข้าใจ และให้เพื่อนที่เข้าใจ ร่วมกันอธิบายให้เพื่อนภายในกลุ่มฟัง
3. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากบทร้อยกรองที่อ่านเพิ่มเติมดังนี้
 - เรื่องที่อ่านเป็นบทร้อยกรองประเภทใดประเภทใด
 - นักเรียนมีความคิดโต้แย้งหรือสนับสนุนบทร้อยกรองอย่างไร
 - นักเรียนอ่านแล้วสามารถนำข้อคิดไปปรับใช้ได้อย่างไร

ขั้นการทดสอบย่อย

1. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 1 อ่านออกเสียงบทร้อยกรอง เรื่องที่ 3 ประสาธ DAX แล้วหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ โดยให้ร่วมกันอ่านหาความหมายของคำศัพท์ในแต่ละข้อจากพจนานุกรม แล้วเขียนคำตอบเป็นรายบุคคล
2. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 2 เลือกคำที่มีเสียงสัมผัสภายในวรรคจากบทร้อยกรอง เรื่อง ประสาธ DAX จำนวน 5 คู่
3. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 3 ถอดคำประพันธ์จากบทร้อยกรองเรื่อง ประสาธ DAX ระหว่าง

นักเรียนทำกิจกรรม ครูย้ำเรื่องการแปลความ เพราะมีบางคำในบทร้อยกรองมีความหมายโดยนัย เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายคำแล้ว ควรเรียงคำในประโยคให้เข้าใจง่าย ให้ความหมายของ เนื้อความคงอยู่เช่นเดิม

4. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 4 สรุปใจความสำคัญจากบทร้อยกรองให้ได้ใจความกระชับ อ่านเข้าใจง่าย

5. นักเรียนตอบคำถามจากบทร้อยกรองที่ครูถาม เพื่อนที่เรียนเก่งหรือเข้าใจดีต้องคอยอธิบาย ตอบคำถาม ให้คำแนะนำเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ช่วยยกตัวอย่างให้เพื่อนฟัง แต่ไม่บอกคำตอบเพื่อน ให้เพื่อนเขียนตามความเข้าใจของตนเอง

ขั้นตรวจสอบผลงาน

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจคำตอบกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมที่ 3 และ กิจกรรมที่ 4 ที่ทำเสร็จแล้ว ด้วยการให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มเปลี่ยนกันตรวจและให้คะแนนเพื่อน โดยให้หัวหน้ากลุ่มอ่านเฉลย สมาชิกตรวจให้คะแนนแล้วส่งกิจกรรมคืนเพื่อน

2. หลังจากตรวจกิจกรรมทั้งหมด 4 กิจกรรมเสร็จแล้ว ให้สมาชิกตรวจสอบคำตอบของตนเองจากเฉลยอีกครั้งหนึ่งให้ถูกต้อง แล้วส่งครูตรวจสอบอีกครั้ง

3. ครูเน้นเรื่อง ความซื่อสัตย์ ในการทำกิจกรรม โดยเสนอแนะว่าในการทำกิจกรรมต้องไม่เปิดดูเฉลยที่อยู่ท้ายเล่ม ให้ทำกิจกรรมตามความเข้าใจของตนเอง

ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับคำศัพท์ยากในบทร้อยกรอง รู้จุดมุ่งหมายของผู้แต่ง ว่าต้องการสื่ออะไรมายังผู้อ่าน สามารถตีความ ถอดความบทร้อยกรอง ตั้งคำถาม ตอบคำถาม และ สรุปใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างกระชับ ถูกต้อง และรวดเร็ว

2. ครูและนักเรียนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายแนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติตนและดำเนิน ชีวิตอย่างไรในสังคมปัจจุบันเพื่อให้ตนเองสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข

3. ครูบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน พร้อมทั้งแจ้งให้นักเรียนทราบว่า คนใดผ่านเกณฑ์ คนใดไม่ผ่านเกณฑ์ สำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ให้หัวหน้ากลุ่มและสมาชิกในกลุ่ม ช่วยกันอธิบายเพิ่มเติม และให้ไปศึกษาใบความรู้และตัวอย่างเพิ่มเติม

สื่อการเรียนรู้

1. แบบฝึกทักษะเรื่องที่ 3 ประสาท DAX
2. พจนานุกรม

การวัดและประเมินผล

1.วิธีการวัด

- 1.1 ตรวจสอบกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมที่ 3 และกิจกรรมที่ 4

ใบงาน เรื่องที่ 3 ประสาท DAX

ประสาท DAX อึด ตาคุณค่าคะ	ยึดโทสะวิถีเป็นที่ตั้ง
เหตุผลดีแค่ไหนกูไม่ฟัง	จมแรงเกลียดชิงชังไม่ซึ้งใจ
แพ้กเลสตัณหาห้วงราคะ	ถือมานะ ทิว ฝิดวิสัย
ถือตัวกูของกูอยู่รำไป	จึงร้อนรุ่มดวงใจในอาม
ถูกไฟเผาพ่ายแพ้แก่กิเลส	รอยทุเรศ อภัพ จึงทับถม
งานอีแก่ “อีโก้” อีโง่งม	ประสาท DAX แดกคมจมอึดตา
ขอเพียงถึอรอยธรรมนำชีวิต	หยุดทะนงหลงผิดละมิจจา
แล้วเปิดม่านรับแสงแห่งปัญญา	รอยศรัทธาก็คงเกิดกำเนิดธรรม
อย่าถือโทษมาเป็นกรอบครอบงำจิต	วิปริต สับสนจนระส่ำ
แล้วลองปรับรับทราบถึงบาปกรรม	ค่อยจดจำธรรมะประทับใจ
หยุดดูถูกผู้คนเล็กก่นด่า	ละวิชาพยายาม อามาต วิสัย
ฟังแสงแสงธรรมส่องอำไพ	ทำเรื่องใหญ่เป็นเรื่องย่อยแล้วปล่อยวาง

บนหมอนรองรางรถไฟ. : เศษฐภัทร วิสัยจร

กิจกรรมที่ 1 ค้นหาความหมายคำศัพท์

คำชี้แจง ให้นักเรียนค้นหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. อัดดา หมายถึง.....

.....

2. ทิฐู หมายถึง.....

.....

3. อารัก্ষ หมายถึง.....

.....

4. วิปริต หมายถึง.....

.....

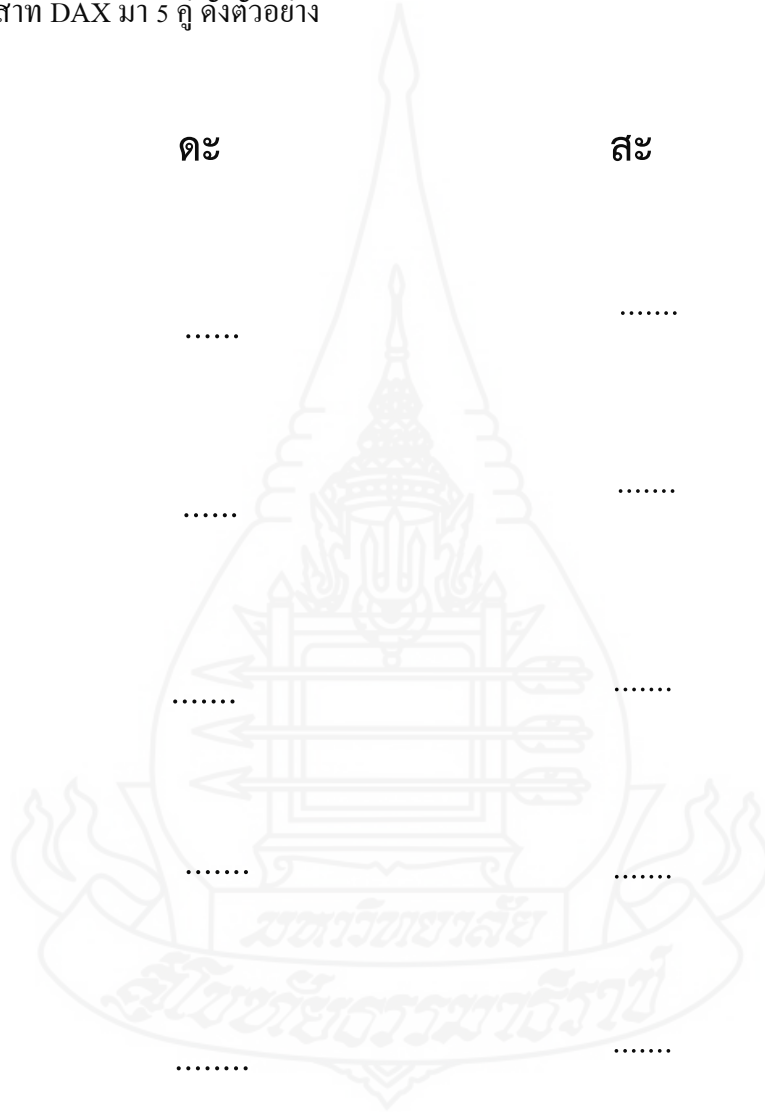
5. อาฆาต หมายถึง.....

.....

กิจกรรมที่ 2 เติมคำสัมผัส

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่มีสัมผัสภายในวรรคจากบทร้อยกรอง
เรื่อง ประสาท DAX มา 5 คู่ ดังตัวอย่าง

	ดะ	สะ
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		

กิจกรรมที่ 3 ถอดคำประพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนถอดคำประพันธ์จากคำประพันธ์ที่กำหนดให้

1. ประสาท DAX อัคร ตาคู่ค่าจะ	ยี่ดโทสะวิถิเป็นที่ตั้ง
เหตุผลดีแค่ไหนภูไม้พั้ง	จมแรงเกลียดชิงชังไม่ชังใจ
แพ้กิเลสค้นหาห้วงราคะ	ถ้อมานะ ทริ พิศวิสัย
ถือตัวกูของกูอยู่รำไป	จึงร้อนรุ่มดวงใจในอาม

.....

.....

.....

2. อย่าถือโทษมาเป็นกรอบบงำจิต วิปริต สับสนจนระส่ำ	
แล้วลองปรับรับทราบถึงบาปกรรม	ค่อยจดจำธรรมะประทับใจ
หยุดดูถูกผู้คนเล็กก่นค่า	ละวิชาพยาบาท อาฆาต วิสัย
พึงแสวงแสงธรรมส่องอำไพ	ทำเรื่องใหญ่เป็นเรื่องย่อยแล้วปล่อยวาง

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 4 สรุปใจความสำคัญ

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง เรื่อง ประสาท DAX

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก

เฉลย

ใบงานเรื่องที่ 3 ประสาท DAX

ใบงานที่ 3 เรื่องประสาธ DAX

ประสาธ DAX อึด ตาถูกค่าคะ	ยัดโทสะ วิถี เป็นที่ตั้ง
เหตุผลดี แค่ ไหนถูกไม่ฟัง	จมแรงเกลียด ชิง ชังไม่ซึ้งใจ
แพ้กิเลส ค้นหา ห้วงราคะ	ถือมานะ ทูลิ พิศวิสัย
ถือตัว ของ ถูกอยู่รำไป	จึงร้อน รุ่ม ดวงใจในอาม
ถูกไฟเผา พ่าย แพ้กิเลส	รอยทุเรศ อาภัพ จึงทับถม
งานอื่ แก่ “ อี โก้” อีโง่งม	ประสาธ DAX แตก ดมจมอึดตา
ขอเพียงถือ รอยธรรม นำชีวิต	หยุดทะนง หลง ผิดละมิจฉา
แล้วเปิด ม่าน รับแสงแห่งปัญญา	รอยศรัทธา ก็จะ เกิดกำเนิดธรรม
อย่าถือ โกรธ มาเป็นกรอบครอบงำจิต	วิปริต สับสน จนระส่ำ
แล้วลองปรับ รับ ทราบถึงบาปกรรม	ค่อยจดจำ ธรรม ะประทับใจ
หยุดดู ถูก ผู้คนเล็กก่นด่า	ละวิชา พยายาม ทอาฆาตวิสัย
พึงแสวง แสง ธรรมส่องอำไพ	ทำเรื่องใหญ่ เป็น เรื่องย่อยแล้วปล่อยวาง

บนหมอนรองรางรถไฟ : เศษฐภัทร วิสัยจร

กิจกรรมที่ 1 ค้นหาความหมายคำศัพท์

คำชี้แจง หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. อัดดา หมายถึง.....

ตนเอง

2. ทิฐู หมายถึง.....

ความเห็น

3. อารัก্ষ หมายถึง.....

ไม่มีโชค วาสนาน้อย ตกอับ

4. วิปริต หมายถึง.....

แปรปรวน, ผิดปกติ

5. อาฆาต หมายถึง.....

ผูกใจเจ็บ, คิดแก้แค้น, จองเวร, พยาบาท

กิจกรรมที่ 2 เติมคำสัมผัส

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่มีสัมผัสภายในวรรคจากบทร้อยกรอง
เรื่อง ประสาท DAX มา 5 คู่ ดังตัวอย่าง

	ดะ	สะ
1.	ฟัง	ซัง
2.	เลิศ	เรศ
3.	กรรม	ธรรม
4.	ไพ	ใหญ่
5.	จิต	ริต

กิจกรรมที่ 3 ถอดคำประพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนถอดคำประพันธ์จากคำประพันธ์ที่กำหนดให้

ประสาธ DAX	อัคราภูคาคะ	ยิดโทสะวิถิเป็นที่ตั้ง
เหตุผลดีแค่ไหนกูไม่ฟัง		จมแรงเกลียดชิงชังไม่ชังใจ
แพ้กิเลสตัณหาห้วงราคะ		ถือมานะ ทริ พิศวิสัย
ถือตัวกูของกูอยู่รำไป		จึงร้อนรุ่มดวงใจในอาจม

..... คนที่มีจิตใจอาฆาต ชุณมัวมักยึดตนเองเป็นใหญ่ มีแต่โกรธ โมโห เกลียดชัง ไม่มี
 เหตุผล จิตใจเต็มไปด้วยกิเลสตัณหา ยึดตนเป็นที่ตั้ง จะมีแต่ความทุกข์ดังถูกไฟ
 เผา และความทุกข์ก็จะทับถมๆไปเรื่อยๆ ทำให้จิตใจร้อนรุ่ม จนเป็นคนโง่ม ไม่มี
 ความสนใจในชีวิต

อย่าถือโกรธมาเป็นกรอบกรอบจำกัด	วิปริตสับสนจนระส่ำ
แล้วลองปรับรับทราบถึงบาปกรรม	ค่อยจดจำธรรมะประทับใจ
หยุดดูถูกผู้คนเล็กกว่า	ละวิชาพยายาม อาฆาต วิสัย
พึงแสวงแสงธรรมส่องอำไพ	ทำเรื่องใหญ่เป็นเรื่องย่อยแล้วปล่อยวาง

..... อย่าเอาความโกรธมาเป็นที่ตั้งจนทำให้จิตใจวุ่นวาย สับสน ไม่หลงผิด ไม่ถือโกรธ
 รู้ผิดชั่วดี ไม่ดูถูก ไม่บ่นด่า ไม่โทษคนอื่น ไม่อาฆาตพยายาม เพียงแต่รู้จักนำหลัก
 ธรรมะมาใช้ นำทางชีวิต รู้จักปล่อยวาง นำปัญญามาใช้ในการ แสวงหาธรรมะเพื่อ
 ใจไปปล่อยวางของตัว ก็จะทำให้ชีวิตมีความสุขเสมอ

กิจกรรมที่ 4 สรุปใจความสำคัญ

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง เรื่อง ประสาท DAX

..... คนที่ยึดตนเองเป็นใหญ่ มีแต่ความโกรธ เกลียดชัง ไม่มีเหตุผล จิตใจเต็มไปด้วย
 กิเลสตัณหา จะทำให้ตนมีแต่ความทุกข์ดังถูกไฟเผา ซึ่งความทุกข์นั้นก็ทับถมๆ
 ไปเรื่อยๆ จนเป็นคนโง่เง่า จิตใจขุ่นมัว หากคนเรารู้จักนำธรรมมาใช้ในการนำชีวิต
 ไม่หลงผิด มีสติ นำปัญญาและศรัทธามาใช้ ไม่ถือโกรธ รู้ผิดชั่วดี ไม่ดูถูก ไม่บ่นด่า
 ไม่โทษคนอื่น ไม่อาฆาต พยาบาท รู้จักแสวงหาธรรมเพื่อนำไปสู่หนทางสว่างและ
 รู้จักการปล่อยวางก็จะทำให้ชีวิตมีความสุขได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรอง เรื่อง พอใจให้สุข

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2561

สาระสำคัญ

การอ่านบทประพันธ์ที่ดี เข้าใจลักษณะบทประพันธ์ที่กำหนด รู้ความหมายของคำ ตามบทประพันธ์ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พิจารณา ตีความ สรุปใจความสำคัญของบทประพันธ์แต่ละบท และโดยรวมได้ ทำให้สามารถเข้าใจบทประพันธ์ที่อ่านได้ดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ค้นหาและอธิบายความหมายของคำศัพท์จากบทร้อยกรองได้
2. หาคำที่มีเสียงสัมผัสภายในวรรคจากบทร้อยกรองได้
3. จับใจความสำคัญของบทร้อยกรองที่อ่านได้
4. ถอดคำประพันธ์จากบทร้อยกรองที่อ่านได้
5. ตอบคำถามเกี่ยวกับฉันทลักษณ์ของบทร้อยกรองที่อ่านได้
6. ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องจากบทร้อยกรองที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านบทร้อยกรองเรื่อง “พอใจให้สุข”

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและจัดกลุ่มนักเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอ ซึ่งมีความยาว 1.11 นาที จากนั้นครูและนักเรียน สนทนากันถึงเนื้อหาในคลิปที่นักเรียนดู นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ครูคอยตั้งคำถามเชื่อมโยงเพื่อกระตุ้นความคิดของนักเรียน

2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน จำนวนใกล้เคียงกัน แล้วให้เลือกหัวหน้ากลุ่ม (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 45 คน จึงแบ่งกลุ่ม 7 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน มี 3 กลุ่มที่มีสมาชิก 7 คน)

3. ครูแนะนำขั้นตอนและทบทวนการทำกิจกรรมกลุ่มโดยให้นักเรียนช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ซึ่งนักเรียนต้องตั้งใจทำกิจกรรมร่วมกัน

ชั้นนำเสนอบทเรียนใหม่

1. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง “พอใจให้สุข” โดยกล่าวถึง ความหมายของบทร้อยกรอง ลักษณะบังคับ ครูสุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยตั้งคำถามให้นักเรียนร่วมกันตอบ 1-2 ข้อ เช่น
 - นักเรียนเข้าใจความหมายของบทร้อยกรองที่อ่านอย่างไร
 - นักเรียนคิดว่าการทำตนให้มีความสุข มีผลดีต่อตนเองและบุคคลรอบข้างอย่างไรบ้าง

ขั้นการศึกษากลุ่มย่อย

1. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับชื่อบทร้อยกรองเรื่องที่ 4 เรื่อง พอลใจให้สุข ให้นักเรียนลองบอกความหมายว่า เนื้อหาน่าจะเกี่ยวกับเรื่องอะไร จากนั้นครูจึงอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับขอบข่ายของเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วย การหาความหมายของคำในบทกลอนจากพจนานุกรม การหาคำสัมผัสในจากบทกลอน การถอดความบทร้อยกรอง การสรุปใจความสำคัญ และการตอบคำถาม โดยนักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาบทร้อยกรอง เรื่อง พอลใจให้สุข โดยให้ร่วมศึกษาและทำความเข้าใจ และให้เพื่อนที่เข้าใจ ร่วมกันอธิบายให้เพื่อนภายในกลุ่มฟัง
3. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากบทร้อยกรองที่อ่านเพิ่มเติมดังนี้
 - เรื่องที่อ่านเป็นบทร้อยกรองประเภทใดประเภทใด
 - นักเรียนมีความคิดโต้แย้งหรือสนับสนุนบทร้อยกรองอย่างไร
 - นักเรียนอ่านแล้วสามารถนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

ขั้นการทดสอบย่อย

1. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 1 อ่านบทร้อยกรองแล้วหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ โดยให้ร่วมกันอ่านหาความหมายของคำศัพท์ในแต่ละข้อจากพจนานุกรม แล้วเขียนคำตอบเป็นรายบุคคล
2. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 2 เลือกคำที่มีเสียงสัมผัสภายในวรรคจากบทร้อยกรอง เรื่อง พอลใจให้สุข จำนวน 5 คู่
3. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 3 ถอดคำประพันธ์จากบทร้อยกรองเรื่อง พอลใจให้สุข ระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม ครูย้ำเรื่องการแปลความ เพราะมีบางคำในบทร้อยกรองมีความหมายโดยนัย

เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายคำแล้ว ควรเรียงคำในประโยคให้เข้าใจง่าย ให้ความหมายของ
เนื้อความคงอยู่เช่นเดิม

4. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 4 สรุปใจความสำคัญจากบทร้อยกรองให้ได้ใจความกระชับ
อ่านเข้าใจง่าย

5. นักเรียนตอบคำถามจากบทร้อยกรองที่ครูถาม เพื่อนที่เรียนเก่งหรือเข้าใจดีต้องคอยอธิบาย
ตอบคำถาม ให้คำแนะนำเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ช่วยยกตัวอย่างให้เพื่อนฟัง แต่ไม่บอกคำตอบเพื่อน ให้
เพื่อนเขียนตามความเข้าใจของตนเอง

ขั้นตรวจสอบผลงาน

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจคำตอบกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมที่ 3 และ
กิจกรรมที่ 4 ที่ทำเสร็จแล้ว ด้วยการให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มเปลี่ยนกันตรวจและให้คะแนนเพื่อน
โดยให้หัวหน้ากลุ่มอ่านเฉลย ตรวจให้คะแนนแล้วส่งกิจกรรมคืนเพื่อน

2. หลังจากตรวจกิจกรรมทั้งหมด 5 กิจกรรมเสร็จแล้ว ให้สมาชิกตรวจสอบคำตอบของ
ตนเองจากเฉลยอีกครั้งหนึ่งให้ถูกต้อง แล้วส่งครูตรวจสอบอีกครั้ง

3. ครูเน้นเรื่อง ความซื่อสัตย์ ในการทำกิจกรรม โดยเสนอแนะว่าในการทำกิจกรรมต้องไม่
เปิดดูเฉลยที่อยู่ท้ายเล่ม ให้ทำกิจกรรมตามความเข้าใจของตนเอง

ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ยากในบทร้อยกรอง รู้
จุดมุ่งหมายของผู้แต่งว่าต้องการสื่ออะไรมายังผู้อ่าน สามารถตีความ ถอดความบทร้อยกรอง ตั้ง
คำถาม ตอบคำถาม และสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างกระชับ ถูกต้อง และรวดเร็ว

2. ครูและนักเรียนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายแนวคิดเกี่ยวกับความพยายาม จะ
นำไปใช้ในชีวิตได้อย่างไร และเมื่อนักเรียนมีความพยายามแล้วจะส่งผลอย่างไรต่อตนเอง

3. ครูบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน พร้อมทั้งแจ้งให้นักเรียนทราบว่า คนใดผ่าน
เกณฑ์ คนใดไม่ผ่านเกณฑ์ สำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ให้หัวหน้ากลุ่มและสมาชิกในกลุ่ม
ช่วยกันอธิบายเพิ่มเติม และให้ไปศึกษาใบความรู้และตัวอย่างเพิ่มเติม

สื่อการเรียนรู้

1. แบบฝึกทักษะเรื่องที่ 4 พอใจให้สุข
2. พจนานุกรม

การวัดและประเมินผล

1.วิธีการวัด

- 1.1 ตรวจสอบกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมที่ 3 และกิจกรรมที่ 4

ใบงานเรื่อง พอใจให้สุข

แม่มิได้เป็นดอกกุหลาบหอม	ก็จงยอมเป็นเพียงลดขาว
แม่มิได้เป็นจันทร์อันสกา	จงเป็นดาวดวงแจ่มแอร่มตา
แม่มิได้เป็นหงส์ทะนงศักดิ์	ก็จงรักเป็น โนรีที่หรรษา
แม่มิได้เป็นน้ำแม่คงคา	จงเป็นธาราใสที่ไหลเย็น
แม่มิได้เป็นมหาหิมาลัย	จงพอใจจอมปลวกที่แลเห็น
แม่มิได้เป็นวันพระจันทร์เพ็ญ	ก็จงเป็นวันแรมที่แจ่มจาง
แม่มิได้เป็นต้นสนระหง	จงเป็นพงอ้อสะบัดไม่ขัดขวาง
แม่มิได้เป็นนุชสุดสะอาง	จงเป็นนางที่มิใช่ไร้ความดี
อันจะเป็นสิ่งใดไม่ประหลาด	กำเนิดชาติตั้งงามตามวิถี
ถือสันโดษบำเพ็ญให้เด่นดี	ในสิ่งที่เราเป็นเช่นนั้นเทอญ

พอใจให้สุข : ฐะปะนีย์ นาคกรทรพ

กิจกรรมที่ 1 ค้นหาความหมายคำศัพท์

คำชี้แจงหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. ทะนง หมายถึง.....

.....
.....

2. โนรี หมายถึง.....

.....
.....

3. คงคา หมายถึง.....

.....
.....

4. ชารา หมายถึง.....

.....
.....

5. พงอ้อ หมายถึง.....

.....
.....

กิจกรรมที่ 2 เติมคำสัมผัส

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่มีสัมผัสภายในวรรคจากบทหรือยกกรอง
เรื่อง พอใจให้สุข มา 5 คู่ ดังตัวอย่าง

หอม

ยอม

1.

.....

.....

2.

.....

.....

3.

.....

.....

4.

.....

.....

5.

.....

.....

กิจกรรมที่ 3 ถอดคำประพันธ์

คำชี้แจงให้นักเรียนถอดคำประพันธ์จากคำประพันธ์ที่กำหนดให้

1. แม้มิได้เป็นดอกกุหลาบหอม
แม้มิได้เป็นจันทร์อันสกา

ก็จงยอมเป็นเพียงลดาขาว
จงเป็นดาวดวงแจ่มแอร่มตา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. อันจะเป็นสิ่งใดไม่ประหลาด
ถือสันโดยบำเพ็ญให้เด่นดี

กำเนิดชาติดั่งงามตามวิถี
ในสิ่งที่เราเป็นเช่นนั้นเทอญ

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 4 สรุปลงความสำคัญ

คำชี้แจง จากเรื่องสรุปลงความสำคัญได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก

เฉลย

ใบงานเรื่องที่ 4 พอใจให้สุข

ใบงานที่ 4 เรื่อง พอใจให้สุข

แม้มิได้เป็นดอกกุหลาบหอม	ก็จงยอมเป็นเพียงลดขาว
แม้มิได้เป็นจันทร์อันสกา	จงเป็นดาวดวงแจ่มแอร่มตา
แม้มิได้เป็นหงส์ทะนงศักดิ์	ก็จงรักเป็น โนรีที่หรรษา
แม้มิได้เป็นน้ำแม่คงคา	จงเป็นธาราใสที่ไหลเย็น
แม้มิได้เป็นมหาหิมาลัย	จงพอใจจอมปลวกที่แลเห็น
แม้มิได้เป็นวันพระจันทร์เพ็ญ	ก็จงเป็นวันแรมที่แจ่มจาง
แม้มิได้เป็นต้นสนระหง	จงเป็นพงอ้อสะบัดไม่ขัดขวาง
แม้มิได้เป็นนุชสุดสะอาง	จงเป็นนางที่มีใจไร้ความดี
อันจะเป็นสิ่งใดไม่ประหลาด	กำเนิดชาติตั้งงามตามวิถี
ถือสันโดษบำเพ็ญให้เด่นดี	ในสิ่งที่เราเป็นเช่นนั้นเทอญ

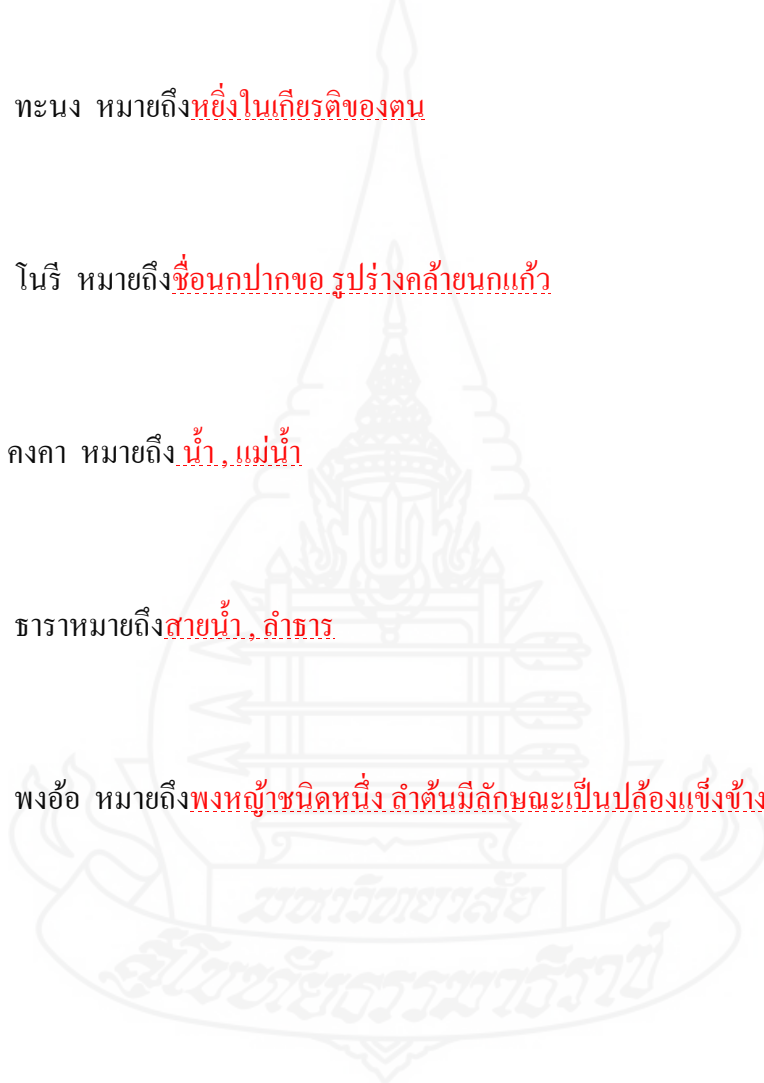
พอใจให้สุข : รุະปะນີຍ์ นาคกรทรรพ

กิจกรรมที่ 1 ค้นหาความหมายคำศัพท์

คำชี้แจง หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. ทะนง หมายถึง หยิ่งในเกียรติของตน
2. โนรี หมายถึง เชือกปากขอ รูปรางคล้ายนกแก้ว
3. คงคา หมายถึง น้ำ, แม่น้ำ
4. ธารา หมายถึง สายน้ำ, ลำธาร
5. พงอ้อ หมายถึง พงหญ้าชนิดหนึ่ง ลำต้นมีลักษณะเป็นปล้องแข็งข้างในกลวง

กิจกรรมที่ 2 เติมคำสัมผัส

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่มีสัมผัสภายในวรรคจากบทร้อยกรอง
เรื่อง พอใจให้สุข มา 5 คู่ ดังตัวอย่าง

	หอม	ยอม
1.	กาว	ดาว
2.	ล้าย	ใจ
3.	เพ็ญ	เป็น
4.	อาง	นาง
5.	หลาด	ชาติ

กิจกรรมที่ 3 ถอดคำประพันธ์

คำชี้แจงให้นักเรียนถอดคำประพันธ์จากคำประพันธ์ที่กำหนดให้

1. แม้มิได้เป็นดอกกุหลาบหอม
แม้มิได้เป็นจันทร์อันสกา

ก็จยอมเป็นเพียงลดาขาว
จงเป็นดาวดวงแจ่มแอร่มตา

แม้มิได้เป็นดอกกุหลาบที่มีกลิ่นหอม แต่ได้เป็นเพียงดอก หรือแม้มิได้เป็นดวงจันทร์ที่ส่องแสงสว่างเจิดจ้า ก็ขอให้ได้เป็นดวงดาวที่ส่องแสงระยิบระยับที่มองแล้วงดงามแก่สายตาเด็ก

2. อันจะเป็นสิ่งใดไม่ประหลาด
ถือสันโดยบำเพ็ญให้เด่นดี

กำเนิดชาติดั่งงามตามวิถี
ในสิ่งที่เราเป็นเช่นนั้นเทอญ

แม้จะเกิดมาเป็นสิ่งใดก็ไม่ไม่ใช่เรื่องแปลกประหลาดเพราะชาติกำเนิดย่อมแตกต่างกันไปตามกรรมของแต่ละคน ขอเพียงแต่ให้เรายินดี หรือพอใจทำสิ่งที่เรามีอยู่ หรือเป็นอยู่นั้นให้ดีที่สุด

กิจกรรมที่ 4 สรุปลใจความสำคัญ

คำชี้แจง จากเรื่องสรุปลใจความสำคัญได้อย่างไร

แม้ไม่ได้เป็นในสิ่งที่ตนปรารถนา แต่ขอให้พอใจในสิ่งที่มีอยู่ พร้อมยอมรับในสิ่งที่เป็นการจะเกิดมาเป็นอะไรนั้นไม่ใช่เรื่องแปลกเพราะชาติกำเนิดไม่เหมือนกัน ขอเพียงแต่ให้เราเป็นคนดี พอใจในสิ่งที่มี เพียงเท่านั้นก็ทำให้จิตใจมีความสุข

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรอง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรอง

เวลา 60 นาที

คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนพิจารณาตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (x)

ลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้

2. ห้ามทำเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบทดสอบ

อ่านบทร้อยกรองแล้วตอบคำถามข้อ 1-2

พุทธเอ๋ยพุทธชาด

ชาวสะอาดดอกย่อมกลิ่นหอมหวาน

ร้อยมาลัยใส่มาลีเมื่อมีงาน

หรือจัดพานประดับประดาข้อมนำชม

1. ข้อใดบอกคำสัมผัสนอกของร้อยกรองบทร้อยกรองนี้ได้ถูกต้อง

ก. ชาด - สะอาด

ข. หวาน - งาน

ค. งาน - พาน

ง. ชาด - สะอาด , หวาน - งาน - พาน

2. คำในข้อใดเป็นสัมผัสสระ

ก. ชาด - สะอาด

ข. ดอก - ย่อม

ค. ลัย - ใต้

ง. หวาน - งาน

3. ข้อใดมีสัมผัสสระมากที่สุด

ก. ถึงบางจากจากวัดพลัดพื้นน้อ

ข. มามัวหมองม้วนหน้าไม่ฝ่าฝืน

ค. เพราะรักใคร่ใจจิตไม่ยึดเย็น

ง. จำต้องชื่นใจพรากมาจากเมือง

4. ส่วนวนในข้อใดไม่มีเสียงสัมผัส

ก. สวยแต่รูป จวบไม่หอม

ข. บัวไม่ให้ช้ำ น้ำไม่ให้ขุ่น

ค. ไม่อ่อนคั่งง่าย ไม่แก่คัดยาก

ง. สวรรค์อยู่ในอก นรกอยู่ในใจ

5. ข้อใดใช้สัมผัสในเพียงประเภทเดียว

ก. พิมเสนห้อยสอยมาทินม

ข. ตามเป็นหมู่พรุเพรียกหา

ค. เริงจำเริญแดงเหียนหัน

ง. เห็นสำอางช่างมีพรรณ

6. ข้อใดแบ่งวรรคตอนในการอ่านบทร้อยกรองไม่ถูกต้อง

ก. ทั้งน้ำอบ / น้ำมัน / ก็กลิ่นได้

ข. สตรีงาม / ชอบไว้ใช้ / แซมผม

ค. มนุษย์ใด / อยากจะให้ / คนนิยม

ง. หมั่นอบรม / ตนไว้ / ให้ได้ดี

7. ข้อใดเรียงวรรคของบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

- ก. กลิ่นคนคาวฉาวเหม็นไกล
ข. คาวปลาว่าเหม็นคาว
ค. ปลาคาวชาวเพียงหน
ง. ปลาไม่คาวเท่าคาวคน

ก. ข ง ค ก

ข. ง ก ค ข

ค. ข ก ง ก

ง. ก ง ค ข

8. จากบทร้อยกรองนี้ ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อถึงข้อใด

“น้ำตาเปรียบเสมือนเพื่อน คอยดักเตือนอนุสรณ์
เศร้าสุขทุกข์มีวามรณ์ รื่นเรใจใช้น้ำตา”

- ก. น้ำตาเป็นเพื่อนแท้
ข. คนอ่อนแอชอบร้องไห้
ค. คนเราดีใจก็ร้องไห้เสียใจก็ร้องไห้

ง. คนเรามักชอบใช้น้ำตาเตือนความรู้สึกผิดหวังและสมหวัง

9. ข้อความต่อไปนี้สรุปใจความสำคัญได้ว่าอย่างไร

คนดีชอบแก้ไข	คนจัญไรชอบแก้ตัว
คนชั่วชอบทำลาย	คนมักง่ายชอบทิ้ง
ก. ทำสิ่งใดได้สิ่งนั้น	ข. สังคมย่อมมีทั้งคนดีและคนชั่ว
ค. นิรันดร์นำไปสู่พฤติกรรม	ง. สังคมมีคนหลากหลายลักษณะ

นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญจากบทร้อยกรองต่อไปนี้

ตะวันสายปูดแล้วแต่งข้าว	พ่อแม่ลูกของเราชานาผู้
นั่งล้อมวงกินข้าวน้ำพริกปลาทุ	ผักหญ้าพุงเต็มทุ่งเก็บยอดกิน
นาเราต้องเร่งไถให้แล้วเสร็จ	ผลสำเร็จตั้งความหวังที่ท้องดิน
กินข้าวไปมองนาไปนกอโผผิน	เก็บข้าวรินล่องหล่นที่ปลายนา
โน่นเจ้าทุยเต็มหญ้าเพื่อพักผ่อน	หลังจากคาดนาคอนหยุดพักหนา
เต็มหญ้าอ่อนเขียวเอื้องค้อย่างมา	เดี๋ยวจะพาเจ้าร้อนทั่วทุ่งทอง
แม่เก็บข้าวพอมวนยาประสาชาก	แม่ลำบากทุกข์ยากไม่เศร้าหมอง
สองหัวใจสองลูกน้อยเขียวประคอง	ทรัพย์เนื่องนองทั่วท้องทุ่งผดุงใจ

10. ข้อใดถูกต้อง

- ก. ทิวทัศน์ที่สวยงามในชนบท
ข. วิถีชีวิตของชาวนา
ค. ทรัพย์ในดินสินในน้ำ
ง. ความเป็นอยู่ที่พอเพียง

อ่านจับใจความบทร้อยกรองต่อไปนี้

“เมื่อเข้าแถวเรียงตามลำดับไหล่ คนตัวเตี้ยกว่าใครอยู่ปลายแถว
การยอมรับระดับไหล่อยู่ในแนว คือรับแล้วสูงต่ำเป็นสำคัญ
เมื่อเข้ากลุ่มประชุมใหญ่ในหน้าที่ ตัวเก้าอี้กำหนดความลดหลั่น
ประธานยอมเด่นกว่าตามฐานันดร และนอกนั้นก็เรียงรายตามสายงาน
(คนในแถว: สายพร ปัทมเรขา)”

11. บทร้อยกรองนี้กล่าวถึงอะไร

- ก. ประธาน
ข. การประชุม
ค. การเข้าแถว
ง. ตำแหน่งหน้าที่

อ่านจับใจความบทร้อยกรองต่อไปนี้

“ถ้าใครลืมวันวานที่ผ่านแล้ว เหมือนคลาดแคล้วความจริงทุกสิ่งสรรพ
แม่นยำดั่งวิญญูณเมื่อวานวัน ย่อมเสียขวัญหวาดผวอนาคต”

12. จากข้อความนี้ผู้เขียนมีความรู้สึกอย่างไร

- ก. อาลัยอดีต
ข. ยอมรับอดีต
ค. หวาดกลัวอนาคต
ง. หวังอนาคตที่ดีกว่า

13. แนวคิดหลักของข้อความนี้คือข้อใด

“แม้พุดคิมิคนเขามาตดา จะพุดจาจงพิเคราะห์ให้เหมาะสม”

- ก. พุดให้ดี
ข. ให้คิดก่อนพุด
ค. พุดคิมิแต่คนเมตดา
ง. พุดให้ตรงประเด็น

14. “อันข้าไทได้ฟังเขาจึงรัก แม้อ้อยศักดิ์สิ้นอำนาจวาสนา
เขาหน้ายหนีมิได้อยู่คู่ชีวา แต่วิชาช่วยกายจนวายปราณ”

คำประพันธ์นี้เน้นให้เห็นถึงอะไรเป็นสำคัญ

- ก. น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า
ข. มีวิชาเหมือนมีทรัพย์
ค. ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
ง. ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น

15. “จะรำคำต่อไป พอล่อใจกุมารา
ชรณีมิราชา เจ้าพาราสาเวถิ”

ข้อใดให้ความหมายต่างจากคำว่า “พารา”

- ก. ลีรี
ข. บุรี
ค. ธาณี
ง. นคร

16. “ถึงบางเดื่อไธ้มะเดื่อเหลือประหลาด บังเกิดชาติแมลงหวี่มีในไส้
เหมือนคนพาลหวานนอกขอมขมใน อุปไมยเหมือนมะเดื่อเหลือระอา”

จากร้อยกรองบทนี้ตรงกับสำนวนตามข้อใด

ก. หน้าเลือด

ข. หน้าขึ้นอกตรม

ค. หน้าเนื่อใจเสื่อ

ง. หน้าไหว้หลังหลอก

17. จากบทร้อยกรองในข้อ 16 ให้ข้อคิดในเรื่องใด

ก. การคบคน

ข. การวางตัว

ค. การปฏิบัติตน

ง. ธรรมชาติศึกษา

18. สาระสำคัญในข้อใดไม่เกี่ยวกับบทร้อยกรองนี้

“จะคว้าวัวควัควัวคู้ที่หาง

จะคูนางคุณแม่เหมือนแลเห็น

แม่ลูกยางห่างต้นหล่นกระเด็น

ก็จะเป็นเช่นเหล่าตามเผ่าพันธุ์”

ก. การคู้หูกคู้ให้คู้ที่แม่ของนาง

ข. การคู้หูกคู้ถ้าแม่คู้คู้ก็คู้ตามไปด้วย

ค. ลูกยางที่หล่นไกลต้นจะไม่ใช้ลูกยางพันธุ์เดิม

ง. จะคว้าวัวควัควัวคู้ให้คู้ที่หางว่าสวยหรือไม่

19. “ก้านบัวบอกลิกคี่น

ชลธาร

มารยาทส่อสันดาน

ชาติเชื้อ

โศคนลาดเพราะคำขาน

ควรทราบ

หย่อมญาเหี่ยวแห้งเรื่อ

บอกร้ายแสดลงดิน”

โคลงบทนี้สรุปได้ตรงกับสำนวนในข้อใด

ก. บัวไม่ให้ช้ำ น้ำไม่ให้ขุ่น

ข. ช้างตายทั้งตัว เอาใบบัวมาปิด

ค. สำเนียงส่อภาษา กิริยาส่อสกุล

ง. เต็ดดอกไม้มิไ่ว้ข้าว เต็ดบัวมิไ่ว้ใย

อ่านบทร้อยกรอง

คือน้ำผึ้งคือน้ำตาคือยาพิษ

คือหยาดน้ำอมฤตอันชื่นชุ่ม

คือเกสรดอกไม้คือไฟรุม

คือความก่อกวนคือความฝันนันทะเลรัก

20. ข้อใดคือใจความสำคัญของบทร้อยกรอง

ก. ความรักคือความสุข

ข. ความรักคือความทุกข์

ค. ความรักของคนเราไม่ยั่งยืน

ง. ความรักมีทั้งความสุขและความทุกข์

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 21-22

“ไม่มีใครไม่เคยไม่ผิดพลาด ไม่มีใครไม่เคยพลาดมาแต่ต้น
เมื่อมีเมฆย่อมมีความมืดมน หลังพายุผ่านพินิจสร้างซา”

21. ความหมายของบทประพันธ์ข้างต้นตรงกับคำกล่าวข้อใดมากที่สุด

ก. สี่เท้ายังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง

ข. ความผิดพลาดย่อมก่อให้เกิดความมืดมน

ค. มีอุปสรรคย่อมมีความสมหวังในชีวิต

ง. ความผิดพลาดคือพลังของชีวิต

22. ความมุ่งหมายของผู้กล่าวบทกวีนี้ตรงกับข้อใด

ก. บอกสังขารมของชีวิต

ข. ให้กำลังใจแก่ผู้ผิดหวัง

ค. สอนให้รู้จักความผิดพลาด

ง. สอนให้รู้จักต่อสู้และพึ่งตนเอง

23. บทร้อยกรองต่อไปนี้วรรคใดมีสัมผัสมากที่สุด

ก. อยากกอดแก้วกลอนขจรกรุ่น

ข. เป็นอกหนูนุ่นเนื้อเหมือนอนหนาว

ค. แล้วร้อยดาวเรียงดวงเป็นรวงดาว

ง. สว่างพราวกระพริบพริ้มเป็นฉิมพลี

24. ควรเติมข้อความใดลงในช่องว่าง

“..... จากห้องถิ่นที่คุ้นเคย

ท้องนาที่กล้าเผย ว่าเผ่าพงศ์คือไพร่พื้น”

ก. เดินทางจากถิ่นแดน

ข. ถิ่นมาจากถิ่นดิน

ค. อาศัยให้ลู่ทางเรียบ

ง. อนาคตลูกชานา

25. ข้อใดถือว่าเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการอ่านจับใจความ

ก. อ่านผ่าน โดยตลอดเพื่อให้รู้เรื่อง

ข. อ่านให้ละเอียดเพื่อทำความเข้าใจ

ค. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่อง

ง. อ่านซ้ำตอนที่ไมเข้าใจ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 26

“อันข้าไทได้พึ่งเขาจึงรัก

แม่นถอยศักดิ์สิ้นอำนาจวาสนา

เขาหน้ายหนีมิได้อู่คูชีวา

แต่วิชาช่วยกายจนวายปราณ”

26. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายสำคัญของบทร้อยกรอง
- ก. ความรู้
ข. ความเพลิดเพลิน
ค. เพิ่มพูนสติปัญญา
ง. **คติชีวิตและจรรยาโลงใจ**
27. ข้อใดเป็นวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง
- ไม่เอาเปรียบแต่พร้อมเสียเปรียบ เป็นเรือเทียบโดยสารรับงานหนัก
เป็นเมตตาอาหารไม่พ่นพัก แล้วจะรู้ว่ารักเป็นอย่างไร
- ก. **สั่งสอน**
ข. แนะนำ
ค. เสนอเงื่อนไข
ง. แสดงอุดมการณ์
28. ข้อใดคือสาระสำคัญของข้อความนี้
- ตั้งใจจะทำดีมีหรือนั้น ประเดี้ยวสิกลบหันกระทำชั่ว
บ่อนทำลายตัวเองไม่เกรงกลัว ไม่ต้องสืบทอดผู้ทำลาย
- ก. ไม่มีใครตั้งใจทำดีได้ตลอด
ข. ไม่มีใครทำลายเราได้ นอกจากตัวเรา
ค. **การทำชั่วเป็นการทำลายตนเอง**
ง. การไม่ซื่อสัตย์ต่อตนเองเป็นสิ่งไม่ดี
29. ข้อใดเป็นแนวคิดสำคัญของคำประพันธ์ต่อไปนี้
- ก็จริงอยู่ผู้หญิงไซ้ดอกไม้ และก็ไซ้ผู้ชายไซ้ผาหิน
ต่างก็คือสิ่งที่มีชีวิต อยู่บนธรณินแผ่นดินเดียว
- ก. ผู้หญิงและผู้ชายต่างก็มีชีวิต แต่มีธรรมชาติที่แตกต่างกัน
ข. หญิงและผู้ชายมีความแข็งแกร่งเท่าเทียมกัน ในฐานะสิ่งมีชีวิต
ค. ผู้หญิงและผู้ชายมีความเท่าเทียมกันและต้องพึ่งพาอาศัยกัน
ง. **ผู้หญิงและผู้ชายต่างมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เสมอกัน**
- ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 30
- “ชาติใดไว้รักสมัครสมาน จะทำการสิ่งใดก็ไร้ผล
แม้ชาติย่อยยับอัปจน บุคคลจะสุขได้อย่างไร”
30. จากข้อความดังกล่าว ข้อความใดหมายถึงสามัคคี
- ก. ชาติใดไว้รักสมัครสมาน
ข. จะทำการสิ่งใดก็ไร้ผล
ค. **แม้ชาติย่อยยับอัปจน**
ง. บุคคลจะสุขได้อย่างไร

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรอง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิชาภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรอง

เวลา 60 นาที

1. ง

2. ค

3. ค

4. ค

5. ง

6. ข

7. ก

8. ง

9. ค

10. ค

11. ง

12. ก

13. ข

14. ข

15. ก

16. ค

17. ค

18. ค

19. ค

20. ง

21. ก

22. ก

23. ข

24. ข

25. ค

26. ง

27. ก

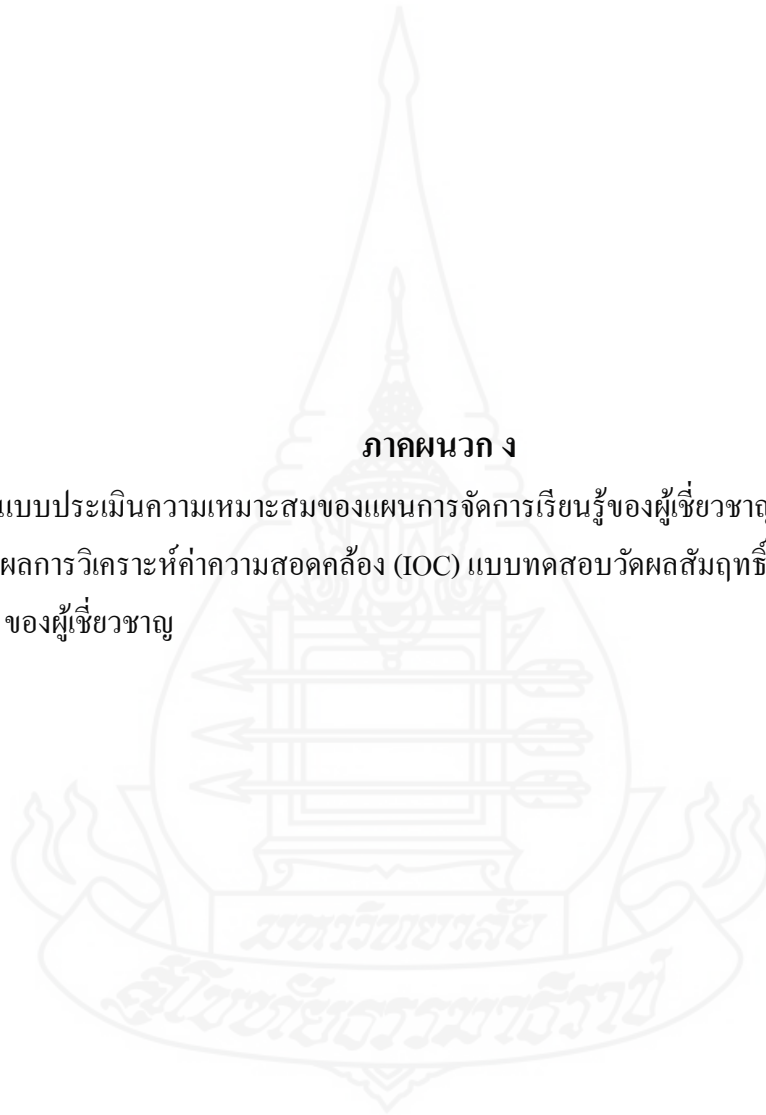
28. ค

29. ง

30. ค

ภาคผนวก ง

- แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ
- ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ด้านความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ
บทร้อยกรอง ประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TAI
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

.....
คำชี้แจง : โปรดพิจารณาว่าแต่ละข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด แล้วใส่เครื่องหมาย ✓

ลงในช่อง “ผลการประเมิน” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
	5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร					
1.2 สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
1.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
2.2 ชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
3. เนื้อหา					
3.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่ายน่าสนใจ					
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน					
3.4 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน					

รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
	5	4	3	2	1
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 ได้รับความสนใจ					
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.3 กิจกรรมส่งเสริมให้สามารถอ่านจับใจความสำคัญได้					
4.4 การเรียนยึดกระบวนการกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้					
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
5.3 ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
5.4 ประหยัดเวลาในการสอน					
6. การประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.3 สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้					
6.4 เครื่องมือเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
7. สื่อการเรียนรู้					
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
7.3 ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
7.4 ประหยัดเวลาในการสอน					
8. การประเมินผลการเรียนรู้					
8.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
8.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
8.3 สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้					
8.4 เครื่องมือเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....(ผู้ประเมิน)
(.....)

ตารางที่ 3 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรอง ประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TAI ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

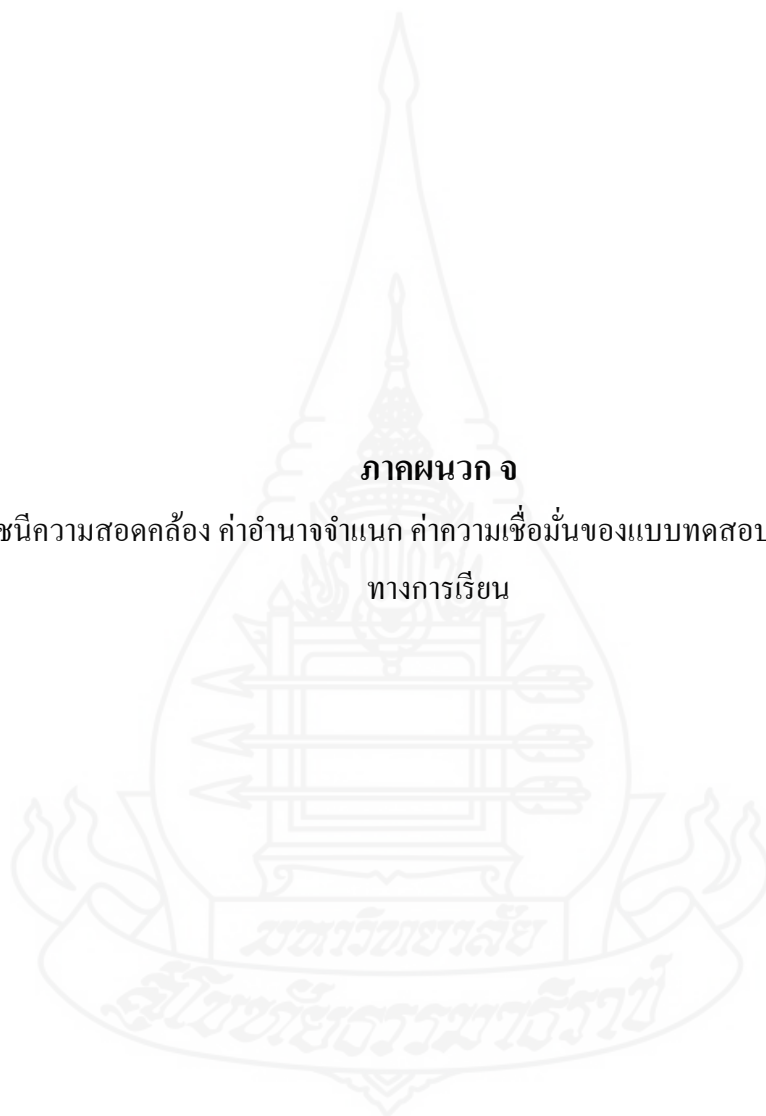
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนเฉลี่ย	ค่าความเหมาะสม
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	5	4	5	4.66	มากที่สุด
1.2 สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	5	4	4.66	มากที่สุด
1.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	มากที่สุด
ผลการประเมินเฉลี่ย				4.77	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	4.66	มากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	มากที่สุด
ผลการประเมินเฉลี่ย				4.88	มากที่สุด
3. เนื้อหา					
3.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่ายน่าสนใจ	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.66	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	4	5	5	4.66	มากที่สุด
3.4 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	5	5.00	มากที่สุด
ผลการประเมินเฉลี่ย				4.83	มากที่สุด
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 เร้าความสนใจ	5	4	5	4.66	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4.3 กิจกรรมส่งเสริมให้สามารถอ่านจับใจความสำคัญได้	5	4	5	4.66	มากที่สุด
4.4 การเรียนยึดกระบวนการกลุ่ม.....	5	5	5	5.00	มากที่สุด
ผลการประเมินเฉลี่ย				4.83	มากที่สุด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนเฉลี่ย	ค่าความเหมาะสม
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	มาก
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.66	มากที่สุด
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5.5 ประหยัดเวลาในการสอน	5	4	5	4.66	มากที่สุด
ผลการประเมินเฉลี่ย				4.66	มากที่สุด
6. การประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	มากที่สุด
6.3 สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุได้	4	5	5	4.66	มากที่สุด
ผลการประเมินเฉลี่ย				4.88	มากที่สุด
7. สื่อการเรียนรู้					
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	มากที่สุด
7.3 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5.00	มากที่สุด
7.4 ประหยัดเวลาในการสอน	5	4	5	4.66	มากที่สุด
ผลการประเมินเฉลี่ย				4.91	มากที่สุด
8. การประเมินผลการเรียนรู้					
8.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	มากที่สุด
8.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	มากที่สุด
8.3 สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้	5	5	5	5.00	มากที่สุด
8.4 เครื่องมือเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	5	5	4.66	มากที่สุด
ผลการประเมินเฉลี่ย				4.91	มากที่สุด
เฉลี่ยคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทุกแผนกจัดการเรียนรู้				4.82	มากที่สุด

ภาคผนวก จ

คำดัชนีความสอดคล้อง คำอำนาจจำแนก คำความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค TAI เรื่องความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของทฤษฎีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	คะแนนการพิจารณา			รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อที่ 1	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 19	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 21	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนการพิจารณา			รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อที่ 22	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 23	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 24	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 25	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 26	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 27	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 28	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 29	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 30	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 31	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 32	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 33	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 34	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 35	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 36	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
ข้อที่ 37	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 38	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 39	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 40	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 5 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (reliability)

ข้อที่	ค่า p	ค่า r	หมายเหตุ	ข้อที่	ค่า p	ค่า r	หมายเหตุ
1	0.86	0.65	นำไปใช้	21	0.53	0.25	ตัดออก
2	0.66	0.36	นำไปใช้	22	0.86	0.79	นำไปใช้
3	0.23	0.25	ตัดออก	23	0.36	0.80	นำไปใช้
4	0.76	0.79	นำไปใช้	24	0.53	0.79	นำไปใช้
5	0.36	0.36	นำไปใช้	25	0.49	0.36	นำไปใช้
6	0.80	0.36	นำไปใช้	26	0.66	0.46	นำไปใช้
7	0.53	0.79	นำไปใช้	27	0.36	0.80	นำไปใช้
8	0.53	0.48	นำไปใช้	28	0.80	0.25	ตัดออก
9	0.36	0.48	นำไปใช้	29	0.53	0.44	นำไปใช้
10	0.53	0.25	ตัดออก	30	0.36	0.80	นำไปใช้
11	0.80	0.48	นำไปใช้	31	0.73	0.25	ตัดออก
12	0.53	0.80	นำไปใช้	32	0.23	0.25	ตัดออก
13	0.86	0.45	นำไปใช้	33	0.86	0.44	นำไปใช้
14	0.49	0.80	นำไปใช้	34	0.79	0.25	ตัดออก
15	0.66	0.25	ตัดออก	35	0.86	0.78	นำไปใช้
16	0.36	0.69	นำไปใช้	36	0.66	0.65	นำไปใช้
17	0.66	0.36	นำไปใช้	37	0.40	0.25	ตัดออก
18	0.66	0.76	นำไปใช้	38	0.66	0.36	นำไปใช้
19	0.53	0.25	ตัดออก	39	0.40	0.44	นำไปใช้
20	0.80	0.55	นำไปใช้	40	0.86	0.48	นำไปใช้
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90							

หมายเหตุ สร้างข้อสอบจำนวน 40 ข้อ คัดเลือกนำไปใช้จริง จำนวน 30 ข้อ

ภาคผนวก ฉ

ค่าคะแนน

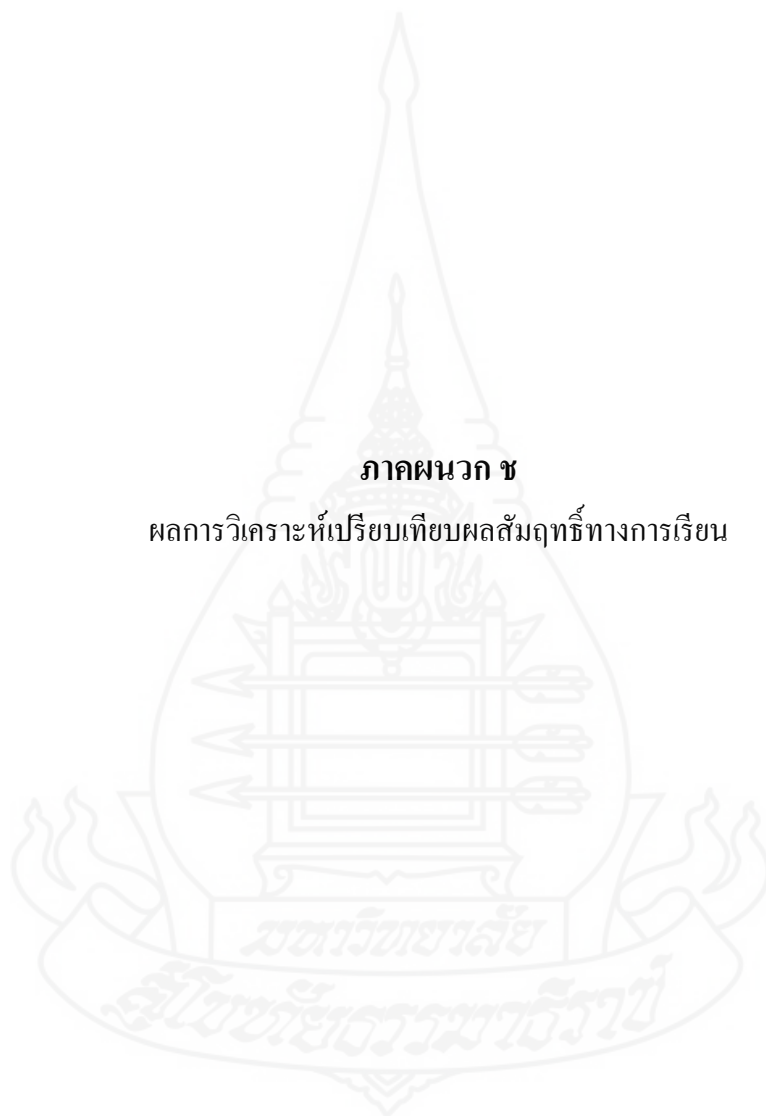
ตารางที่ 6 แบบบันทึกคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญบทร้อยกรอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เลขที่	สอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนก่อนเรียน (30)	สอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียน (30)
1	11	24
2	16	28
3	15	27
4	14	26
5	13	23
6	12	28
7	13	26
8	14	27
9	14	24
10	15	25
11	12	23
12	13	26
13	14	27
14	12	25
15	15	28
16	16	29
17	14	27
18	12	26
19	15	17
20	13	24
21	16	25
22	14	26
23	12	24

เลขที่	สอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนก่อนเรียน (30)	สอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียน (30)
24	13	25
25	15	27
26	16	28
27	14	25
28	13	24
29	12	23
30	14	26
31	12	24
32	14	28
33	15	27
34	14	26
35	13	25
36	12	28
37	13	26
38	14	27
39	12	24
40	15	25
41	17	23
42	16	24
43	18	28
44	15	27
45	14	26
รวม	626	1,151
เฉลี่ย	13.91	25.58
ร้อยละ	46.37	85.25

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่าน
จับใจความสำคัญบทร้อยกรอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถิติ
เปรียบเทียบ t-test

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	\bar{X}	S.D.	T	p
ก่อนเรียน	45	13.91	1.55	34.083*	.001
หลังเรียน	45	25.58	2.69		

p-value .05 df_{44} $t=2.012$ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนและหลังเรียนเรื่อง การอ่าน
จับใจความสำคัญบทร้อยกรอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสารีรัตน์ ปานเพชร
วัน เดือน ปีเกิด	20 พฤษภาคม 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดยโสธร
ประวัติการศึกษา	- ครุศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย สถาบันราชภัฏสุรินทร์ - การศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเทศบาล 1 สุขวิทยากรตั้งตรงจิตร 15 สังกัดเทศบาลเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

